

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 71

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 21 de març de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4062/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fons específics per assumir el trasllat en els casos de defunció de persones desplaçades per rebre assistència sanitària fora de les seves localitats.. **4049**
- 2) RGE núm. 4066/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sra Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a atenció dels alumnes d'altres capacitats.. **4050**
- 3) RGE núm. 3980/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a compliment de la Llei de drets del col·lectiu LGTBI i de la Llei d'igualtat entre homes i dones.. **4051**
- 4) RGE núm. 4060/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi **PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS**, relativa a contractacions a l'estiu a Can Misses... **4052**
- 5) RGE núm. 4057/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a contaminació del Parc Natural de S'Albufera de Mallorca. (**Ajornada**). **4053**
-

- 6) RGE núm. 4065/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protocol per derivar a l'IBAVI les persones que es troben en procés de desnonament i una situació d'emergència social.. . . . 4053
- 7) RGE núm. 4063/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de l'al·lèrgologia a la cartera de serveis de l'ib-salut..... 4054
- 8) RGE núm. 4088/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a interlocutòria de Cursach.. . . . 4055
- 9) RGE núm. 4056/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Centre BIT d'Eivissa.. . . . 4057
- 10) RGE núm. 4064/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens amb una proposta de nou REB... 4058
- 11) RGE núm. 4067/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política de bon govern i transparència..... 4059
- 12) RGE núm. 4059/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a avantprojecte de llei d'urbanisme.. . . . 4060
- 13) RGE núm. 4061/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a liquidació del conveni entre el CSIC i l'ib-salut..... 4061
- 14) RGE núm. 4219/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a fusió de Bankia i BMN.. . . . 4063
- 15) RGE núm. 4236/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures adoptades en relació amb SFM.. . . . 4064
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1670/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern pel que fa al compliment dels concerts educatius d'ESO dels centres del Parc BIT.. . . . 4065
- III. MOCIÓ RGE núm. 3926/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de transport públic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 624/17... 4071
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 15235/16**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a la limitació dels deures escolars... . . 4083
- 2) RGE núm. 14974/16**, dels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Podem Illes Balears, Socialista, Popular, El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS i Mixt, relativa a regulació de l'exercici de les professions de l'esport.. . . . 4093
- V. Votació del punt 3 de la Proposició no de llei RGE núm. 2476/17**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a no a l'energia nuclear, atès l'empat produït en comissió.. . . . 4098
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyors i senyores diputats, començam la sessió d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4062/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fons específics per assumir el trasllat en els casos de defunció de persones desplaçades per rebre assistència sanitària fora de les seves localitats.

Primera pregunta, RGE núm. 4062/17, relativa a fons específics per assumir el trasllat en els casos de defunció de persones desplaçades per rebre assistència sanitària fora de les seves localitats, que formula la diputada Sra. Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, president, bon dia, diputats i diputades. Sra. Consellera, el passat 25 de maig, fa gairebé un any, a la Comissió de Salut del Parlament de les Illes Balears, es va aprovar per unanimitat una iniciativa del Partit Popular instant el Govern autonòmic a crear un fons específic perquè la Conselleria de Salut assumís directament les despeses per trasllat en els casos de defunció de persones que s'hagin desplaçat per rebre assistència sanitària a centres ubicats fora de l'àrea de salut de la seva localitat.

El motiu d'aquesta proposta és que a dia d'avui els familiars dels difunts han de fer front a despeses que en ocasions superen els 4.000 euros. Per això, Sra. Consellera, ha creat ja el fons específic per assumir directament aquestes despeses?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Bon dia a tothom. Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, no es pot des de la Conselleria de Salut crear un fons específic. El que fem, en virtut del Decret 41/2004, que va ser modificat durant el Govern de progrés l'any 2008, és que el Servei de Salut assumeix les despeses que generen els casos de defunció només en el cas de no tenir assegurances, i ho fa efectivament amb posterioritat.

El que fem per aplicar el mandat parlamentari des del Servei de Salut no és crear un fons sinó estudiar la fórmula per tal que els usuaris no hagin d'avançar els pagaments. Afortunadament són pocs casos, l'any passat varen ser tres, durant l'any 2016, i ja li dic, el que fem és cercar solucions, aquelles solucions que fins ara o fins fa poc idò no s'han trobat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Sra. Consellera, n'hi ha creat el fons ni sabia de l'existència d'aquesta proposta aprovada per unanimitat, vostè no tenia coneixement d'aquesta proposta perquè la pregunta escrita que li vaig dirigir i que em va respondre fa dues setmanes es va limitar a contestar que el procediment es regeix pel Decret 31/2008, és a dir, que gairebé un any després no ha fet res amb aquesta problemàtic ni pensa fer-ho.

Ens agradaria saber, per quin motiu encara no s'ha creat aquest fons? De què serveix aprovar proposicions no de llei per unanimitat en aquest parlament?

Queda patent que el tarannà d'aquest govern és incomplir els mandats parlamentaris i més quan afecten ciutadans d'altres illes, com és també el cas de l'incompliment del conseller Vidal amb la declaració de Tagomago com a reserva natural.

Sra. Consellera i membres del Govern, deixin de demostrar aquesta passivitat cap a la resta de les Illes Balears, deixin de veure Eivissa únicament com un recurs d'on pispar sous i compleixin amb els mandats parlamentaris.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, Sra. Diputada, jo fa dos dies he signat una carta dirigida a la consellera d'Hisenda, que a la vegada vull que transmeti al Sr. Montoro, perquè lleva competències a aquesta comunitat autònoma i no deixa, dic, no deixa augmentar ni una sola prestació complementària a la cartera de serveis, ni una sola, ni una. Per tant, per aquesta raó...

(Alguns aplaudiments)

... per aquesta raó ja aquests fons que vostè diu no es pot crear. Posin-se d'acord, jo també crec que és una invasió permanent a les competències de la comunitat autònoma. Mentrestant nosaltres cercam solucions. Vol que li recordi tot el que hem fet per l'illa d'Eivissa en els darrers dos anys? Li puc recordar si vol si vostè no se'n recorda, però crec que són moltes les coses.

Li he dit, treballam per intentar evitar que l'usuari pagui, avanci els doblers. Tampoc no han fet res vostès durant quatre anys, podrien haver-se preocupat un poquet i no haver-ho de resoldre tot en aquesta legislatura.

Quant a la proposta que varen fer vostès, varen fer una esmena, perquè no sé molt bé si el que volien era enriquir les

asseguradores o passar el cost a l'administració pública, que no té responsabilitat en aquest cas, no té cap responsabilitat, no es pot assumir el cost de desplaçament de totes les persones difuntes, per això hi ha assegurances i les assegurances ho han de fer. A aquestes tres persones se'ls ha reemborsat o s'està a punt de reemborsar, que és el nostre compromís, assumir aquestes despeses i s'assumeixen des del Servei de Salut. De moment no es poden avançar.

Mentrestant li deman que parli també amb el seu partit a Madrid, que parli amb tots, i ens ajudin seriosament a defensar els interessos dels ciutadans d'aquesta comunitat.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 4066/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sra Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a atenció dels alumnes d'altres capacitats.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 4066/17, relativa a atenció dels alumnes d'altres capacitats, que formula la diputada Sra. Sara Ramon i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Ramon.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Els alumnes d'altres capacitats eren els grans oblidats d'aquesta comunitat i sembla que ho segueixen sent, les Illes Balears érem l'única comunitat que no teníem un protocol per a la detecció d'altres capacitats i superdotació. Durant la passada legislatura es va firmar un conveni amb la Universitat de les Illes Balears i es va començar a treballar en aquest protocol, es va deixar un full de ruta, es va fer un calendari sobre la formació del professorat i la posada en marxa d'aquest protocol.

L'1 d'octubre de 2015 el Grup Parlamentari Socialista va presentar una proposició no de llei a la Comissió d'Educació, on un dels punts era la creació d'un servei especialitzat en altres capacitats que havia de posar en marxa aquest protocol, des de la detecció de l'alumnat, formació al professorat, orientació a les famílies, assessoraments, seguiment d'aquest alumnat. Tots els grups parlamentaris varen mostrar la seva preocupació i varen donar suport a aquesta iniciativa que no era més que reiterar una iniciativa a una feina que ja havia estat iniciada.

Sr. Conseller, considera que la Conselleria d'Educació dóna l'atenció adequada a l'alumnat d'altres capacitats?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramon. Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats i diputades. Sra. Sara Ramón, mai no em deixaran de sorprendre, però bé, li diré una qüestió, aquest protocol del qual vostè parla, i del qual jo hi estic d'acord, es va firmar el maig de 2015, maig de 2015, i recordi, maig de 2015 eleccions autonòmiques. Per tant, què vull dir amb això? Que realment la feina que fem nosaltres ha estat realment desenvolupar una feina progressiva respecte dels nins d'altres capacitats. Uns nins d'altres capacitats que només es pot entendre en funció de la concepció de l'atenció a la diversitat i d'una escola inclusiva. Atenció a la diversitat i escola inclusiva, que vull recordar que no va ser molt ben tractada la passada legislatura, *y a los hechos me remito*.

Per tant, nosaltres què hem fet? Nosaltres pensam que en aquest moment això és un procés llarg, no hi ha fórmules màgiques en educació, no hi ha fórmules màgiques per tractar el tema d'altres capacitats i ho hem de fer d'una forma progressiva. Què implica aquest protocol? Evidentment implica, primer, informació, és evident que es tracta d'un tipus d'al·lots que cal conèixer quines són les seves característiques, una etapa de formació dels docents. Hem fet una formació entre el curs aquest, el curs passat i aquest d'uns 800 professors en temes d'altres capacitats, evidentment una vegada que s'ha fet aquesta formació hi ha un procés de preidentificació, tenim preidentificats uns 700 al·lots d'altres capacitats, fonamentalment a primària, i després evidentment ja fer la identificació definitiva i finalment programes d'intervenció educativa, dins la qual fase ens trobam.

Nosaltres seguim, per tant, aplicant d'una forma clara, manifesta, no només tot el que fa referència a nins d'altres capacitats sinó tot el que fa referència a l'atenció a la diversitat i l'escola inclusiva. No podem tractar el tema d'altres capacitats o nins de qualsevol tipus de problemàtica sense una concepció global de l'escola inclusiva, són dues coses totalment realment antitètiques. Per tant, nosaltres treballam i d'una forma progressiva millorarem l'atenció a nins d'altres capacitats com també l'atenció a tots els nins que necessiten d'aquesta atenció a la diversitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMON I ROSSELLÓ:

Sr. Conseller, una volta més sentim que els mandats parlamentaris queden en paper mullat. Aquest grup no s'ha creat i segueix sent l'equip d'orientació pedagògica que fa les valoracions, equip que ha crescut molt poc en relació amb el que ha crescut l'alumnat. Hi ha centres que es queixen perquè els alumnes que han derivat el curs passat encara no han estat valorats i pares que tenen un diagnòstic positiu de centres especialitzats privats que es troben amb la negativa del centre perquè els diuen que el sistema està col·lapsat i perquè no tenen cap criteri clar.

Aquesta pregunta ja li vaig formular al Plenari passat i varen dir que ja hi treballaven, ja duen un temps treballant i

varen dir que el carro no havia de passar davant el bou, però, Sr. Conseller, aquest bou no camina i mentrestant tenim més fracàs escolar, tenim més frustració per part de les famílies i l'excel·lència... ni d'aquest alumnat ni... no arribarà a aquesta societat. Després d'aquests vint-i-cinc anys oblidats crec que ha de ser una feina real, però ja.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramón. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Les paraules, se les endú el vent, els fets són aquí, els fets són aquí perquè realment estam fent una feina progressiva. Nosaltres no fem fantasmades, no fem convenis buits, sinó que fem una feina quotidiana i clara.

És evident que nosaltres tenim clar quin és el nostre full de ruta. Hem fet, hem dit i li he dit tot el que hem fet, però bàsicament en aquest moment la nostra concepció passa per una millora de la formació del docent, és clau, perquè la concepció de crear equips, que és una alternativa i és un procés que anirem creant, només es pot dur a terme quan als centres hi ha una formació específica que dona resposta globalment a l'atenció a la diversitat (...).

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Se sent el el timbre del tall del micròfon)

I.3) Pregunta RGE núm. 3980/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a compliment de la Llei de drets del col·lectiu LGTBI i de la Llei d'igualtat entre homes i dones.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 3980/17, relativa a compliment de la Llei de drets del col·lectiu LGTBI i de la Llei d'igualtat entre homes i dones, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Sílvia Tur i Ribas.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president, molt bon dia. Mirin, fa just... gairebé un any vàrem aprovar dues lleis molt ambicioses en aquest parlament, en juny concretament vàrem aprovar la Llei per garantir els drets dels col·lectius LGTBI i contra la violència també contra aquest col·lectiu, i vàrem aprovar al mes de juliol la Llei d'igualtat entre homes i dones.

Totes dues lleis duen, respectivament, capítol segon, en el cas de la primera, i al capítol primer, en el cas de la segona, un ampli desplegament de disposicions relatives a fer adaptacions

curriculars als projectes educatius dels centres, educatius de les nostres illes i duen un gran nombre de mesures adreçades a fer una major tasca d'integració dels diferents col·lectius que hem citat anteriorment i també evidentment de la... per a l'eradicació de les distincions de gènere que es fan a les nostres illes.

Per tant, Sr. Conseller, m'agradaria saber en la seva conselleria en el cas d'Educació què s'ha fet per donar compliment a les disposicions que preveuen les dues lleis.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Té la paraula la Sra. Consellera, Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sra. Diputada, ara fa nou mesos en el cas de l'LGTBI i vuit pràcticament de l'aprovació de la Llei d'igualtat, com deia molt bé vostè, dues lleis molt ambicioses que vàrem aprovar amb un ampli consens en aquest parlament i que, a més, ja estableixen quines han de ser les actuacions de l'administració i les polítiques públiques en l'àmbit de l'educació, que és al que vostè fa referència en la seva pregunta, per aconseguir un model educatiu basat en el desenvolupament de la persona al marge d'estereotips i de rols segons el sexe o l'orientació i la identitat sexuals i el rebuig de qualsevol forma de discriminació i el tractament de la diversitat afectiva i sexual.

Concretament li he de dir que una de les propostes que s'han fet dins el Pla de mesures contra les violències masclistes 2017-2020, que vàrem aprovar al Consell de Govern és el de la coeducació entesa com l'acció educativa que potencia la igualtat real d'oportunitats i l'eliminació de qualsevol mena de discriminació per raó d'orientació sexual, identitat o expressió de gènere.

I a partir d'aquest full de ruta, ara fa només unes setmanes, el passat mes de febrer, ja es va publicar al butlletí oficial la resolució conjunta que s'ha signat des de la Conselleria d'Educació i de l'Institut Balear de la Dona, per aplicar el programa de coeducació als centres educatius a partir ja d'aquest proper curs 2017-2018.

Aquest és un programa fonamental que dona compliment al que estableixen tant la Llei d'igualtat com la Llei LGTBI, perquè a més permet incorporar la coeducació, l'educació en igualtat al nostre sistema educatiu com a un element més del currículum d'ensenyament i en totes les seves dimensions. A més, aquest programa preveu que cada centre sostingut en fons públics haurà de tenir un projecte específic de coeducació i designar la persona responsable en aquesta matèria.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula, Sra. Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sí, gràcies, president. Gràcies per la seva explicació, Sra. Costa, m'agradaria saber però si això també, els programes de coeducació als quals fa referència, també afecta al col·lectiu LGTBI perquè entenc que vostè parla d'un conveni entre l'IBDona i Educació, però no sé si això afecta també aquest col·lectiu i com... i quines altres accions o quins altres programes s'executaran respecte de la Universitat, que també -recordem-ho- està previst que participi d'aquestes mesures, i respecte de consells escolars, respecte de formació de professors i altres.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Té la paraula la consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Diputada, efectivament, com dic, el tema de la coeducació és també una conseqüència en aquest cas no només de la Llei d'igualtat, sinó també de la Llei LGTBI que varem aprovar aquí al Parlament ara farà prompte un any, precisament per a aquesta educació en els valors d'igualtat i sense discriminació per raó de gènere o d'identitat sexual i també per al desplegament d'aquest programa de coeducació des del primer moment des de la Conselleria d'Educació ja s'han modificat els decrets que estableixen els currículums precisament...

EL SR. PRESIDENT:

Se li ha acabat el temps, Sra. Consellera, gràcies.

(Se sent el el timbre del tall del micròfon)

(Algunes aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 4060/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a contractacions a l'estiu a Can Misses.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 4060/17, relativa a contractacions a l'estiu Can Misses, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la diputada Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, molt bon dia. Sra. Consellera, li he de reconèixer que davant els titulars "*la hospederia para sanitarios estará lista antes de verano*" ens ha costat veure que parlaven de l'estiu del 2018, perquè la

setmana passada el *Diario de Ibiza* explicava que tot just s'ha publicat la convocatòria del concurs per a la redacció de la primera fase del projecte al *Diario Oficial de la Unión Europea*.

Vist que pensam sempre en positiu, la residència per acollir els professionals sanitaris de Can Misses no funcionarà fins a l'any 2018, si m'ho permet, modificaré una mica la pregunta per saber si la seva conselleria té previst fer contractacions laborals de cara a reforçar l'estiu per a l'Hospital Can Misses ja que en un futur immediat no tendran residència per allotjar-se o si té previst alguna alternativa perquè, evidentment, no es podran llogar un llit en un garatge com, desgraciadament, deia el *Periódico de Ibiza* aquesta diumenge.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sí, està clar que necessitam contractar professionals per a l'estiu i la residència... la residència, totes les previsions indiquen que estarà abans d'aquest estiu i... sí, d'aquest estiu, perquè se situarà a una àrea de l'antiga pediatria, que es va reformar a l'any 2008 i que... bé, és una reforma relativament recent que va adequar aquella zona, té entrada prou directa també des de l'entrada de l'antic hospital, de l'edifici J, i si bé és cert que el projecte ha sortir per a la reforma integral de l'edifici, sí que es podran fer unes actuacions dins sis de les dotze habitacions previstes, sis, per ja poder allotjar professionals durant aquest estiu, aquesta... aquestes sis s'ampliaran amb la reforma integral de l'edifici a dotze.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sra. Consellera, m'ha donat una alegria idò. Sincerament, les dates de vegades ens fallen una mica, però sí que és cert que hem de tenir en compte que la manca de personal no només és a l'estiu, perquè ara mateix fa poc sortir una carta del lector al mateix *Diario de Ibiza* on explicava que per manca d'anestestesistes hi havia quiròfans tancats i no es fan les operacions programades, i això passa ara i no passa al reforç d'estiu, vull dir, imaginem-nos d'aquí quatre mesos que suposarà.

Per tant, li agrairia que miressin... no crec que la falta d'especialistes sigui només una manca d'allotjament i d'espai, perquè crec que els professionals de temporada que pateixen a

Can Misses no és només, com dic, d'això i crec que és més aviat un problema crònic que està bé que el tinguin en compte i que el resolguin el més aviat possible.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. El problema d'anestèsia també està resolt, Sra. Diputada, per al seu coneixement.

Sabem que és una solució provisional, que ho és, que el problema d'habitatge a l'illa d'Eivissa és greu, és greu i afecta funcionaris, afecta professors, afecta la policia, afecta moltíssimes altres professions que superen les competències de la Conselleria de Salut, i en qualsevol cas nosaltres el que feim és, detectat el problema, aquest govern cerca solucions i les posa en marxa, que aquesta és el nostra feina del dia a dia, i pens que també podem dir i afirmar que el canvi és palpable i que estam molt millor; així ho diuen i ja ho manifesten tant els ciutadans com els professionals d'aquesta comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 4057/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a contaminació del Parc Natural de S'Albufera de Mallorca.

Cinquena pregunta. La pregunta RGE núm. 4057/17, relativa a contaminació del parc natural de S'Albufera de Mallorca, presentada pel diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, és ajornada, atesa la sol·licitud presentada pel Govern mitjançant l'escrit RGE núm. 4224/17.

I.6) Pregunta RGE núm. 4065/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protocol per derivar a l'IBAVI les persones que es troben en procés de desnonament i una situació d'emergència social.

Passam a la sisena pregunta, RGE núm. 4065/17, relativa a protocol per derivar a l'IBAVI les persones que es troben en un procés de desnonament i una situació d'emergència social, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sr. Conseller, hace unas semanas, contestando una pregunta de la Sra. Huertas relativa a desahucios, usted hablaba de diferentes prioridades que tenía

el IBAVI a la hora de atender a las personas que vivían una situación de desahucio, y decía que la prioridad uno consistía en una especie de vía de urgencia mediante la cual se adjudicaba prácticamente de forma inmediata una vivienda a aquellas personas que se encontrasen en situación de desahucio que tuviesen un informe de emergencia social por parte de los servicios sociales municipales.

Nos gustaría que nos explicase un poco más y que nos desarrollase en qué consiste exactamente esta vía de urgencia, esta prioridad uno. Nos gustaría que nos explicase exactamente qué pasos o qué protocolos siguen los ayuntamientos para derivar al IBAVI a todas estas personas que se encuentran en situación de emergencia.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula el conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. La primera qüestió: és important diferencial entre emergència i urgència, d'acord?; aquesta és la primera qüestió, perquè en funció que sigui una emergència o sigui una urgència les coses canvien de manera important.

Quan estam en situació d'emergència, quan estam en situació d'emergència, s'actua de manera immediata i va acompanya d'una petició municipal, juntament amb un informe tècnic on se certifica la situació d'emergència social. Un desnonament en situació d'emergència social té una resposta immediata a partir d'aquesta petició municipal, en què l'IBAVI el que fa és posar un habitatge a disposició de manera provisional, immediatament però de manera provisional, amb la intenció que tenguim una resposta. Així ha succeït cada vegada que hem rebut una petició que anava acompanya d'un certificat dels serveis socials municipals que ens certificaven la situació d'emergència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, conseller. Té la paraula la Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sr. Conseller, ¿nos puede explicar si existe un protocolo establecido con los ayuntamientos?, ¿si todos los ayuntamientos conocen de esta prioridad uno, que bajo situaciones de emergencia social las personas desahuciadas pueden tener esta adjudicación de forma inmediata de una vivienda? ¿Si existen o tienen los mismos criterios para definir esta situación de emergencia social?, ¿si hay un mismo tipo de certificado de informe social por parte de los ayuntamientos? ¿Si son los ayuntamientos los que derivan directamente, como usted ha comentado, esta petición, o es el

usuario, la persona afectada, la que va al IBAVI con este informe?

Usted nos ha dicho que se adjudica de forma provisional una vivienda, no de forma definitiva; ¿cuánto dura esta provisionalidad?, ¿qué plazos se cumplen o qué plazos medios se cumplen para derivar desde que se conoce esta situación hasta que realmente se puede adjudicar una vivienda? ¿Conoce usted datos de cuántas derivaciones se han producido bajo esta situación y si se han aceptado todas las derivaciones?

Muchas gracias, conseller. Siento su sorpresa pero creo que lo podría explicar perfectamente. Se lo hubiese preguntado por escrito pero como no me suele contestar, y hasta he tenido que pedir amparo al presidente para pedir documentación, pues he preferido hacérsela oral, que no tiene más remedio que contestarme.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Totes les ganes de donar resposta a totes les preguntes, i en aquest cas, en tot cas, hauria de ser més bé una interpel·lació i no una pregunta, on la pregunta que m'ha fet en aquest cas la hi he respost, i per tant segueix amb aquesta qüestió.

Dels temes que vostè em demanava, en qualsevol cas, no és l'usuari, és l'ajuntament que deriva. Els ajuntaments ho saben tots, ho haurien de saber tots, faltaria més, i de fet hi ha una comunicació permanent i constant amb ells; per tant per part de l'IBAVI no tenim detectat que hi hagi cap queixa municipal amb relació a la comunicació entre l'IBAVI i l'ajuntament. I la referència dels ajuntaments en matèria d'habitatge ja és l'IBAVI, no d'ara, no, hi ha una llarga tradició de treball conjunt a les legislatures passades entre l'IBAVI i els diferents ajuntaments.

La provisionalitat què dura? Si està en situació d'emergència, que vol dir que no té cap indret on anar, aquesta provisionalitat dura en tant no se li pugui adjudicar un habitatge de manera definitiva, i el termini dependrà en tot cas de la urgència que tenguim i de les condicions en què es trobi, perquè es gradua, després es puntua quina és la situació de cada una de les famílies, i en funció de la seva situació -si hi ha persones amb discapacitat, el nombre de fills, persones majors al seu càrrec- té evidentment més punt, i per tant més rapidesa per accedir a un habitatge de manera definitiva; en funció de la situació en què estigui tardarà un poc més o tardarà un poc menys, però la situació d'emergència té sempre una resposta d'habitatge, que açò és el més important, i fer-ho evidentment de manera immediata.

Qued a la seva disposició, si vol després al marge d'aquí, per donar-li qualsevol resposta o resoldre-li qualsevol dubte que pugui tenir. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 4063/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de l'al·lèrgologia a la cartera de serveis de l'ib-salut.

Passam a la setena pregunta, RGE núm. 4063/17, relativa a servei d'al·lèrgologia a la cartera de serveis de l'ib-salut, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, l'OMS recomana un al·lèrgòleg per a cada 50.000 habitants, i a Balears es calcula que existeixen uns 300.000 afectats, un 25% de la població d'aquestes illes, una incidència alta perquè és una zona rica en al·lèrgens. En canvi som l'única comunitat autònoma sense un servei d'al·lèrgologia públic, incomplint així el Reial Decret 1030/2006, de la cartera de serveis comuns del Sistema Nacional de Salut, que té com a fi principal garantir l'equitat i l'accessibilitat, i això fa, gràcies a vostès i a qui els donen suport -mira per on-, que els malalts han d'anar a la privada, que compta amb 12 al·lèrgòlegs a Mallorca, 1 a Menorca i 1 a Eivissa, i treballen tots.

Per això, pensa mantenir aquesta discriminació? Sra. Consellera, durant aquesta legislatura continuarà exclouent de la cartera de serveis d'ib-salut, és a dir de la sanitat pública, un servei d'al·lèrgologia?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. El que li he de dir és que aquesta conselleria no ha exclòs mai cap servei d'al·lèrgologia perquè mai no hi ha hagut un servei d'al·lèrgologia, mai, en aquesta comunitat autònoma. Però el que sí li puc assegurar és que qualsevol personal que pateix una al·lèrgia és tractada en el sistema sanitari públic, i crec que això és el que realment importa. Vostè sap, i ho hem comentat més d'una vegada, que el 85% de problemes de salut es poden resoldre a atenció primària, i el metge de família i el pediatre de família són els professionals que habitualment tracten les al·lèrgies, i a més són els que estan més capacitats per tractar-les.

Els serveis d'immunologia, medicina interna, otorinolaringologia, dermatologia... també tracten quan ja el

cas requereix altres proves, i en tot cas també tenim el servei d'immunologia de Son Espases, que els casos més greus són derivats a l'Hospital de Son Espases. En aquests darrers tres anys només un pacient ha estat derivat fora d'aquesta comunitat a l'Hospital La Fe de València.

Com veu, l'atenció està més que garantida. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, una consellera de Salut d'una comunitat autònoma no pot contestar així, Sra. Consellera, no pot contestar.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Ara ha pres vostè amb les seves paraules el que ha està fent dir als portaveus del PSOE a la comissió. I què diuen?, si un malalt té una al·lèrgia respiratòria ja el tracta el pneumòleg; o si la té de pell, ja el tractarà el dermatòleg. Que sí les poden tractar i que sí ho estan fent, però amb una formació voluntària que s'ha d'agrair, però sense reconeixement ni formació acadèmica formal, que és el que fan a altres països on l'al·lèrgia forma part d'una subespecialitat reglada dins cada especialitat, i que no és el mateix, encara que vostè ho utilitzi com una mala justificació i per embullar, que és el que ha tornat a fer en aquest ple ara mateix.

I amb aquest plantejament tan retrògrad, els pacients que no tenen assegurança privada o que no tenen capacitat econòmica i tenen més d'una al·lèrgia, i tenen més d'una al·lèrgia, que això no ho ha dit mai, que és una cosa prou freqüent, són derivats a diferents i successives especialitats mèdiques públiques, i a vegades amb repetició de proves i amb modificació de tractament segons els especialistes, amb la pèrdua corresponent de jornades laborals dels pacients. I els malalts al·lèrgics que poden o que fan l'esforç econòmic per evitar desplaçaments se'n van a les privades i deixen el sistema públic, i és per això que el 2015 és el que ha dit vostè, que només hi va haver un malalt que fos derivat a un centre de referència a la península, com fa repetir també als portaveus per justificar aquesta absurda mancança.

Sra. Consellera, en aquest cas tampoc està treballant per les persones, sinó per salvar una situació econòmica que l'està desbordant, perquè això és un vertader retall de prestacions públiques.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Sorpren que ara els preocupin tant els al·lèrgics, quan han tengut quatre anys per posar-ne mitja dotzena o tres dotzenes si era una de les seves preocupacions. O sigui, a mi em sorprèn...

(Alguns aplaudiments)

Perquè sap Sr. Diputat..., ara li explicaré el que nosaltres ens hem trobat, per si vostè encara no ho sap, no, és clar, és clar, és que em referesc a 1.400 professionals menys, aquests són els que nosaltres estam retornant en aquests moments. Unes gravíssimes llistes d'espera en les que estam invertint i estam recordant...

(Alguns aplaudiments)

Hem tornat la targeta sanitària a tots els ciutadans de les Illes Balears, cosa que vostès no en tenien ganes. Estam millorant totes les infraestructures, totes les infraestructures que vostès varen prometre i que no varen absolutament res, perquè les varen deixar abandonades.

A més de tot això que estam fent, hem reduït el dèficit en més de 100 milions d'euros.

Podria seguir prou més temps posant exemples de com està actuant aquest Govern, Sr. Serra, i vostè em parla d'una especialitat, d'un problema de salut que està ben resolt en aquesta comunitat autònoma.

No deixa de sorprendre'm.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 4088/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a interlocutòria de Cursach.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 4088/17, relativa a interlocutòria de Cursach que formula el diputat Carlos Saura i León del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades, públic assistent, treballadors i treballadores de la cambra. Evidentment ens interessa saber l'opinió que té el Govern del contingut que es relata a la interlocutòria de Cursach, perquè hi ha una cosa que ens interessa encara més: ens agradaria saber què pensa el Govern que ha fallat perquè durant tants d'anys hi hagi hagut una màfia policial actuant impunement amb el beneplàcit presumpte de certs polítics, alguns dels quals són aquí asseguts en aquest Parlament. Altres, com José María Rodríguez, varen haver de deixar el càrrec, però no se l'ha fet fora del Partit Popular.

El Sr. Cursach, presumptament va iniciar les seves aventures els anys 80 i sembla que res el va aturar des de llavors, local que no li agradava al Sr. Cursach, local que tancava; si feia falta intimidar l'amo d'un bar amb uns quants goril·les no passava res; si s'havia de tancar una zona sencera com Gomila, es feia; sembla ser que si feia falta amenaçar de mort o fins i tot matar, es feia. El seu particular "*plata o plomo*" era "*a este dale medicina*", segons les investigacions judicials. A més, el 88% de les multes al Grup Cursach, a aquest patró del mal mallorquí, es perdien, no se sap on. A més, només 8 de cada 10 actes que feien els agents generaven expedients sancionadors per a l'empresari.

Ens agradaria saber quina opinió té el Govern del contingut que es relata a la interlocutòria de Cursach?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Té la paraula la consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sr. Diputat. Bé miri Sr. Saura, a aquest Govern li repugna tant com li pot repugnar a vostè o al seu grup,estic convençuda que a la majoria dels grups parlamentaris d'aquesta cambra, que en aquesta comunitat s'hagin produït aquest tipus de delictes, presumptament, que ara s'investiguen per part del jutjat d'instrucció, delictes gravíssims, que van des de l'extorsió, amenaces, coaccions, o fins i tot la corrupció de menors.

I per tant, davant d'un expedient que en aquests moments està a més sota secret de sumari, l'únic que podem esperar i desitjar és, en primer lloc, deixar fer feina a la justícia amb total llibertat i tranquil·litat. I segon, que s'arribi fins al final, caigui qui caigui, amb les responsabilitats polítiques, penals i civils que corresponguin.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Estam d'acord que s'ha d'arribar fins al final, però la gravetat d'aquest assumpte correspon no a un cas de corrupció més al qual el Partit Popular ens té acostumats, sinó que es tracta d'una presumpta trama mafiosa. A Sicília, a Nàpols o a Calàbria, on es viu sota el crim organitzat, generen disfuncions i la seva administració paga per tota aquesta trama mafiosa en aquestes zones, i crec que la ciutadania també ha pagat el preu de tenir un *capo* com en Cursach, dominant la nit mallorquina.

Creiem també que no és una qüestió només que es pot provocar pel beneplàcit d'alguns polítics del Partit Popular, sinó que ha durat 30 anys, massa temps hi havia gent que mirava cap un altre costat, no només eren polítics que actuaven presumptament amb el beneplàcit en la situació que promovia el Sr. Cursach.

Pensam que s'ha d'actuar des de molts d'àmbits, des de l'educació, la conscienciació, mesures de coordinació de la policia local. Sabem que hi ha una llei en curs, però tot el que facem en aquest sentit ha de ser...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Saura se li ha acabat el temps.

EL SR. SAURA I LEÓN:

...per acabar...

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Sr. Saura, jo coincidesc amb les valoracions que vostè fa i per tant, efectivament des de tots els àmbits d'allò públic i també perquè això no torni passar mai més en aquesta comunitat, perquè pensàvem que amb l'etapa de la corrupció política de l'expresident Matas ho havíem vist tot.

Efectivament, aquests gravíssims casos presumptament i que ara s'investiguen per part de la justícia i com deia abans, estan sota secret de sumari, mereixen la més enèrgica repulsa no només d'aquest Govern, sinó de tota la societat, evidentment amb la prudència que ens pertoca, davant d'un cas que està sota secret de sumari, però que estam convençuts que la justícia, com sempre ha fet i en aquestes illes crec que especialment, s'arribarà fins al final com he dit abans, caigui qui caigui.

I que efectivament aquestes coses només poden passar en una societat on hi ha connivència o hi ha hagut connivència des de distints àmbits, sigui el polític, l'empresarial, el policial o el que sigui. Per això crec que a qualsevol societat democràtica i que volem avançar, fets i delictes com aquests no poden tornar succeir i per això hem de deixar fer feina a la justícia, perquè arribi fins al final.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.9) Pregunta RGE núm. 4056/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Centre BIT d'Eivissa.

Passam a la novena pregunta RGE núm. 4056/17, relativa a Centre BIT d'Eivissa que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, diputats, diputades, consellers, conselleres, públic en general. Des de Podem pensem que una diversificació del model econòmic és primordial per resoldre moltes de les problemàtiques que comporta aquesta dependència del turisme. Considerem que la millor inversió en l'agenda pública per transformar aquest model és la innovació.

La manca d'aquestes inversions a Eivissa és secular, és a dir, ja ve donada des de fa temps i veiem la necessitat de crear aquest punt de trobada de foment d'empreses innovadores i de foment de la innovació i de creació d'empreses amb base tecnològica.

En els pressuposts del 2016 es van destinar 100.000 euros a la realització del Pla estratègic i de viabilitat del Centre BIT. Fins ara no tenim cap notícia de cap intervenció respecte d'això. És per això que li fem la pregunta: en quina situació es troba la creació del Centre BIT d'Eivissa? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula el Vicepresident Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sr. President. Sí Sra. Diputada, efectivament compartim la necessitat que el model econòmic de les Illes Balears s'ha de transformar, ha d'avançar per atreure talent, per retenir el talent que som capaços de crear aquí, per descomptat, i per transformar per tant, el nostre model econòmic cap a la innovació i les noves tecnologies. Ho compartim perfectament, en aquest sentit s'han fet inversions en el Parc BIT de Palma, s'han fet inversions en el Centre BIT de Menorca i per descomptat hem de contemplar el mapa amb el Centre BIT d'Eivissa.

Per això s'ha fet una feina perquè el Centre BIT d'Eivissa s'adapti a la realitat del teixit industrial d'Eivissa, i això era fonamental, s'ha fet feina en aquest sentit amb el Consell d'Eivissa, com s'han fet una sèrie d'actuacions al llarg del 2016. El procés de descobriment emprenedor, organitzat conjuntament entre Direcció General d'Innovació i Consell d'Eivissa, on varen participar 30 empreses, per tenir precisament el coneixement del potencial del teixit industrial d'Eivissa amb l'economia del coneixement. Es varen fer també tallers amb 40 empreses del sector d'indústries culturals i

creatives, perquè es va veure que aquest era un dels sectors que més desenvolupament podia tenir.

I ara es fa l'estudi sobre l'economia del coneixement a Eivissa, un estudi tant quantitatiu, com qualitatiu, estudi que per cert al llarg d'aquest mes d'abril, ens permetrà orientar el Centre BIT d'Eivissa definitivament i que serà presentat al llarg d'una jornada, conjuntament entre el Consell d'Eivissa i el Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, vicepresident. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, sabem que s'han fet dues conferències respecte d'això i qualque altra reunió, però considerem que aquests 100.000 euros haurien d'estar més justificats. Segur que estam d'acord que hem de donar resposta al repte de l'atur i més encara a l'atur juvenil, hem d'invertir en una educació forta, però aquesta inversió ha d'anar acompanyada també d'oferir als nostres joves l'opció de crear i trobar empreses amb llocs qualificats.

El desenvolupament del ParcBit pot tenir no només un efecte beneficiós directament relacionat amb el foment d'una empresa diferent, és també una aposta per la productivitat a Eivissa. A més, la resta de sectors pot fer sinèrgies amb aquestes noves empreses, les empreses TIC poden oferir palanques de productivitat a empreses no TIC. En aquest sentit veig el ParcBit com una oportunitat d'accelerar la productivitat de totes les empreses d'Eivissa. És una cosa inexorable el procés de digitalització de l'empresa i els sectors econòmics, o ens preparam o haurem d'acabar comprant aquests serveis fora.

Demanam al Govern per a l'illa d'Eivissa celeritat en la implantació de polítiques de recerca, desenvolupament i innovació. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies. Sra. Maicas, li torn a dir que estic absolutament d'acord amb el seu plantejament i en aquest sentit avançam i fem feina. De fet, una vegada realitzades totes aquestes feines a Eivissa i la feina que es va fer amb el teixit empresarial, hi ha tota una sèrie de demandes que s'han vist que especialment a les empreses, que són suport financer a la innovació, institucions tècniques de suport a la recerca, demanda de gent formada per treballar o arrencar indústries i superació de les dificultats per accedir a xarxes. A partir d'aquestes demandes que s'han trobat del teixit industrial i de les demandes cap a la innovació s'elabora un pla d'actuació, que es desenvoluparà precisament per donar resposta a aquestes reclamacions del

teixit industrial i que, ja li dic, treballarem conjuntament amb el Consell d'Eivissa amb l'objectiu que, lògicament, el Centre Bit d'Eivissa sigui una realitat aquesta legislatura i ens pugui donar fruits importants i alegries al llarg dels pròxims anys.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, vicepresident.

I.10) Pregunta RGE núm. 4064/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens amb una proposta de nou REB.

Passam a la desena pregunta, RGE núm. 4064/17, relativa a consens en un proposta de nou REB, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. M'agradaria pensar que tots compartim la necessitat que Balears pugui comptar amb un nou règim especial. Tots hem donat un vot de confiança al Govern. El Partit Popular sempre ha manifestat la seva total disposició a col·laborar i sempre hem dit que no faríem oposició d'un tema que consideram cabdal per a la nostra comunitat. Actitud certament ben diferent a la que varen mantenir l'anterior legislatura els partits que ara ens desgovernen.

Però la realitat és que ja han passat dos anys de legislatura i del REB només tenim una foto al Consolat de Mar, poc abans de les eleccions nacionals, i la retirada, per pur interès partidista, del règim fiscal que s'havia acordat l'anterior legislatura i que, a hores d'ara, suposaria importants bonificacions per a les nostres empreses.

El Partit Popular va fer arribar el mes de maig de l'any passat tot un seguit de propostes per poder ser recollides per aquest nou REB, i deu mesos després res més n'hem sabut. Avui, si res no hi ha, és que en qüestions de REB hem fet passes enrere, per no tenir no tenim el poc que s'havia aconseguit a l'anterior legislatura. Canàries ja ha arribat a un acord amb el Govern central per millorar el seu REB, i nosaltres encara no tenim consensuat què volem presentar a Madrid.

Sra. Consellera, té la voluntat real de consensuar el nou REB amb el Partit Popular o només ens vol per fer una foto?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sr. Camps, el que li he de dir és que l'actual govern treballa des del primer dia en una proposta de Règim Especial per a Balears, una proposta per tractar de manera global el fet insular, una proposta àmplia, ambiciosa, molt més enllà de l'interès electoral que va tenir el Sr. Bauzá, que va proposar un REB insuficient, un mini REB que no va pactar amb ningú, i que, evidentment, serà consensuada.

Les propostes que he fet arribar als partits, als diferents partits, es treballen i en les properes setmanes el Govern tindrà una proposta que estarà per consensuar o per presentar i, evidentment, consensuar amb els grups parlamentaris, amb els agents econòmics i socials, cosa que no podem dir que va fer l'anterior govern perquè no hi va haver ni proposta preparada ni consens amb cap grup ni amb cap agent social ni econòmic. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Miri, el passat dia 29 de novembre de l'any passat, 2016, fa quatre mesos, a una interpel·lació que li vam fer sobre el REB precisament va dir que a principis d'enguany, i acabam el mes de març, ara ens parla de dues setmanes més, ens presentaria l'estudi que es va encarregar a la UIB, que treballaven en aquest estudi. Sembla que no vol que ningú el vegi aquest estudi, perquè encara ningú no sap com és aquest estudi, no ens l'ha presentat, no sabem res d'aquest estudi. Va dir que començaríem a principi d'any les reunions amb els grups parlamentaris i amb els agents econòmics i socials, a principis d'any. No sé vostè a què diu principis d'any, però ja som a finals de març, i ens parla ara de dues setmanes, ens plantarem pràcticament a finals d'abril, en fi.

Sra. Cladera, quants mesos necessita per estudiar l'informe de la UIB? Quan pensa reunir els grups parlamentaris? Quan pensa consensuar el nou REB amb la resta de partits polítics? Quan ens pensa reunir, Sra. Cladera? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, crec que vostè de consens en poc parlar poc després de l'experiència del Sr. Bauzá que va pactar un mes abans d'eleccions, amb el Sr. Rajoy va fer una foto de fer un mini REB insuficient,

descafeïnat, que no es va basar en l'estudi de la UIB, que havia fet o havia encarregat el propi govern de Bauzá, i evidentment que no va pactar amb ningú. Per tant, vostè no pot parlar de consens, perquè aquest govern sí ha manifestat l'interès de fer consens.

A més a més, encara li hauria de dir una altra cosa, a mi em fa dubtar de quin suport podem comptar del Partit Popular després dels darrers fets que han passat a Madrid amb la tarifa plana...

(Alguns aplaudiments)

... després del suport que ha donat el seu Partit Popular a la tarifa plana que estava aprovada per unanimitat en aquest parlament, i encara no l'he sentit, no l'he vist ni posar-se vermell ni exigir i demanar exigències al seu govern a Madrid. Per tant, Sr. Camps, sigui més coherent amb les seves declaracions.

Li he dit que aquest govern prepara una proposta àmplia, rigorosa, seriosa, basada en dos estudis que ha fet, o fonamentada en dos estudis que ha fet la Universitat. Ara, en aquest moment, l'estudi ha servit de base per preparar aquesta proposta dins el Govern. En les properes setmanes serà presentat i, evidentment, consensuat amb agents econòmics i socials, amb els partits polítics, que ja hem incorporat les vostres propostes, etc.

Esper que vostès estiguin a l'alçada de les circumstàncies quan arribi aquest moment del consens i que no l'emprin només per fer rèdit electoral, com fan sempre. A més a més, crec que avui la pregunta té un altre sentit per a vostè i és rentar la cara del Sr. Bauzá per aconseguir vots per a la seva candidatura, no realment perquè li interessi defensar els interessos de Balears.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 4067/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política de bon govern i transparència.

Passam l'onzena pregunta, RGE núm. 4067/17, relativa a política de bon govern i transparència, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Amb els acords pel canvi els diferents grups polítics que li donam, que li donen suport varen acordar una sèrie de qüestions, entre aquestes qüestions figurava crear una nova conselleria que tendria una direcció general de Transparència i Participació i la Conselleria de Transparència, Cultura i Esports, de la qual vostè és la màxima responsable. També es va acordar atribuir el control polític a aquesta conselleria a MÉS, no sé a quina de les dues

marques, però a MÉS. També es va acordar decidir que la presidència del Parlament seria per a Podem.

Respectant, idò, la separació de poders entre el legislatiu i l'executiu, ens agradaria conèixer quina és la valoració política de la màxima responsable en matèria de transparència d'aquesta comunitat respecte del que va passar la setmana passada en aquest plenari. Si considera una bona pràctica en matèria de transparència ordenar que surti tothom del Plenari, que surti el públic i que surtin els mitjans de comunicació quan s'ha de debatre una moció de transparència del Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la consellera Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, Sr. President. Sr. Lafuente, cada setmana em sorprenen les seves preguntes i crec que no perdran la capacitat de sorpresa, realment. Em parla la setmana passada de separació de poders, a mi no m'acaba de quedar clar quina és la separació de poders en la que creuen vostès, però bé.

Bon govern i transparència de qui? Del Govern o del Parlament? Perquè que jo sàpiga açò és la sessió de control del Govern, del Parlament al Govern, no a l'inrevés, sinó expliquin-m'ho i diguin-m'ho i jo faré el paper que em correspongui, però crec que aquí no ens hauríem d'equivocar. Puc donar resposta a la transparència del Govern i crec que n'he donada quan em varen fer vostès la interpel·lació, vaig donar totes les explicacions pertinents i jo, entrar a valorar, crec que ja ho varen fer els grups polítics... del qual jo form part, represent, els parlamentaris ja varen donar la seva opinió respecte d'això i el que no faré és utilitzar més aquest parlament per seguir amb el seu xou mediàtic.

No he vingut a fer xou mediàtic, he vingut a fer feina i sobretot he vingut a posar la política al lloc que li correspon i les institucions al lloc que els corresponen. Quan vostès em vulguin fer preguntes serioses sobre les meves àrees, jo molt seriosament els respondré.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Vegem, ara mateix acaba de contestar, per exemple, una pregunta del diputat Sr. Saura respecte d'una interlocutòria d'un jutjat i es demanava l'opinió del Govern i la consellera donava l'opinió del Govern. I el grup de l'oposició demana a la màxima responsable en matèria de transparència quina és l'opinió del Govern en una matèria i

vostè, a part de no contestar... idò, dóna la culpa al Partit Popular.

Miri, el responsable del que va passar la setmana passada no és el Partit Popular, tampoc no és ni tan sols el president del Parlament, els responsables del que va passar la setmana passada són els responsables polítics del pacte, els que van firmar, precisament, el pacte i els que varen dir com s'havia de distribuir el poder polític d'aquesta comunitat.

I aquesta és la realitat i per això l'oposició li demana la seva opinió i per cert, no la dóna, sinó que com sempre dóna la culpa al Partit Popular. I el problema és que la radicalitat democràtica d'aquesta comunitat s'ha quedat en radicalitat, i el problema és que el que havia de ser un canvi al final ha estat el que va dir el Sr. Jarabo, ha estat un canvi *no sensato*, ha estat un canvi *no sensato* i això és el que tenim desgraciadament cada setmana. I desgraciadament equivocar-se és humà, però el greu és persistir en l'error i aquest govern, aquest pacte ha estat un error.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Sr. Lafuente, li ho torn repetir, per a mi hi ha coses que són xou mediàtics on no entraré, però li diré: jo consider que aquest parlament, aquest parlament totes les seves sessions haurien de ser públiques per a tothom, evidentment, però li dic que no entraré a valorar una qüestió que no em pertoca.

Jo li he dit que vostès, com a grups parlamentaris, del que s'haurien de preocupar és sobretot de vetllar per la bona transparència d'aquesta institució que en els darrers, també, índex de l'INCAU no ha quedat en molt bon lloc, i açò és pel que haurien de vetllar els representants d'aquest parlament, i vostès tenen dos representants a la Mesa del Parlament i s'haurien de preocupar també d'aquest tema.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.12) Pregunta RGE núm. 4059/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a avantprojecte de llei d'urbanisme.

Passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 4059/17, relativa a avantprojecte de llei d'urbanisme, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, fa uns dies varen presentar l'avantprojecte de llei d'urbanisme que ve a substituir una norma que només fa tres anys que es va aprovar, norma que llavors no va ser consensuada amb els ajuntaments, que són els que l'han d'aplicar i en tenen dificultat i que per a nosaltres, una vegada més, és veritat que ahir al capvespre el conseller es va reunir amb la federació de municipis, s'ha ignorat els ajuntaments a l'hora de confeccionar aquesta norma pensant que després són ells els que l'han d'aplicar.

Davant aquesta situació, aquesta falta de diàleg, nosaltres li demanam si pensa tenir en compte de veritat l'opinió dels ajuntaments de les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la president del Govern Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font per la seva pregunta, he de discrepar en el seu posicionament inicial, aquesta llei ha estat participada des del principi per part dels ajuntaments de les Illes Balears. Vostè sap perfectament que neix arran del decret llei que es va aprovar i que vàrem plantejar, farem una llei de caràcter participat i així s'ha fet durant aquest any darrer.

La llei estarà en exposició pública fins dia 10 d'abril, però la participació li deia ha estat la constant, i neix aquesta llei de les propostes que s'han debatut i moltes venen de tècnics i de membres de diferents entitats locals de les Illes Balears.

Hi ha hagut 8 mesos de treball i de debat que s'han desenvolupat de forma setmanal entre els mesos de febrer i octubre de l'any passat. Hi han participat 62 tècnics i jurídics de diferents organitzacions, entitats, col·legis professionals i dels tres àmbits de l'administració amb una forta presència de l'administració municipal, sis de les vuit mesos eren tècnics de l'administració municipal.

Per tant, l'administració local ha participat en aquest treball que ha estat intens i extens i que segueix obert a la participació pública. Li deia: fins dia 10 d'abril la tenim en exposició pública, després començarem el tràmit parlamentari, el conseller s'ha reunit també amb tots els portaveus parlamentaris i la voluntat d'aquest govern és que sigui una llei pactada i consensuada per tal que sigui una llei perdurable perquè és molt important per als interessos d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, president. Sra. Presidenta, nosaltres pensam que ha estat molt participada pels consells i pensam que és veritat que hi ha hagut molts de tècnics, però també hi ha d'haver polítics perquè seran els que l'han d'aplicar i els que faran renou, però, què veiem? Veiem falta de diàleg, jo hi vaig anar a la reunió d'aquest dijous matí, però és clar, *lentejas, las tomas o las dejas*, és el que hi ha, podràs fer al·legacions, cap problema, *chapeau!*, gràcies.

Quin problema hi ha? Que el tema dels busos a l'aeroport, no dialogam amb els taxis; el tema de la llei d'urbanisme, baix el nostre punt de vista, no dialogam amb els ajuntaments; reducció de freqüències de tren, *follón* que no hem parlat amb els usuaris, perquè ni els hem dit que hi haurà 60 freqüències retallades.

Presidenta, vostè va dir que era la presidenta del diàleg, del consens, notam que aquest diàleg i consens va magre, va magre, perquè hi ha molta gent enfadada, i aquest tema que ha passat amb el tren, d'una terra que resulta que hi ha un increment del 17,6% dels usuaris que han pujat enguany del que hi havia a l'any 2016, que ha pujat de persones, ser capaços de reduir les freqüències i que la consellera de Presidència justifiqui, perquè està aquí, està... el document és aquí, justifiqui en una roda de premsa el tema del conflicte laboral per reduir les freqüències o digui que això serà per millorar. Per favor, presidenta, amb la Llei d'urbanisme, amb el tema de freqüències de tren, en tot mirin de reforçar un poc aquest diàleg, perquè no n'hi ha prou que s'ho creguin els que són al Govern també la societat ha de percebre que aquest diàleg i aquest consens, l'aconseguirem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, veig que la Llei urbanística era el menys important en aquesta pregunta i era un *totum revolutum* per parlar d'una altra cosa, que em dona oportunitat de parlar-ne i crec que està molt bé.

Aquest és un govern que neix del diàleg i que neix del consens i el diàleg és la forma de fer política que hem aplicat. Jo entenc que tots venim contaminat, sobretot aquell costat, perquè veniem d'una legislatura on la supèrbia i la imposició havien estat la norma de fer feina i, és clar, hem començat una legislatura, fa un any i mig, gairebé dos, on hi havia moltes qüestions molt enquistades, una d'elles els treballadors públics als quals s'havien arrabassats drets un rere l'altre. I recordarem que vàrem iniciar la legislatura amb demandes de molts de professionals públics, treballadors de l'educació, treballadors

de la sanitat on també hi va haver alguns conflictes i vàrem arribar a un acord perquè aquest govern sap prendre decisions des del diàleg i des del consens i ho hem demostrat.

Amb una aposta ferma per transport públic, hem decidit augmentar línies d'autobús, per tant, millorar la mobilitat dels ciutadans d'aquesta illa, i hem tengut alguns problemes? Sí, perquè quan un pren decisions té alguns problemes, quan algú vol canviar coses té alguns problemes, però ho hem sabut fer i reconduir des del diàleg i tenim un acord signat amb els taxistes que demostra que som un govern de consens, igual ho farem amb els treballadors públics d'SFM i....

EL SR. PRESIDENT:

Presidenta, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 4061/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a liquidació del conveni entre el CSIC i l'ib-salut.

Passam a la tretzena pregunta RGE núm.4061/17, relativa a liquidació del conveni entre el CSIC i l'ib-salut, que formula la diputada Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom.* Sra. Presidenta del Govern, ¿por qué no se ha liquidado el convenio entre el CSIC i el ib-salut que sustentaba el funcionamiento de los laboratorios del FISIB. originariamente Caubet-Cimera?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Seijas, per una pregunta que suposa... d'un tema molt concret que intentaré explicar des de la concreció a la qual vostè es refereix.

La resposta és que el conveni s'està liquidant i hi ha una comissió liquidadora i en aquest moment s'està en una fase administrativa per resoldre el repartiment del material de manera amistosa i de mutu acord, i ja s'ha signat l'acta de desallotjament dels laboratoris de l'Hospital Joan March per part del CSIC i la Conselleria de Salut, que és la que està liquidant i no el Servei de Salut, com vostè apuntava a la seva pregunta.

Sí que existeix una acta de liquidació que es va enviar al CSIC, que ells varen demanar aclarir una sèrie de dubtes quant al repartiment dels equips científicotècnics, i en aquest moment

per això s'ha generat un cert retard en aquesta liquidació. El que ens va demanar el CSIC ja ho hem revisat, s'ha tornat a enviar la informació, i en aquest moment estam a l'espera del que ens diguin.

Hem de recordar que això és un conveni que va durar deu anys i que l'inventariat és molt estens; estam parlant de més de cent màquines i mobiliari, i nosaltres defensam que el que va pagar la comunitat autònoma quedi en poder de la comunitat autònoma, que crec que és el que hem de fer, defensar sempre l'interès general, Sra. Seijas.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sí, el interés general, es cierto. Yo lo que me preocupo es..., bueno, lo que digo es por qué se ha tardado tanto en liquidarlo teniendo en cuenta la prisa y la precipitación con la que se decidió cerrarlo, poniendo en peligro la investigación y los proyectos que se estaban realizando allí. Han cortado, además, la colaboración con una de las cinco mayores agencias de investigación de Europa, han desperdiciado la inversión millonaria hecha en las instalaciones y el proyecto de lo que originariamente era la Fundación Caubet Cibera. El Govern dice que apuesta por aumentar la investigación en nuestras islas, cuando en realidad lo que hace es cerrar laboratorios sin dar una respuesta coherente.

(Remor de veus)

Unos miembros del Gobierno han dicho que ha sido por cuestiones presupuestarias; otros han acusado al CSIC de ser el causante de la cancelación del convenio. ¿Quién miente, Sra. Presidenta? Voy a darle una pista de sobre quién miente. En el número 5 del acta de la comisión de investigación científica del Hospital Son Espases de fecha 11 del 6 de 2015, publicada por el diario *Última Hora*, dice literalmente: "Es necesario tener pensada una estrategia para reaccionar ante posibles acuerdos adversos para el futuro del IDISPA decididos entre las formaciones que están negociando para establecer un pacto de gobierno, por ejemplo que se descarte la creación de la facultad de medicina. Un posible instrumento de presión sería la no renovación del convenio entre el CSIC y la CAIB, que expira el 30 de septiembre de 2015, y se podría rescindir unilateralmente si una de las partes comunicase expresamente su voluntad de no renovar". Esto lo decía el doctor Vives en una acta que está escrita, una acta que está con el membrete de la conselleria y con membrete de este govern que usted preside.

"El doctor Fiol informa -todo literal, no estoy..., no es cosecha de esta diputada- informa de que la FISIB ha elaborado un informe con datos que ponen en entredicho la ética y el prestigio profesional del doctor Daniel Bachiller. El doctor Riera propone citar al líder de Podemos para hacerle extensiva esta información de Daniel Bachiller a modo de

deferencia ante un posible filtrado a la prensa. El objetivo es que tenga la opción de tomar medidas internas en su partido para neutralizar la actual influencia del doctor Bachiller en las negociaciones. Se acuerda convocar una reunión en la que estén presentes el Sr. Alberto Jarabo como invitado y el doctor Riera, doctor Fiol, doctor Cossío y el doctor Vives como representantes del IDISPA y de la comisión de investigación científica".

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Seijas, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Té la paraula la presidenta del Govern.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Seijas, veig que vostè té interès en una qüestió molt concreta i en un investigador molt concret, que no és l'objectiu, crec, de l'interès del Govern de les Illes Balears en termes de recerca i investigació, que és una aposta ferma i seriosa de tot un govern amb un canvi de model econòmic i amb un plantejament d'aposta seriosa...

(Alguns aplaudiments)

...per l'economia del coneixement, i amb absolut respecte a una institució que és puntera en investigació com el CSIC i amb la qual continuam col·laborant, Sra. Seijas.

No hem de mesclar una cosa amb l'altra; aquest govern fa una aposta ferma per l'economia del coneixement, i ho hem demostrat: hem augmentat el pressupost de recerca i innovació en més d'un 36%, amb moltíssimes beques, amb moltíssims de programes, amb ajudes a investigació, amb acords també amb la Universitat de les Illes Balears, amb la formació del personal investigador, amb la incorporació de personal investigador, amb el programa Ramon y Cajal, amb les estacions de recerca, amb el complex balear R+D+I, amb el conveni CIE-11, el conveni CIE-18B, el centre SmartUIB de Ca Ses Llúcies, el centre BIT Menorca, la Fundació BIT, la convocatòria d'accions d'R+D+I, la facultat de medicina, l'aposta per la recerca en salut... En definitiva, crec que això és bastant evident, això és el que fa aquest govern, prendre decisions i apostar per la recerca i la investigació de forma seriosa perquè doni la transferència de coneixement als ciutadans d'aquestes illes, que és el que necessitam.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 4219/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a fusió de Bankia i BMN.

Passam a la catorzena pregunta, RGE núm. 4219/17, presentada en substitució de la RGE núm. 4058/17, relativa a fusió de Bankia i BMN, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Sra. Presidenta del Govern, la setmana passada vam assistir al darrer capítol de la crònica d'una mort anunciada, de la mort de l'antiga Caixa d'Estalvis de les Illes Balears Sa Nostra. Aquesta ha estat l'enèsima operació de concentració bancària orquestrada pel FROB i afavorida pel Partit Popular.

Si fa uns anys vam veure la reducció de la participació de Sa Nostra dins BMN d'un 13% a un 2%, el passat dia 15 de març, quan es va anunciar l'absorció de BMN per part de Bankia, vam viure el cop de gràcia a l'antiga caixa d'estalvis de les nostres illes. L'extingida caixa d'estalvis passarà a tenir una participació, en els millors dels casos, d'un 0,5% dins el gegant Bankia, abans en mans de convictees com Blesa i Rato, i ara en mans de José Ignacio Goirigolzarri. Això, com diu la dita castellana, clarament *es poner la zorra a guardar las gallinas*. Amb la desaparició de BMN, a més, s'esfuma la possibilitat de tornada a les arques públiques de les milionàries ajudes rebudes per aquesta entitat amb càrrec al patrimoni de tota la ciutadania. No cal que recordi, a més a més, que una bona part del rescat bancari s'ha fet amb els diners de la guardiola de les pensions, que ja es troba exhaurida. A més aquesta decisió suposa un nou pas cap a l'objectiu no dissimulat de la privatització de Bankia, que no només suposaria una consolidació de la socialització de les pèrdues que s'han produït durant la crisi, sinó també la renúncia a desenvolupar una imprescindible banca pública.

L'altre dia vam escoltar una valoració no negativa per part del seu govern sobre aquesta operació, i com que no ens va quedar molt clar exactament en quins termes vostès valoren aquesta nova operació, també després d'haver vist com varen votar en contra de la comissió d'investigació de Sa Nostra en aquest parlament, vull fer la següent pregunta: com pensa el Govern que afectarà a la xarxa de l'extingida Caixa d'Estalvis Sa Nostra la fusió entre Bankia i BMN? Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo, per aquesta pregunta. Vostè feia i explicava els antecedents que crec que

s'han de situar al voltant d'aquesta fusió, i per tant explica també les possibilitats i els marges que existeixen, que són els que són.

L'operació ja té un llum verd del FROB; Bankia i BMN, com vostè sap i explicava, són dues entitats financeres rescatades pel FROB, Bankia per un total de 22.000 milions d'euros i BMN per un total de 1.645 milions d'euros. En les dues entitats el FROB s'asseu al consell d'administració i ostenta aproximadament la participació del 65%. Atesa la situació es plantejaven dues alternatives: la fusió amb Bankia o la compra de BMN per part d'una altra entitat financera, tot això decisions que nosaltres, evidentment, no hi hem entrat ni hi hem sortit. Un cop rebudes les diferents ofertes per part de BMN l'opció escollida ha estat aquesta fusió amb Bankia.

Aquesta fusió amb Bankia tothom ha valorat que era la menys nociva possible dins la situació delicada per part de BMN perquè Bankia té menys oficines i per tant això podia mantenir una xarxa d'oficines de BMN existent a les nostres illes més extensa. Nosaltres què hem dit, des del Govern de les Illes Balears?, que després de pagar 24.000 milions d'euros de diner públic pel rescat d'aquestes dues entitats financeres es respectin els drets dels treballadors de BMN, i de Bankia, però explicam el que vostè em demanava de BMN, i evidentment la xarxa d'oficines de... tota la xarxa d'oficines als diferents municipis per part que els ciutadans puguin tenir garantit el dret de l'assistència bancària.

I ja que em fa aquesta pregunta em dona el fil per pensar que vostè i jo compartim que el govern Rajoy va dir que recuperariem aquells doblers dels rescats financers i, bé, després de tot això no arriba ni al 5% el que s'ha recuperat dels més de 60.000 milions d'euros que ens va costar. Per tant què ha fet el Govern? Evidentment posar-se en contacte amb les direccions de BMN, també ho farà amb la de Bankia, demanar entrevista al ministre De Guindos per demanar-li que les condicions que posi el FROB a la fusió facin possible el manteniment de la xarxa d'oficines per donar assistència bancària als ciutadans dels municipis, sobretot dels petits; que es garanteixin els llocs dels treballadors, que ja han estat molt minvats dins les oficines bancàries; i també parlar de l'obra social. Aquest és el plantejament que farem des del Govern de les Illes Balears, que és la nostra possibilitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies. Sí, la qüestió és que no resulta creïble que aquest tipus d'operacions no tinguin conseqüències. Totes les operacions de concentració, d'absorció, de fusions d'aquest tipus han tingut sempre costos molt elevats en termes de destrucció d'ocupació, de despeses d'indemnització per acomiadament i tancament d'oficines, amb conseqüències d'impacte d'augment de l'atur i deterioració dels serveis a la població.

Per tant, el que seria adient per part del seu Govern seria començar a pensar quines mesures es poden prendre davant la pèrdua d'ocupació, com es poden evitar aquestes pèrdues, com es pot reduir la seva incidència. Tot això que ha dit és així precisament perquè aquestes operacions només es produeixen per aquests objectius...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Camargo...

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

...per l'objectiu de tancar i generar...

EL SR. PRESIDENT:

...se li ha acabat el temps.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Em queda molt poquet temps, només dir-li que la reforma laboral del Sr. Rajoy i del Partit Popular va llevar una qüestió que era important, que els ERO abans havien de ser informats a la Direcció General de Treball autonòmica. Ara ja no passa ni per la Direcció General de Treball de les Illes Balears. Aquesta és la realitat de la normativa que tenim.

Dins el marge que tenim aquest Govern defensarà fermament els llocs de treball i la xarxa d'oficines, en la mesura de les nostres possibilitats.

EL SR. PRESIDENT:

Presidenta, se li ha acabat el temps.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 4236/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures adoptades en relació amb SFM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quinzena pregunta RGE núm. 4236/17, presentada en substitució de la RGE núm. 4068/17, relativa a mesures adoptades en relació amb SFM, que formula la

diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, quan fa unes setmanes li vaig demanar solucions pel caos que tenen en el transport públic de les Illes Balears, mai no m'hagués pensat que la solució hagués estat reduir en més d'un 30% les freqüències i fer més lents els trajectes de tren i metro.

Quan vostè va venir aquí i va dir que vostè seria la presidenta del diàleg, que les portes del Consolat estarien sempre obertes per a tothom, mai no m'hagués pensat que carregarien sobre les espatlles d'uns treballadors que tenen un conflicte laboral amb el seu Govern, la responsabilitat de la millora o l'empitjorament d'un servei com a mesura de pressió amb les seves reivindicacions.

Quan el PSIB deia en el seu programa electoral que faria més transport públic per reduir l'impacte del transport privat, o optimitzaria les freqüències de bus i de tren, o que fins i tot arribaria un tramvia a la badia de Palma; quan MÉS deia que impulsaria el tren fins a Manacor, Artà, Cala Ratjada, Sa Pobla, o Alcúdia; o el seu soci, ara callat, de Podem, deia que apostarien per una millora substancial en el transport públic, Sra. Presidenta, es referien en reduir en més de 60 els trajectes de tren i metro, especialment en hora punta? O es referien en augmentar la distància entre les aturades de bus, perquè això fomenta la salut dels usuaris?

Creu Sra. Presidenta que això és seriós? Creu Sra. Presidenta que això són mesures de foment del transport públic a les Illes Balears? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, el que crec que no és seriós és el que ens vàrem trobar, això és el que crec que no és seriós, que va ser un desmantellament de tot el servei de transport públic de la nostra comunitat autònoma. Això és el que ens vàrem trobar!

(Remor de veus)

I contra això hem hagut de lluitar. I l'aposta d'aquest Govern és ferma per la millora del transport públic i jo he demanat disculpes i deman disculpes per les mesures temporals que hem hagut de prendre amb la reducció de les freqüències. Ara bé, això són mesures temporals, perquè l'objectiu és millorar les freqüències, millorar l'eficiència i millorar el servei del transport públic a les nostres illes i d'una forma especial a Serveis Ferroviaris de Mallorca.

Perquè Sra. Prohens, sap què ens passa? Que ens vàrem trobar que vostès varen acomiadar 24 de persones d'SFM i provocaren una minva de plantilla de 52 persones...

(Alguns aplaudiments)

...entre les quals 5 maquinistes. Dels 24 acomiadaments que vostès varen fer, 21 han estat declarats nuls pels tribunals i SFM s'ha vist obligat a pagar 2,7 milions d'euros de les arques públiques, per acomiadaments mal fets seus, Sra. Prohens.

Vostès crearen una plantilla molt inferior, que varen anar fent pegats per poder anar donant el servei. Nosaltres no volem fer això, nosaltres volem millorar el transport públic a les nostres illes, ho volem fer des de l'acord i des del diàleg. Avui mateix hem tornat tenir una reunió amb els treballadors d'SFM, hi ha una suspensió de la vaga, esper que se n'alegri, Sra. Prohens, i un acord de calendari per arreglar aquest problema del qual vostès en són molt responsables. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Presidenta del Govern, parafrasejant-la a vostè, a veure si ho entén: vostès tenen més pressupost, més personal i més jornades de vaga de les que ha tengut mai cap govern d'aquesta comunitat. A veure si ho entén, Sra. Presidenta, adaptar els serveis als recursos, que és el que diuen que fan vostès, són retalls. A veure si ho entén!

Eliminar el semi-directe a Sa Pobla o el directe a Inca, o el metro a Marratxí, són retalls, a veure si ho entén! Reduir el tren i col·lapsar els ja existents, que els propis maquinistes diuen que no poden garantir la seguretat dels usuaris és una irresponsabilitat. Que els propis treballadors i usuaris s'assabentin per les pantalles de les estacions d'aquests retalls, no és diàleg, és imposició!

I a veure si ho entén, culpar els altres de la seva incapacitat de gestió, quan els perjudicats sempre són els ciutadans, Sra. Presidenta és "caradurisme" polític.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Presidenta, quan pensa cessar el gerent d'SFM? Quan pensa cessar el director general de Transports? Si això hagués passat amb un govern del Partit Popular, vostè ja demanaria el cap del conseller i fins i tot del president.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, m'ha llegit el que duia escrit i no m'ha escoltat el que li he dit i li he dit a veure si se n'alegra que s'ha suspès la vaga d'SFM..., ho ha entès?

(Alguns aplaudiments)

Ho hem entès, ho hem entès i ho hem fet, ho fem des de la voluntat d'aquest Govern de seguir dialogant i d'arribar a un acord d'uns treballadors als que vostès els varen arrabassar moltíssims de drets. I de moment els hem pogut aixecar la congelació salarial que varen fer vostès durant la passada legislatura, igual que hem hagut de pagar, ho expliquin als ciutadans, 2,7 milions d'euros per fer acomiadaments mal fets, només d'SFM.

Aquesta és la seva aposta. La nostra és seriosa i és de transport. Miri, de 2016 a 2015 hem augmentat un 17% els usuaris en transport públic, alguna cosa vol dir, alguna cosa vol dir i vol dir que anam per bon camí. Hem augmentat els processos d'electrificació del tren, que millorarà moltíssim la qualitat i les freqüències i seran una realitat durant aquesta legislatura i això amb vostès no hauria succeït mai.

Miri, Sra. Prohens, jo crec que ens hem de tranquil·litzar i ens hem d'alegrar que les coses es vagin resolent. I ja que tal vegada és la darrera pregunta que vostè em fa, li desig molta sort en aquest congrés que tenen aquest cap de setmana, i que la setmana que ve, sigui quin sigui el resultat del congrés, el nou portaveu entengui que per cridar i per insultar no es té la raó...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, se li ha acabat el temps.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 1670/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern pel que fa al compliment dels concerts educatius d'ESO dels centres del Parc BIT.

Doncs passam al segon punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 1670/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern pel que fa al compliment dels concerts educatius d'ESO dels centres del Parc BIT.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia Sr. Conseller d'Educació. El Grup Parlamentari Popular l'interpel·lam en relació als concerts educatius que vostè vol eliminar. Aquests concerts educatius a secundària, que a la passada legislatura va aprovar el Partit Popular, perquè tots els pares i mares poguessin tenir les mateixes condicions a l'hora de triar l'escola dels seus fills, tant si volien un centre públic com un centre concertat, tant si volien aules diferenciades, com si volien sense diferenciar...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi Sra. Núria Riera, un momentet. Guardin silenci per favor! Continui.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Aquell concert, Sr. Conseller, que els tribunals reiteradament li han dit a vostès que no els poden retallar, perquè són uns drets dels nins i una obligació del Govern de sostenir-los i que vostès no volen complir, i tornen recórrer una vegada més, gastant temps i doblers per anar en contra de les sentències.

El passat mes de desembre el Tribunal Superior de Justícia de Balears sentencià a favor de les associacions de pares i mares dels centres Llaüt i Aixa i de l'empresa titular Promociones Educativas S'Embat, reconeixent-los el dret al concert en primer i segon d'ESO. I no eren vostès els de la llibertat, els del consens, els de l'autonomia de centres per triar el projecte educatiu, els de respecte a l'educació que pares i mares volguessin per als seus fills? Paraules buides, Sr. Conseller, perquè a l'hora de la veritat vostès volen imposar un model, el seu, i no respecten el dels altres, ni encara que els tribunals els ho diguin.

I la història es repeteix, com a cada pacte. L'any 2007 el Partit Popular va aprovar els concerts als tres centres educatius del Parc BIT. EL Sr. Antich va voler llevar la subvenció i el Tribunal de Justícia de Balears el va condemnar i el va obligar a pagar tres unitats d'infantil i dues de primària

A l'any 2008 es va tornar a sol·licitar el concert per als tres centres i el pacte d'esquerres ho va tornar a denegar, però el tribunal de Balears en sentència els va condemnar a retornar-lo deixant clar que no eren concerts nous sinó una continuïtat dels anteriors.

A l'any 2009 un altre pic, varen tornar vostès a intentar modificar els concerts amb unes resolucions, i els varen tornar a anul·lar aquest acords per il·legals per una altra sentència del tribunal de Balears.

A l'any 2011 varen tornar vostès a denegar els concerts educatius i la sentència de 2014 va tornar a anul·lar aquesta discriminació.

A l'any 2012 el Partit Popular va concedir el concert subvencionat a tot infantil i a tota primària, i vostès el 2015

varen voler llevar la subvenció. Vostè, Sr. March, va anul·lar els pagaments mentre revisava si volia eliminar el concert. I el setembre de 2015 el Tribunal de Justícia el va tornar a condemnar, aquest pic a pagar des de tercer a sisè de primària i no varen tenir més remei que firmar un nou acord i reconèixer el concert en infantil i en primària.

A l'any 2015 el nostre govern del Partit Popular va concertar primer i segon de secundària, en la línia del que deien les sentències, i vostès s'ho han intentat carregar una altra vegada, i una altra vegada els tribunals l'han condemnat a concertar i sufragar secundària amb una sentència, coneguda el desembre passat, que parlar de forma clara d'un tractament desproporcionat i injust per part de la seva conselleria respecte dels centres del Parc BIT en comparació amb altres centres de la mateixa zona que tenen un tracte, casualment, diferent i millor als centres d'educació diferenciada.

La darrera sentència, Sr. Conseller, invoca expressament les sis sentències fermes que ja ha dictat aquest tribunal, en contra del seu criteri polític, sis sentències donant la raó al Parc BIT i a les famílies d'aquesta comunitat educativa. Li diu clarament el tribunal que no vol estar al marge dels obstacles intermitents que aquests centres educatius pateixen des del principi de la seva obertura pels seus govern sectaris del pacte botant-se de mala manera un total de sis pronunciaments fermes emesos fins a dia d'avui a Balears. Això diu la darrera sentència. Per tant, Sr. Conseller, ja són set sentències, més les corresponents interlocutòries de mesures cautelars obligant-los a pagar els concerts, més les condemnes en costes de cada vegada que surten de doblers públics, més la reiterada jurisprudència del Tribunal Suprem que s'invoca de 2008, 2010 i 2012.

Quantes sentències necessita, Sr. Conseller, per respectar la justícia? Quantes sentències necessita per respectar el dret a una educació lliure, igualitària als nins del Parc BIT? Quantes sentències per respectar la tan anomenada autonomia de la comunitat educativa, de tota la comunitat educativa, de tota, Sr. March, no només de la que a vostè li agrada, també de la que no li agrada?

Ja ho sabem, ho han dit ells, ho han dit vostès per activa i per passiva, vostès eliminarien l'escola concertada de la mà dels seus socis de Podem, amb els quals s'acaben de radicalitzar, i això és una qüestió ideològica, no és una qüestió de Govern, i no perquè ho diguem nosaltres, perquè ho diuen les sentències i ho diuen els jutges. És una qüestió ideològica perquè vostès amb la necessitat que té la Sra. Armengol de marcar distàncies dins l'esquerra repeteix el mateix patró que fan els seus socis a altres comunitats, la Sra. Susana Díaz a Andalusia, on ha denegat els concerts a set escoles d'educació diferenciada sense esperar ni tan sols la sentència del Suprem, o el Sr. Lambán a Aragó, que ja acumula dues sentències que l'obliguen a concertar primària i secundària, secundària, Sr. March, i pagar també les costes.

I nosaltres apostam per la llibertat d'elecció, perquè vostè parla molt d'ideologia i de llibertat i d'educació, però només respecten quan és la seva, quan els agrada. Cregui'm, amb això no apliquen la llibertat, apliquen la imposició; no respecten la igualtat de l'educació sinó la discriminació, això no és garantir

l'educació, això és imposar models ideològics per raons polítiques.

Per què? Per què, Sr. Conseller, els alumnes de la concertada, dos a més dels del Parc BIT, no han de tenir la possibilitat de participar en programes i recursos educatius? O no es creu vostè el que diu la Llei Orgànica d'Educació que l'escola pública és tota la que se sosté amb fons públics, siguin privats o públics, però sostinguts amb fons públics?

El seu director general ja ho ha dit clarament de forma pública, que no comparteix la sentència del Tribunal Superior de Justícia i que per això se'n van al Suprem, per guanyar temps. Intenten enganyar els jutges dient que no hi ha necessitat d'escolarització, la realitat no, Sr. Conseller, la realitat saben que no és així, els informes per calcular les places existents, els informes de la seva conselleria, inclouen precisament els centres Aixa i Llaüt per dir que hi ha 25 o 22 vacants. Quan llevam aquests centres resulta que l'oferta educativa resultaria insuficient. Això és intentar enganyar els jutges, ho diuen els tribunals.

Intenten enganyar dient que no hi ha suficient demanda de secundària perquè s'incompleixen les ràtios de 30 alumnes per unitat educativa, però és que resulta que a altres centres concertats de la zona els han renovat els concerts amb unitats de 24 i 25 alumnes, sense cap observació, fent un tractament, per tant, desproporcionat i injustificat en el Parc BIT. Ho diuen també els tribunals.

Intenten enganyar dient que no es vulnera la igualtat. Saben què és la igualtat? Igualtat és equilibri, dualitat, llibertat d'accés, igualtat no és diferència entre uns centres i els altres, no és dependència, també ho diuen els tribunals. És llibertat d'elecció en un sistema educatiu dual en què ambdós tipus de centres coincideixin en la prestació del servei públic a la societat.

Les regles entre l'escola pública i concertada són les mateixes, Sr. Conseller, ho diu la Llei Orgànica d'Educació, la llei no parla d'escola pública, parla d'escola sostinguda amb fons públics. Fons públics, precisament, que vostè amb directrius polítiques destina, per tant, si lleven els concerts, a complir programa electoral sectari per sobre de tutelar el dret fonamental dels nins i nines a rebre l'ensenyança de forma gratuïta, per sobre del dret de la llibertat de crear centres docents de dos tipus de coexistència dual reconeguts a la Constitució.

Parlam, per tant, Sr. Conseller, d'un servei públic, d'un servei públic que s'ha de sostenir amb fons públics, que no s'han de destinar a recórrer sentències que després els condemnen amb costes. D'on surten aquestes costes, Sr. Conseller? Surten de fons públics. Quantes sentències necessita, Sr. Conseller? Té sis, set amb aquesta darrera sentència, té la jurisprudència del Tribunal Suprem. Per què volen guanyar temps si espera una altra sentència del Tribunal Suprem si ja saben vostès què els dirà el Tribunal Suprem? Per fer gastar doblers als centres del ParcBit i per gastar doblers públics en costes, en lloc d'invertir-los en educació, que és el que haurien de fer.

Parlam d'un servei públic, per ventura el més important, l'educació. Nosaltres, Sr. Conseller, l'interpel·lam avui perquè rectifiqui, perquè compleixi les set sentències del Tribunal Superior de Balears, perquè compleixi la doctrina de les tres sentències invocades del Tribunal Suprem.

No malbarati, Sr. Conseller, els doblers públics amb recursos per guanyar temps, no faci retallades polítiques dins educació, per ventura no complirà el programa de Podemos, pot ser, però sí complirà el que diu la Constitució i complirà sobretot les normes d'ètica educativa.

Gràcies, Sr. Conseller. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President, senyors i senyores diputats. Sra. Núria Riera. Deia abans que vostès mai no em sorprenen, el contrari, sempre em ratific en el que jo pens sobre què han fet i faran sobre política educativa, un desastre.

Miri, crec que quan vostè parla de tot l'estat de dret, crec que recórrer una sentència forma part absolutament de l'estat de dret, o és que no ho podem fer? O és que només són vostès que es passen per allà quan vostès varen fer un decret llei respecte del TIL? No? Varen saltar, es varen saltar el Tribunal de Justícia de les Balears. Per tant, diguem, com pot suposar crec que hem de ser seriosos quan parlam d'aquestes qüestions.

Nosaltres respectam l'estat de dret, el respectam i tenim les sentències i les acatam, però de la mateixa manera que acatam les sentències també tenim el dret a recórrer quan no estam d'acord amb aquestes sentències. I això, per tant, no faci jocs polítics dient que estam en contra de l'estat de dret.

(Remor de veus)

Sra. Núria Riera... Sr. Camps, escolti, que cada vegada... perquè avui ja m'he hagut d'assabentar, he llegit un article seu de l'any 2013 al *Diario de Mallorca* sobre les dèries ideològiques de l'esquerra, efectivament, l'ase va dir al porc orellut. I amb això crec que cal ser molt conscients.

(Alguns aplaudiments)

Miri, miri, li diré un parell de qüestions, que crec que és important. És important conèixer quina és la història dels centres del Parc BIT, la coneix, Sra. Riera, la història dels centres del Parc BIT? Miri, li explicaré, resulta que es va vendre un solar públic a un lloc on no estava pensat per a centres educatius, a baix preu, sense informes de taxació. No només això, no només això, es va fer un conveni preconcert sense que ens costin informes de pressupost, d'intervenció i d'informes jurídics.

Efectivament, vostès varen afavorir la creació de centres que no responien realment a necessitats d'escolarització, no responien a necessitat d'escolarització. És que realment es crea un centre que s'ha de concertar abans que realment hi hagi necessitats d'escolarització?, és això el que vostès varen fer? Miri, nosaltres pensam...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...que de qualque manera, des d'un punt de vista legal, des d'un punt de vista legal, nosaltres sempre acatarem les sentències, i les acatarem...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor... (...) un poquet de silenci.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. Camps, jo sempre el respect; a vostè li queda molt per aprendre en temes d'educació.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Miri, senyora..., vostè ha fet un *totum revolutum*. Nosaltres no som enemics ni adversaris de l'escola concertada, diguin el que diguin. Aquest govern fa política educativa de consens i acords, i darrerament ha aprovat el decret de concertació educativa amb tot l'acord de la Mesa de concertada. On és aquesta persecució que vostè de forma indirecta o directa diu respecte de la concertada? Ni una, ni una d'aquestes qüestions; al contrari, és un decret de concertació amb el qual els agents educatius, tant les patronals com les cooperatives i els sindicats, estan satisfets, fruit del consens, fruit del diàleg, fruit de l'acord, i això és quelcom que cal tenir en compte quan vostè fa discursos que simplement mescla ous amb caragols.

L'escola concertada per a nosaltres té sentit si és un servei públic, i aquesta és la nostra filosofia, un servei públic que de qualque manera dona resposta a necessitats d'escolarització, i els centres del Parc Bit per a nosaltres no responen a necessitats d'escolarització. És veritat, Sra. Riera, que nosaltres estam en contra de la segregació per sexes, hi estam en contra, però aquesta no és ni serà l'argumentació perquè tenim la LOMCE, una mala llei educativa, sense consens educatiu, sense consens social, sense consens polític, que realment obliga a la concertació educativa en funció d'aquesta segregació per sexes. Nosaltres no creim en la segregació per sexes, en definitiva no creim en cap segregació, Sra. Riera, no creim en cap segregació de cap tipus.

(Alguns aplaudiments)

A més vostès confonen les qüestions. Miri, una cosa és la concertació educativa i l'altra és el dret a la creació de centres. Sí que estam d'acord amb la llibertat de creació de centres, però la concertació educativa no és un dret, és un instrument que s'utilitza per fer possible, en cas que sigui necessari, el dret a l'educació. No confonguin, i això crec que és un tema que ha de quedar molt clar: la concertació educativa és un instrument jurídic que va crear la LODE a través del ministre

José María Maravall, i li vull recordar que el Partit Popular, la Conferència Episcopal i sectors conservadors varen estar en contra d'aquesta llei, que després a determinades comunitats autònomes vostès han pervertit. La idea de concertació educativa es basa en el servei públic, i vostès han fet de la LODE una llei i un instrument en contra de la idea de servei públic.

Per altra banda és evident, des de qualsevol plantejament, que la segregació per sexes per a nosaltres ni és educativa ni realment respon a les necessitats del segle XXI. Però, torn repetir, aquest per a nosaltres serà un punt que en el pacte polític estatal per l'educació reivindicarem: no volem centres que segreguin per sexes, no volem centres que segreguin per sexes...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Estaran d'acord en el tema que realment els centres concertats siguin realment servei públic, però per a nosaltres els centres que segreguen no només no són servei públic sinó tot el contrari, no ajuden realment a dur a terme qualsevol acte d'educació en el segle XXI.

Miri, Sra. Riera, vostè ha plantejat el tema de les sentències com si realment fos una resposta antijurídica i antijudicial i anti estat de dret de la Conselleria d'Educació. No senyora; vostè no creu en l'estat de dret?, no creu que es pugui recórrer? A mi em fa gràcia quan vostè diu que quan hi ha sentències de les quals hem de pagar costes estam malbaratant els doblers públics. Li vull recordar algunes qüestions: el Palma Arena, això sí és malversació de doblers públics, i de molts de milions; el metro de Palma, molts de milions; les autopistes d'Eivissa, molts de milions...

(Alguns aplaudiments)

Per tant, si hi ha milers d'euros per defensar un dret que nosaltres consideram constitucional el defensarem. La Constitució no és privativa de vostès; vostès, que no creien molt en la Constitució, ara són només els defensors, sinó que la defensen i que la consideren immutable. No és immutable la Constitució, i la LODE, torn repetir, és una bona llei educativa que vostès han pervertit, i de qualque manera amb la LOMCE vostès varen introduir el tema de la segregació de sexes, que de qualque manera no està dins la filosofia de l'àmbit constitucional. O és que una família que vol dur els estudiants a un centre li poden donar el centre del Parc Bit, però per ser nin o nina no hi podrà entrar? És aquesta la qüestió que vostè creu? Nosaltres pensam que el que realment és important és que els centres d'educació concertada donin un servei públic i no siguin ells els que elegeixin els estudiants, sinó que siguin les famílies les que tinguin aquest dret, i en el cas del Parc Bit és evident que ens trobam davant una situació totalment contrària.

Per tant, Sra. Riera, nosaltres utilitzarem, evidentment en temes de secundària, el Tribunal Suprem perquè evidentment volem defensar els nostres criteris, i els criteris són fonamentalment els criteris d'escolarització, criteris d'escolarització, i si realment després hi ha sentències nosaltres pagarem, pagarem i acatarem les sentències, però l'estat de dret ens dona aquesta prerrogativa de poder dur a terme aquestes

accions judicials. Vostès no són qui per donar lliçons de respecte a l'estat de dret, la seva història d'aquesta passada legislatura és un exemple continuat de la manca de respecte no només a l'estat de dret sinó també a la comunitat educativa.

Vostès parlen de diàleg? Doncs sí, nosaltres hem dialogat, dialogam amb la comunitat educativa, amb la pública i la concertada, amb la pública i la concertada, anam als centres escolars. Sra. Riera, vostè pot fer mans i així, però la veritat és aquesta. El decret de concertació s'ha fet amb consens, té l'aval i el suport de l'escola concertada. No només això, sinó que a més hem incrementat els doblers de la concertada perquè hem aplicat el conveni sobre els treballadors que vostès no varen ser capaços d'aplicar; nosaltres l'aplicam. Hem obert l'escola concertada a ajuts de menjadors; ho varen fer vostès?, on és la discriminació que nosaltres hem fet de l'escola concertada?, on és la seva discriminació?

(Alguns aplaudiments)

A mi m'agradaria, Sra. Riera, que es deixàs de sectarisme ideològic, de postures ideològiques rígides, i començàs a fer una anàlisi seriosa de la realitat educativa de les Illes Balears, una realitat educativa que malgrat vostè va gestionar no sembla que en tenguí un gran coneixement en aquests moments. Per tant jo el que li deman és que tenguí una actitud d'acord, de consens, que entri en aquest debat d'Illes per un pacte quan el Consell Escolar de les Illes Balears donarà al Parlament de les Illes Balears aquest document de consens, i nosaltres dins el document de consens hem dit moltes vegades que és un document on hi haurà la idea d'inclusivitat, de vostès, de tots els grups parlamentaris, de l'escola pública i la concertada.

Per tant no manipuli, no digui coses que realment no responen a la realitat, perquè aquesta decisió en contra dels centres del Parc Bit és una decisió que respon a criteris de necessitat d'escolarització, i tenim l'estat de dret que ens dóna suport. Realment nosaltres podem recórrer perquè així realment ho diu l'estat de dret. O és que ens poden prohibir vostès que nosaltres puguem recórrer al Tribunal Suprem?, o és que estam fent un acte antijurídic?, o estam fent un acte anticonstitucional? Sra. Riera, jo no som jurista, no som jurista, però a vostè li puc assegurar que no estam fent ni un acte antijurídic ni anticonstitucional, estam defensant els nostres drets, el dret que tenim com a Conselleria d'Educació de dur a terme la nostra política educativa, i ho volem fer amb consens, i la feim amb consens i la continuarem fent amb consens...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller... Se li ha acabat el temps, Sr. Conseller. Gràcies.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

...pensin el que pensin i digui el que diguin.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn de rèplica. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, Sr. Martí March, educació també és escoltar el que li diuen amb un poc d'humilitat. Jo no seré docent i vostè sí, però vostè no és jurista i jo sí, així que, per favor, faci també el favor d'escoltar quan li parlen de sentències, quan li parlen de gastar fons públics i quan li parlen d'educació diferenciada, amb llibertat per a tots, pares, mares i fills, que puguin triar l'educació que vulguin. Així que un poc més d'humilitat, no se sorprengui tant, i faci el favor de governar i no de fer aplicacions de partits polítics i de consignes polítiques, seves o dels seus socis.

Si vostès adopten acords dins la concertada, Sr. March, és perquè estan aplicant aquesta LOMCE que tant critica. Sí!, clar que sí. I per què han incrementat a quatre anys la...?, perquè està aplicant aquesta LOMCE que tant critica. Molt de criticarla però després l'estan aplicant; se l'havien de carregar però l'estan aplicant. Per tant, un poc més d'humilitat i de reconeixement del que estan fent.

Em parla vostè de Palma Arena, i de decrets lleis... És que no té arguments? És que no fan vostès decrets lleis?, n'acaben de fer un de policies locals per botar-se també una sentència. Ah, bé, els seus no són decrets lleis, deuen ser una altra cosa, no?, els decrets llei de la dreta i els decrets llei de l'esquerra, deuen ser això, no?

(Remor de veus)

Doncs, no, tot són decrets lleis, el que passa és que un ha de saber el que fa amb el contingut, no només és per emprar instruments jurídics.

I jo li demanaria, Sr. Conseller, s'ha llegit vostè les sentències? Perquè em diu: és que no podem recórrer? És clar que poden recórrer, però és que no s'ha llegit les sentències, les sentències li diuen que això que fan vostès no és igualtat, que fan vaivens polítics en funció de quan governen i quan deixen de governar, quan no governen vostès s'aplica la igualtat i quan governen apliquen una actitud partidista sobre l'educació d'uns centres concertats, i això no és igualtat.

Igualtat no és crear places a un altre lloc, per dir que sobren a la concertada, i això li diu sentència, no li dic jo. Per tant, menys sorprendre's i val més que es llegeixi el cos de les sentències, perquè no en té una, Sr. Conseller, en té set, set sentències.

I vostè em diu: puc recórrer? És clar que pot recorre, però si un recorre set sentències i se'n va al Suprem quan ja té tres sentències del Tribunal Suprem, que donen la raó a la concertada, que donen la raó a l'escola diferenciada, a secundària, vostè no recorre dins l'estat de dret per veure què ens diuen els jutjats, per veure què ens diuen les sentències; vostè intenta guanyar temps i burlar les sentències. I vostè el que fa és fer gastar els doblers injustament als pares i mares del centre del Parc Bit, perquè sap que a la llarga el Tribunal

Suprem li tornarà dir el mateix que li han dit ja per tres vegades.

I no eren vostès els de la llibertat i el consens i l'autonomia de centres? O és que no són centres el del Parc Bit? O és que no és comunitat educativa la del Parc Bit? O és que no són pares i mares que poden triar amb llibertat l'educació que vulguin per als seus fills?

Jo entenc, o nosaltres entenem que a vostès no els agradi, tal vegada, l'escola concertada, ja ho han dit els seus socis de Podem, que se l'aniran carregant, supòs que deu trobar-se també dins aquests acords de governabilitat secrets que no coneixem, i entenc que no li pugui agradar una escola diferenciada. Idò no hi dugui els seus fills, a mi em sembla molt bé, vostè no dugui els seus fills a una escola concertada, no dugui els seus fills a una escola diferenciada, però deixi que la resta de persones d'aquesta part dels escons, o d'aquesta part, els duguin on vulguin...

(Remor de veus)

..., perquè hi ha diputats que sí els agrada l'escola diferenciada i han de poder dur-hi els nins amb igualtat, perquè vostè és el conseller de tota la comunitat educativa de Balears, de la que li agrada i de la que no li agrada. Quan no li agradi, faci un programa polític i es presenti a les eleccions amb aquest programa, però quan governi apliqui una educació igualitària i amb equilibri per a tothom, si volen escola diferenciada o si no volen escola diferenciada.

Per tant, Sr. Conseller, jo li dic, vostè podrà recórrer, el que no pot fer és burlar la justícia; té set sentències, li record, i tres del Suprem, i ara se'n tornen al Suprem. Em sembla molt bé que recorrin, però pensi que nosaltres li demanarem responsabilitat quan surti la sentència del Suprem, i si la sentència del Suprem és igual que aquestes tres que han sortit fins ara i dona la raó als centres del Parc Bit, nosaltres li demanarem responsabilitat, perquè vostè serà responsable d'haver invertit doblers públics, d'haver tengut condemnes en costes reiteradament i d'haver fet gastar doblers a pares i mares i a una comunitat educativa, en contra del que, per set vegades, li diu el Tribunal de les Illes Balears, i que avui li recorda el Partit Popular, en representació de tota aquella part de ciutadans per a la qual vostè també hauria de governar, li agradi o no li agradi.

Així que, Sr. Conseller, recordi això del dia d'avui: vostè se'n pot anar al Suprem i si li admeten es tramitarà, però si es dicta la sentència, nosaltres li demanarem responsabilitats quan surti el resultat del que digui la sentència del Suprem.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Torn de contrarèplica del Govern, té la paraula el Sr. Conseller, Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Tant de bo que creuen en la llibertat, perquè aquestes amenaces són increïbles!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I tot per utilitzar l'instrument de l'estat de dret. Sí, senyora, utilitzaré l'instrument de l'estat de dret, em donin o no em donin la raó.

I realment, què és que quan realment es va al Tribunal Constitucional i es perd s'utilitza de forma negativa l'instrument de l'estat de dret? Sra. Riera, per favor, una mica de... jo no som jurista, ni ho vull ser, ni ho vull ser, mon pare ja ho era, per això no ho som, tal vegada, i per tant, des d'aquesta perspectiva és evident que el que jo li deman és que tenguí una mica més de tranquil·litat, menys amenaces i més sentit de l'acord i del consens.

Ens diu una cosa i la contrària, sí, nosaltres estam en contra de la LOMCE, efectivament, ho hem dit, per activa i per passiva i ho continuarem dient. I ja hi ha una primera victòria, han hagut de retrocedir en el tema de les revàlides, han hagut de retrocedir en el tema de les revàlides, malgrat era la seva bandera, i això ho han fet a través de la pressió de la comunitat educativa, de les comunitats autònomes, dels grups parlamentaris i de la societat espanyola, en general.

I estam aplicant la LOMCE. És que podem fer una altra cosa? Quan... si vostè ens diu que realment nosaltres estam en contra de la llei, si aplicam la LOMCE perquè no ens queda altre remei, nosaltres defensam l'estat de dret, el defensarem sempre i, com que el defensam sempre, l'utilitzam en aquelles coses que consideram clares.

Per tant, nosaltres, evidentment, des del punt de vista de la LOMCE, és una llei que no ens agrada, perquè no volem que es constitucionalitzi un dret de l'educació segregada, no ho volem. I li diré més, Sra. Riera, jo som el conseller de tota la comunitat educativa, fins i tot d'aquella amb la qual estigui en contra, i amb l'única que en aquests moments tenc un contenciós és amb l'escola concertada amb el centes del Parc Bit, aquesta és amb l'única que tenc un problema.

Què representa això en nombre d'estudiants? Molts pocs, però amb la majoria de centres de l'Escola Catòlica, de l'ECC, de les cooperatives, no només tenc un diàleg, sinó que tenc una confiança total i absoluta, tenim una complicitat i un diàleg permanent, els agradi o no els agradi, però tenc un acord i un diàleg amb els sindicats de la pública, amb els pares de la pública, amb els pares de la concertada; tenc un diàleg permanent, li agradi o no li agradi, el que passa és que vostès no poden consentir de cap de les maneres tenir la pau educativa que hi ha en els nostres centres escolars.

Comencen a fer una cosa que de qualque manera vostès no varen fer, varen deixar una situació educativa realment de conflicte, una situació educativa en què realment dins els centres hi havia agressivitat, hi havia problemes importants, i nosaltres, a través de polítiques educatives, de consens,

d'acord, de fets, de paraules i de símbols, intentam que la nostra escola sigui cada vegada millor. I això ho volem fer també amb vostès, el que passa és que vostès es troben en una deriva ideològica increïble. Ens diuen que realment nosaltres som sectaris ideològics, jo, la veritat, si realment arribam a acords amb la pública i amb la concertada on està l'ideologisme?

Ens diu que nosaltres aplicam el programa de Podemos, l'acord de governabilitat, que hi ha coses ocultes. On són les coses ocultes que vostè diu? Si realment diu que hi ha coses ocultes, diguin-les; no hi ha cap acord ocult, nosaltres som transparents, som absolutament transparents en temes d'educació. Li pot agradar o no li pot agradar, però aquí no hi ha res que sigui ocult. Fem una política educativa per a la majoria de la comunitat educativa de les Illes Balears.

Què hi ha problemes? És clar que hi ha problemes, Sra. Riera, molts problemes, les visites que fem a centres és increïble el que ens diuen de la deixadesa de la Conselleria d'Educació a la passada legislatura.

(Remor de veus)

Treballam per intentar revertir tot el que vostès van fer, no hi ha retallades. Li torn repetir, si realment el Tribunal Suprem dona la raó als centres del Parc Bit, perfecte, nosaltres aplicarem. Què demanaran responsabilitat? És igual, jo la responsabilitat l'assumeix sempre, no em costa res assumir cap responsabilitat, l'assumiré sempre, ara i aquí.

Per tant, jo li deman que vostès també assumeixin la responsabilitat d'haver creat un caos educatiu que encara arrossega, esper qualche dia que demanin perdó a la comunitat educativa, a la societat de les Illes Balears i, en definitiva, a la societat espanyola.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 3926/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de transport públic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 624/17.

A continuació, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 3926/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de transport públic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 624/17. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Presentam avui una moció en matèria de transport públic a un moment on comença a ser preocupant el deteriorament d'aquest

servei públic i essencial: dura estocada al servei, empitjorament del servei, reculada, inadmissible, deteriorament, greu retrocés, malestar i esgotament, incapacitat per negociar, incompliment de promeses electorals, es redueix el transport per a residents i es dirigeixen les polítiques de mobilitat cap als turistes. Tot això són afirmacions d'entitats socials, de col·lectius d'usuaris, de grups ecologistes i de partits polítics, afirmacions de la societat civil, molt poc sospitosa de tenir vinculació amb el Partit Popular, això sí, tant Esquerra Unida com el Partit Popular coincidim en demanar la dimissió dels actuals responsables de Serveis Ferroviaris de Mallorca, per la seva incapacitat de gestió.

I dins aquest inexplicable context de reducció d'un 30% del servei ferroviari, de reducció de 60 trajectes ferroviaris diaris, de reducció de freqüències del busos llançadera, reducció de freqüències molt dràstica en un servei de tren i metro molt consolidat i que ha millorat progressivament en els darrers anys amb l'augment de freqüències, línies, serveis directes i reducció del temps de trajecte, ja dic, dins aquest context tan preocupant, proposam avui a votació una moció centrada en l'anomenat Pla insular del servei de transport regular per carretera a l'illa de Mallorca. Un pla que, sumat a aquesta recent reducció de freqüències de tren i metro, conviden a un canvi radical en matèria de transport públic, un canvi radical que ha de començar amb l'aprovació d'aquests punts de la moció.

La Conselleria de Mobilitat actua sense cap criteri, improvisa de forma alarmant, lleva i posa, es creen noves rutes, primer estacionals i ara tot l'any; prescindeix de l'intermodalitat, i tot això ni tan sols ho fa dintre de la legalitat, sinó contra la llei vigent, una cosa inadmissible, que s'ha de reconduir.

En aquesta comunitat autònoma hi ha un Pla director sectorial de transports de totes les Illes Balears que es va aprovar amb el Decret 41/2006 que és vigent i forma part de l'ordenament jurídic i per a la seva modificació s'ha de procedir segons marca la Llei d'ordenació territorial. Aquest pla regula el transport ferroviari, tramviari, per carretera, marítim, aeri, bicicleta i la intermodalitat i, en concret, i pel que fa al transport ferroviari i per carretera, aquest pla es basa en estudis molt elaborats i molt costosos que es varen fer durant el primer pacte de progrés, un elaborat per IMECO a l'any 2001 i un altre per l'INESI a l'any 2003, estudis que aposten per una solució al transport públic a l'aeroport del tipus tramviari i ferroviari, i no contempla cap nova ruta de transport terrestre.

Que surti a informació pública un pla insular que modifiqui el mode de transport, sense prèviament modificar el pla director és nul de ple dret. Vostès primer han de modificar el Pla director sectorial, no tenen competències per anar en contra d'un pla director superior, un pla que, a part de tenir una base tècnica sòlida, va ser un pla sotmès a informació de totes les administracions, va ser sotmès a avaluació d'impacte ambiental per la Comissió Balear de Medi Ambient i després es va aprovar pel Consell de Govern, amb valor de norma reglamentària.

L'aprovació dels plans insulars per part del Consorci de Transports de Mallorca, que ni tan sols aprova el Consell de Govern, és un pla que no pot prendre decisions en contra del

que diu el Pla director sectorial. I ja no diguem si, a més, no hi ha cap estudi tècnic, no hi ha informe de les administracions afectades i competents en matèries connexes, ni hi ha informes de la Comissió Balear de Medi Ambient. El pla no té informes ni de l'Ajuntament de Palma, sobre els accessos a Palma, aquesta instauració de noves rutes d'autobusos que afecta de forma important tant la vida de cintura com l'autopista de l'aeroport, una autopista que ja aquest darrer estiu ha sofert uns embussos molt importants i és un eix vital per a la nostra ciutat perquè va dirigida a l'aeroport.

Tampoc no té l'informe del Consell Insular de Mallorca, responsable de la xarxa de carreteres, però ja no només té les competències de carreteres, sinó que, en virtut de l'article 70 i 72 de l'Estatut d'Autonomia, té atribuïda la competència de transport per carretera com a competència pròpia del consell insular, la qual cosa, malgrat a Mallorca és vera que no estan transferides, però l'atribució d'una competència estatutària com a pròpia fa difícil negar-li la seva competència per aprovar un pla insular, i més quan la mateixa Llei de mobilitat atribueix als consells insulars la competència per aprovar els plans insulars de carreteres.

Tenim com a precedent una sentència del Tribunal Superior de Justícia de fa uns mesos que anul·la parcialment el Reglament de la Llei de turisme per aquest motiu, competència pròpia dels consells insulars. Però, ja dic, ja no diguem que té competència per aprovar, però és que ni tan sols ha participat, ni tan sols ha demanat un informe al Consell Insular de Mallorca, això és un despropòsit jurídic de gran calat, és un despropòsit que mereix un informe de l'Advocacia de la comunitat autònoma, que almanco analitzi tot aquest despropòsit.

I entrant ja en el contingut del pla en base a les tres noves concessions que obligatòriament s'han de treure a concurs públic abans de l'any 2018 per normativa europea, s'aprofiten aquestes tres concessions per crear les rutes de l'aeroport. El que no entenem és com aquestes, que es posen en marxa aquest estiu, és el que no entenem, si no hi ha cap concessió que tenguí assignada aquesta ruta ni s'ha convocat cap concurs, no entenem com ho fan, ho vigilarem, perquè de moment és inexplicable.

Ja dic, el pla preveu un objectiu d'augment de la demanda en vuit anys, en un 25% més d'usuaris, i per això fixa distints mecanismes en inversions en la flota d'autobusos, millors tècniques, reducció del temps de recorregut i freqüències. Tot això està molt bé si és que el que diu es fa, perquè si no es fa, és simplement *autobombo*, és paper banyat. Per reduir temps de recorregut, s'aposta per crear carrils VAO per a reserva de busos a les mitjanes de les autopistes, en concret dues: la mitjana de l'autopista de Palmanova i la de Lluçmajor, idò no es diu ni com, ni quan, ni amb quins doblers. El consell insular és el competent, però si és un carril per a busos que vostès volen fer, se suposa que el Govern haurà de pagar o fer convenis o haver arribat a qualche acord signat amb el consell insular per materialitzar aquesta inversió, que, per cert, és prou gran, parlem de 30 o 40 milions d'euros, parlem d'una execució en obra de quasi dos anys i que, a més, s'ha de redactar el projecte, treure'l a informació pública, tràmits ambientals; és a dir, o està previst que ja comencin a fer feina

en aquests tercers carrils i se sap *cómo, cuándo y dónde* o és una previsió del pla que no es farà i que s'ha de llevar, perquè no s'assolirà aquest objectiu del 25% més, i s'ha de davallar aquest objectiu, així de clar, amb la qual cosa són coses lògiques i evidents.

Reducció d'aturades. Miri, reduir aturades, tal vegada millora el temps de recorregut, però sempre a cost dels usuaris, tot això es pot debatre, es pot prendre la decisió política que consideri vostè, però que es digui que redundarà en la millora de la salut perquè caminaran més és un insult, un insult cap a col·lectius com la gent gran, com els discapacitats els quals, precisament, el que no poden és caminar i necessiten un transport públic i necessiten més aturades, almanco llevin aquesta motivació.

Però aquesta improvisació constant a tot el pla també la trobam a l'estudi econòmic i financer, no hi ha les inversions que hem dit dels tercers carrils, no existeixen. Només es contempen els ingressos i costos de l'explotació de les concessions i fa una projecció actual amb els passatgers que hi ha ara, 8,7 anuals, i la futura augmentada en un 25%, que és un objectiu d'11 milions de passatgers anuals. I resulta que ara, amb 8,7 usuaris el dèficit és de 4,5 milions d'euros anuals, un dèficit que paga el Govern. Idò bé, la previsió és que a l'any 2025, amb 11 milions de passatgers, el dèficit passarà a 10,7, més del doble, 6 milions d'euros més cada any haurà de pagar el Govern. I d'aquest augment de 6 milions d'euros a dèficit més, més de la meitat, 3,5 milions d'euros, un 60% d'aquest dèficit és per les rutes a l'aeroport, que ens havien dit que no costava res.

No sabem ni on són aquestes previsions pressupostàries, la plurianualitat, i sorprèn que es destinin 3,5 milions d'euros a un transport per a turistes que, a més, es va canviant, es va canviant a cop d'improvisació, primer són estacionals, ara tot l'any aniran a hotels tancats, perquè a Alcúdia està tot tancat, no sé on aniran, però hi aniran, arribaran els autobusos i els hotels estaran tancats. Ara resulta que en lloc d'incentivar la connexió de l'EMT amb l'estació intermodal, que és el lògic, s'ha suprimit, la línia aquesta s'ha suprimit amb els seus acords amb els taxistes. El pla no explica res de tot això, no concreta res, no sabem com un augment de 6 milions d'euros de dèficit en explotació, no se sap com es pagarà, si hi haurà un plurianual.

En definitiva, senyors diputats, hi ha molts de motius de forma i de fons com perquè el pla es retiri, s'ha de retirar i tramitar-se un pla amb solidesa,...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, se li ha acabat el temps.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... viable i sobretot legal. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, per defensar les esmenes RGE núm. 4255, 4256, 4257 i 4258/17, té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tots i a totes, senyors diputats, diputades, treballadors i treballadores de la cambra, i resta de públic present, tinguin tots i totes bon dia.

Debatem sobre el transport públic, un eix que des de Podem Illes Balears considerem clau per al desenvolupament econòmic de les nostres illes, al mateix temps que social i mediambiental. Considerem cabdal tenir cura dels serveis públics com el del transport públic, parlem no només del transport per carretera, els autobusos, sinó també dels taxis i el ferrocarril, tramvia o el tren.

Els avantatges de fomentar i augmentar els recursos que donin viabilitat i sostenibilitat al transport públic a les nostres illes és evident, així com la recuperació de línies de ferrocarril que durant els darrers anys s'han anat abandonant.

És necessari, idò, apostar per desenvolupar i consolidar una xarxa de transport públic de qualitat, eficient i útil a la ciutadania. No ens podem permetre com a societat avançada i moderna que el transport públic no sigui l'eix principal de comunicació i mobilitat de les nostres illes.

Aquesta importància està reflectida als acords pel canvi on es varen incloure mesures com la de millorar la (...) en transport terrestre a Menorca i Eivissa, l'electrificació del tren fins a Manacor i Sa Pobla i la integració del sistema tarifari en transport públic.

En aquest punt volem aturar un moment i reflexionar sobre la situació que vivim ara mateix. Les darreres decisions preses pel Govern en matèria de transport públic on retrocedeix en el que se suposa que hauria de ser una millora en el servei augmentant freqüències, horaris o línies s'ha convertit en tot el contrari almenys en el que Serveis Ferroviaris representa amb la implantació de reducció de freqüències als trens a partir del passat 17 de març.

Ens preocupa aquesta situació i demanem al Govern que no segueixi per aquest camí. Sr. Conseller, li demanem un canvi de ruta, aquest no és el camí cap a la millora del transport públic de qualitat. Li demanem, Sr. Conseller, que agafi el camí que dona cap a un servei del transport públic de qualitat, que serveixi als serveis generals de la ciutadania i no als interessos particulars d'uns poc poderosos. Ens tindrà al seu costat si agafa aquest camí. Si continua pel camí que ha agafat darrerament ens tindrà de front.

Tot i així, entenem les explicacions donades pel Govern quant a l'aprovació del Pla insular de serveis de transport regular de viatgers per carretera de Mallorca que ha estat tan criticat, i ho està, pel Partit Popular, pels representants del Partit Popular.

Aquestes crítiques trobam que són desafortades i desproporcionades ja que tant en la interpel·lació quan es va fer aquesta proposta de transport públic com en aquesta moció que ara mateix la Sra. Cabrer ha exposat en la seva intervenció.

El Pla insular de serveis de transport regular de viatgers per carretera de Mallorca s'ha aprovat com a pas previ a les licitacions de nous contractes de gestió de serveis públics de transport interurbà de viatgers que finalitzen el 31 de setembre, de desembre perdó, de 2018 i perquè doni temps a treure després de licitació, s'ha aprovat ara, si no, no donaria temps.

Ho acceptem i ho veiem necessari ja que el Partit Popular no va fer els deures i hauria d'haver aprovat aquest mateix pla fa cinc anys i no varen fer res, molt típica aquesta manera d'actuar del Partit Popular.

No entrarem a qüestionar la nul·litat o no del pla, tal i com demana el Partit Popular, com ha explicat abans, les explicacions i raons donades pel conseller al debat d'interpel·lació que es va produir en aquesta cambra ens semblen adequades i pensàvem que el Partit Popular no aniria per aquest camí ja que se li va respondre i creiem que amb sentit i amb tota la justificació del món i tot el contrari, presenten tot un punt en què demanen la nul·litat del pla. Ens sembla ridícul i sense arguments aquest punt i no entrarem a debatre més en aquest punt.

Ara sí, entrarem a explicar el nostre posicionament davant els punts de la moció del Partit Popular sobre transport públic i per això no trobem adequat... i hem presentat quatre esmenes de substitució als quatre punts presentats pel Partit Popular i ho explicarem ara.

Després de mirar els punts de moció proposades pel Partit Popular varem trobar que eren molt destructives, sense donar arguments de pes i poc consistents i incoherents, a més entenem que no només defensa els interessos particulars d'un sector molt concret, sinó que a més perjudica l'interès general.

Podríem haver-ho votat tot en contra i ja està, però per responsabilitat hem presentat quatre esmenes de substitució que segurament tots els partits aquí representats... estarem d'acord i esperem que s'acceptin pel Partit Popular, demanem que quedi una moció útil i constructiva i demanem a la resta de partits que votin a favor en cas de ser acceptades.

Quant a la primera esmena, demanem al Govern balear que recuperi el conveni ferroviari amb l'Estat espanyol i així donar compliment a l'establert al Pla director sectorial de transport de les Illes Balears que va ser aprovat pel Partit Popular i entenem que és un tema que li preocupa.

Si es recupera aquest conveni es podria finançar la connexió de Palma amb l'aeroport amb el transport ferroviari. El Partit Popular ho va defensar al debat d'interpel·lació i esperem que acceptin aquesta esmena.

A la segona esmena demanem al Govern de les Illes Balears que revisi el Pla director sectorial de transport de les Illes Balears ja que, encara que el pla indica que és de vigència indefinida, una cosa que és totalment inaudit en un pla, ja que

és molt complicat que un pla tenguí una vigència indefinida, i sí que va incloure el Partit Popular que es podria revisar a partir de l'any 2012, fa cinc anys. Hem sap greu dir-ho, però el Partit Popular no va fer els deures, com en moltes altres coses i així estem, no es va revisar res de res.

Per això entenem necessari que es revisi el Pla director sectorial de transports, res més. Esperem que sigui acceptada aquesta esmena per part del Partit Popular i participar d'aquest impuls de revisió encara que sigui de manera indirecta.

A la següent esmena demanem al Govern de les Illes Balears que s'aprovin i publiquin els plans de mobilitat que encara no estan fets o que falten per fer, com per exemple el pla de mobilitat integral de l'illa de Mallorca i el pla de mobilitat de l'àrea metropolitana de Palma i la resta de plans que encara es troben pendents.

Trobem important que aquests plans comptin amb la participació dels sectors afectats i la ciutadania per fer-los més ric i profitós.

I per últim, i no per això menys important, en la darrera esmena demanem al Govern de les Illes Balears que s'augmenti el pressupost en polítiques de transport públic. Ja s'ha fet en aquests pressupostos d'enguany i ens referim al pressupost de l'any 2018, al pressupost de l'any que ve, i volem que no es quedi aquesta intenció en enguany, sinó que vagi augmentant i vagi evolucionant en el temps, i aprofitam per demanar el compromís del Govern en aquest sentit d'augmentar el pressupost per a millorar el transport públic i també l'assignació pressupostària als consells insulars que tenen transferides les competències com els consells de Menorca, d'Eivissa i de Formentera.

Creiem que tots els partits polítics estaran d'acord en aquesta mesura, incloent-hi el Partit Popular tan preocupat per la millora dels serveis públics del transport, i esperem que accepti aquesta esmena i a la resta de partits els demanem que votin a favor.

Ja per concloure trobem des del nostre grup que el transport públic a les nostres illes necessita empenta i no reculades. El foment del transport públic a les nostres illes és clau i necessari per aconseguir un model de mobilitat... al canvi de model productiu mediambiental, per una xarxa de transport pública moderna, eficaç i de qualitat vertebrarà la mobilitat de les illes de manera sostenible. La sostenibilitat en les nostres illes passa per una millora i foment del transport públic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Passam al torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la diputada Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Debatem aquí avui una moció del Partit Popular relativa a política del Govern en transport públic i sobretot... perquè fa referència a una aprovació inicial al Pla insular de servei de transport regular de viatgers per carretera, no?, dels quatre apartats que inclouen en aquesta moció parlen d'aquest primer apartat de nul·litat de ple dret en termes jurídics.

A mi em sorprèn, em sorprèn, Sra. Cabrer, que vostè demani la nul·litat d'una cosa que ha aprovat el conseller Company, si es va aprovar dia 13 de març al Consell d'Administració del Consorci de Transport de Mallorca, va aprovar l'aprovació inicial d'aquest pla insular. Vostè demana la nul·litat d'un acte que vostès mateixos... -sí, sí, Sra. Cabrer, miri les actes i (...) les demani si no les té, o vostè no parla amb el Sr. Company o el Sr. Company està massa dins la seva campanya presidencial perquè li pugui explicar les coses, segurament deu ser això, segurament deu ser això el que li passa, i vostè... vull dir, és tràmit incoherent, eh?, vagi per aquí.

De totes maneres, vostè ha vingut aquí... i jo la veritat és que no em puc reprimir de la seva tècnica de comentar quatre coses de com va deixar vostè conselleria i de la seva tècnica jurídica. Vostè aquí fa propaganda d'un pla director sectorial, que va aprovar el Partit Popular, de 2016 i que a totes les fases d'al·legacions i exposició pública no hi havia el metro, miri quina casualitat!, no hi havia el metro!, en canvi va aparèixer el metro a l'aprovació definitiva, via al·legacions, o sigui que vostè va ficar el metro via al·legacions, una infraestructura de més de 336 milions d'euros, miri això, si no és com ficar un elefant per dins una agulla, vull dir, dins el forat d'una agulla de cosir, això és la seva tècnica jurídica que aquí ens vol donar vostè exemple! Per favor, per favor, el metro... bé, i a més li ho recordaré, el metro... i vostè ja ho sap, el metro... amb una falta de transparència total, amb un engany a la ciutadania total, el metro que va posar vostè a marxes forçades el mes d'abril, just abans d'eleccions, en marxa.

I li diré una cosa, quan nosaltres vàrem arribar aquest metro, primer no estava assegurat, la gent que passejava no tenia assegurança, Sra. Cabrer, vostè no se'n va preocupar. Va tenir molta sort tothom que no hi hagués desgràcies personals perquè a vostè penalment li hauria pogut caure el pèl, això ja li dic.

Segon, aquestes unitats que vostè feia funcionar d'abril a agost, que es va negar, no sé si se'n recorda? Se'n recorda que el metro es va negar, que hi va haver aigua per tot, que tot era un colador. Les unitats, el que primer vaig haver de fer jo com a secretària general, és haver d'anar al conseller d'Hisenda a demanar 80 milions d'euros per pagar les unitats de metro Sra. Cabrer! Vostè les feia funcionar sense haver signat cap contracte amb l'empresa que li va posar els trens de metro. Miri vostè quin exemple! I vostè ens ha de donar aquí lliçons de tècniques jurídiques!

El metro, unes unitats de metro que a part d'això no tenien, es varen fer sense cap tipus..., no complien la Llei d'accessibilitat, tampoc no es varen preocupar de si hi podien anar els cecs, de si la gent en cadira de rodes, tampoc no li va

preocupar, anava tan aviat en fer-ho, que tampoc no li va preocupar.

El pont del tren que vostè va esbucar de manera clandestina, d'acord amb la Sra. Batlessa Cirer i el Sr. Rodríguez de Santos, que tots sabem on és, declarant unes obres per emergència, vostè ho va fer a les cinc del matí, perquè jo visc davant; a les cinc del matí varen començar a picar, a les cinc del matí esbucar el pont del tren. Aquesta és la seva tècnica jurídica que ve aquí a donar-nos lliçons a tots els altres.

I després, el pont del tren que després varen fer de qualsevol manera i que després el Govern va haver de tornar fer un altre pic el pla, perquè la gent patinava i es pegava unes castanyes d'impressió. I vàrem haver de refer tot el pla perquè patinava, perquè estava tan mal fet, amb la senyora me pareix que tenia en la direcció d'obres la Sra. Ana García, que després me pareix que també va intervenir a les autopistes d'Eivissa i crec que tampoc no en va fer de bona! O sigui, vostè sabrà una mica com era la seva feina.

Però bé, jo diria que nosaltres sí que estam contents de la nostra decisió, perquè nosaltres a part d'haver d'arreglar els desastres que vostè va fer, que varen costar molts de doblers als ciutadans d'aquestes illes, arreglar el metro foradat, perquè jo no sé si se'n recorden, però l'estació intermodal era com un colador de l'aigua que caia! Un colador! Un colador, Sra. Cabrer! Un colador! Vàrem posar en marxa la targeta 20, la targeta 40, amb les bonificacions. Això ho vàrem fer des del pacte. Vàrem intentar adequar les concessions, freqüències millors per als residents perquè poguessin arribar d'hora, intentar negociar amb les concessionàries freqüències millors per poder accedir al seu lloc de feina.

I sí, del que estam molt contents és de realment adequar que totes les concessions de Mallorca acabessin dia 31 de desembre de 2018, perquè precisament Mallorca pogués disposar d'un Pla de viatgers, de transport públic per carretera interurbà així com toca i en el segle XXI. Sí, d'això ens en sentim orgullosos. I li record, l'acord inicial de posar en marxa aquest pla va ser del Sr. Company, això vostè ho ha de tenir en compte, si no li ho ha contat em sap greu, tal vegada li hauria d'haver dit.

Sobre l'apartat B, el tema de les aturades. El handicap sempre del transport públic per carretera sempre ha estat el temps, perquè la gent diu, home és que a mi en bus em costa arribar a Palma dues hores i en cotxe estic una hora. O en bus em costa arribar una hora i mitja i en cotxe estic mitja hora. És un handicap com reduïm el temps del transport públic. El tema de les aturades és bàsic, és bàsic, fins i tot el conseller Sr. Company va posar en marxa Can Picafort aquesta legislatura passada i va funcionar i els usuaris estan molt contents. I precisament un 62% de l'enquesta que s'ha fet, la gent el que demana és que el temps sigui competitiu, que sigui competitiu amb el transport públic. Amb això nosaltres hi estam d'acord.

Amb el que diu dels 3,5 milions que es destinaran a les línies de l'aeroport. Jo crec que o no ho ha sabut llegir bé, però el que diu pla és que tendran superàvit i aquest superàvit anirà precisament a rescabalar el dèficit de la resta de concessions i de la resta de transport públic de l'illa de Mallorca. Si no ho ha llegit bé, no ho faci tan aviat aquí..., tal vegada a vegades escriu

aquí i mig escolta, ho faci a ca seva concentradeta, tal vegada ho hauria entès, perquè no ho ha entès, no ho ha entès. Això diu, que tendran superàvit i aquest superàvit anirà a la resta de transport públic. Sra. Cabrer, és així, ho torni llegir, ho torni llegir i ho veurà, ho veurà.

Bé, l'apartat D. Nosaltres l'apartat B de la seva moció perquè realment per tot el que ja he explicat, ens sembla que fa una mescla aquí de tot i tal.

Per tant, parlaré de les esmenes que ha presentat Podemos a veure què trobam des de MÉS per Mallorca. Sobre les esmenes que ha presentat Podemos, sí valoram positivament, si el PP ho vol acceptar, recuperar el conveni ferroviari, clar que sí. Vàrem dur una PNL conjunta a la comissió i la vàrem aprovar, vull dir que a nosaltres és igual tornar-ho aprovar. Seran vostès que ho rebutgin, però MÉS per Mallorca, si vostès ho accepten, li asseguro que li donarà suport.

L'esmena de la revisió del Pla director sectorial, entenc que la conselleria hi està fent feina i em sembla que és pública a més. Nosaltres, com que és públic, ja ens va bé aprovar-ho si és que vostès ho accepten. Però això crec que és una cosa que crec que no hi ha res a amagar.

Després a l'esmena que ha presentat Podemos, en el sentit d'aquest Pla integral de mobilitat de l'illa de Mallorca i de l'ajuntament, nosaltres entenem que no és competència del Govern. Aquest Pla integral de mobilitat, sobretot de l'Ajuntament de Palma no ho podem acceptar, perquè creiem que no és un tema competencial del Govern de les Illes Balears i referit només a Mallorca. En tot cas, el que ha de fer el Govern serien normes harmonitzadores per a una mica totes les illes. Però en realitat no crec que sigui aquest cas. I per tant, nosaltres en aquest cas aquesta esmena, encara que s'acceptés, no li podríem votar a favor.

I bé, després el que demanen que és més pressupost per al transport públic. Evidentment MÉS per Mallorca sempre ha estat a favor que el transport públic és bàsic per a la nostra comunitat, és bàsic per a totes les illes, perquè realment tenim un excés de cotxes a la carretera, tenim un excés diguem de gent que es veu necessitada d'utilitzar el vehicle privat. I per tant, el transport públic ha d'oferir, ha de tenir una oferta realment que compleixi les expectatives dels usuaris, i amb freqüències, amb preus i amb temps, que són els tres elements bàsics i en qualitat del servei, en qualitat dels autobusos.

Per tant, en conclusió MÉS per Mallorca entén i vol que l'autobús i tren són i han de ser compatibles, nosaltres entenem que aquest pla això sí que ho fa possible. I que és important i beneficiós que... i nosaltres consideram beneficiosa la feina feta que es va fer en el pla anterior, no com la feina feta que va fer el Sr. Company, que com ha dit la Presidenta fa poc, que va acomiadar 24 treballadors d'SFM, per no parlar de tots els que va acomiadar de Medi Ambient. Vull dir que realment nosaltres sí que creiem que el fet de què totes les concessions..., fèssim possible de què totes les concessions acabessin a un mateix temps per poder planificar tot Mallorca...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Campomar, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

...és important. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Intervenim per posicionar-nos en aquesta moció que ha fet el Partit Popular, reconeixent tots que la legislatura passada el Sr. Biel Company va fer una llei on les competències queden clares a qui pertocquen, a part del que digui l'Estatut, així de clar. Per tant, el Govern té competències per revisar el pla director.

Dit això, jo crec que s'han fet coses bé en transport públic aquests darrers 14 anys. Jo no hauria fet el metro a la Universitat, vaig votar a favor, jo hauria fet el metro a la zona d'escoles i col·legis, ho tenc claríssim, ho vaig dir el primer dia, la Sra. Mabel Cabrer ho pot confirmar. Ho dic perquè jo crec que hi ha coses que estan ben fetes en el transport i tant de bo hi hagués dos metros, tant de bo hi hagués dos metros, un metro o un tramvia que ajuntés Aeroport de Palma-Estació intermodal.

El que més m'ha agradat últimament del Govern, avui he sentit, he llegit que el Govern es proposa que cotxes elèctrics tots d'aquí 30 anys. Això és potent! No del que dinarem avui migdia, si no de què dinaran d'aquí a trenta anys, saber que, a part de planificar per d'aquí a molts d'anys, és fonamental.

Vostès coneixen Sa Pobla? Parlant de transport, hi ha transport que és per carretera, no és vera? A Sa Pobla hi ha una ronda de circumval·lació, que no n'hi ha cap a cap poble de les Illes Balears, igual que a Sa Pobla, cap, que circumval·li exacta i quedi enmig com un ou fregit la trama urbana que el rei Jaume II va enviar, no n'hi ha cap, a les Illes Balears, i un senyor que es deia Fuster l'any 1938 va planificar aquesta ronda, perdó, el 48, va planificar aquest ronda, el 48; es va desenvolupar l'any 1995 el primer tram. Això és saber planificar; perquè?, perquè el creixement d'aquest poble sempre va néixer condicionat per un sistema general que era una ronda de circumval·lació. Això és el que ens falta a les nostres illes, ser capaços d'entre tots millorar com ha de ser el nostre transport d'aquí a vint-i-cinc, trenta anys; això seria l'adiant.

I avui, amb la notícia dels cotxes elèctrics, i el tema del que jo els parlaré ara, que és el tren, o no sé si dirà tren, o via ràpida, és a dir, una cosa que va al límit, que no toca en terra, que hi serà, que potser alguns dels que som aquí no ho veurem però molts dels joves que sou aquí ho veureu, ho

veureu, això hauria de ser la magnitud que tenguí aqueixa sala de veure això, i no que ens traguem els pedaços bruts, com sempre, que això tanmateix demà els que van per la carretera i arribin a Palma es trobaran que el tercer carril no acaba de passar ni a Festival Park, s'embossarà, arribarà nerviós, estressat al lloc. Ho dic perquè crec que es tractaria de ser capaços de mirar lluny: planificar l'ampliació del tren avui, fer aquesta revisió del Pla de transports que està fent la conselleria i tenguí clar com arribar a Alcúdia i fer una reserva de sòl, com arribar a Lluçmajor i fer una reserva de sòl, com arribar a Campos i fer una reserva de sòl com a sistema general; com arribar a Ses Salines i fer-ho, maldament no ho desenvolupin aquesta legislatura ni les dues següents que vénen!, però ho haurem planificat i tendrem un espai on passar quan fins i tot transport de nova tecnologia hi serà, i veuran la curtesa que teníem nosaltres, que no érem capaços de veure més... o anàvem amb gasoil o amb benzina, amb la qual cosa jo crec que és això i per això tenim demanada una interpel·lació sobre tema de transport, perquè creim que hauríem de parlar d'alguna cosa més del que ens hem tirat en cara tota la vida.

I començaré..., ho faré al revés. Les esmenes de Podemos, si la portaveu del PP, la Sra. Cabrer, les accepta, nosaltres votariem a favor de la primera, la segona i la quarta; la tercera, no, en això coincidim amb MÉS per Mallorca perquè entenem que la tercera no ens toca.

Pel que fa a la moció el que li puc dir, Sra. Cabrer, és que tots aquests punts, l'a), l'1, el 2 i el 3, que insten a la nul·litat, nosaltres tenim dubtes en aquest sentit; tenim dubtes en aquest sentit i no hi votarem a favor, ens abstenem perquè entenem que, clar, això és la forma de fer política de sempre i no hi volem jugar. En canvi sí que creim que el seu punt número 4, la lletra b), la lletra c) i la lletra d), són coses que, efectivament, expressades d'una manera o d'una altra sí que estan bé que se'ls pugui donar suport, i no tenc gaire dubte que el conseller i el Govern, aquestes qüestions, les hauran de tenir en compte. Estic d'acord que quan entra un govern o un altre dóna la culpa a l'altre que no ha fet el que havia de fer en tema de transport, però aquí, quan es va aprovar aquest pla de transports, que, per cert, vostè el va aprovar i jo vaig passar l'avaluació d'impacte ambiental, hi ha hagut ja dos governs sencers, dos governs sencers, dos governs sencers, i quasi mitja legislatura d'aquest. El 2012 aquest pla de transports va acabar la seva vigència i és evident que necessita un canvi.

És a dir, és tan estratègic el pla de transports que és tan estratègic..., no ho sé, com altres qüestions que són vitals, com és el tema d'infraestructures educatives a una comunitat autònoma. És vera que les infraestructures educatives, com que cada dia hem de dur els nins a escola, o les nines a escola, les veim cada dia; però és que el transport és el que ens farà capaços d'estar al dia o no al dia en aquesta terra. Després nosaltres som els que ploram que Madrid no ens té en compte la tarifa plana, un règim especial que compensi la insularitat, però nosaltres tampoc no tenim en compte el transport d'1.106.000 habitants del que és competència nostra i no és competència de Madrid, com són les carreteres, els trens... Tenim 700 quilòmetres a Mallorca, no em sé de memòria els de Menorca, els d'Eivissa i els de Formentera, però tenim 700 quilòmetres a Mallorca, devers 717, en carreteres secundàries abandonades de la mà de Déu.

Tenim tantes coses en el Pla de transports a haver de posar en comú per planificar-ho!; no li dic per desenvolupar-ho. Estaria bé... és com aquell que es vol fer una casa però no té doblers per fer-la, però té clar quina casa vol i quines coses tindrà perquè pugui viure bé allà. Deixem de ser egoistes com a diputats i diputades d'ara, de l'any 2017, i siguem capaços de planificar el transport per als homes i les dones que viuran en aqueixa terra els pròxims anys.

Repetesc: m'ha agradat veure allò dels trenta anys, cotxes tots elèctrics. M'ha agradat, és potent, és sortir de l'anquilosament en què normalment estam.

Hi ha una qüestió que també jo crec que és important, que és el punt b), i en això he de donar la raó a la Sra. Mabel Cabrer i al Grup Popular, que és el que fa referència al fet que rebutja expressament la reducció d'aturades contemplades al Pla insular de servei de transport que regula viatgers per carreteres. És evident que si alguna cosa està passant aquests dies..., clar, la gent està en la seva feina, la gent no està exactament... en el tren, els autobusos, les carreteres que va sí que l'afecta, però el que tothom té clar, i si aqueixa percepció és equivocada ho hem d'explicar a la gent, és que si un vol anar d'un municipi -en aquest cas parl de Mallorca-, d'un dels 53 municipis de Mallorca, hi ha molts de municipis que tenen la percepció que no tenc el transport públic que tocaria per jo poder anar a Son Espases, per jo poder anar a Ciutat... Falten freqüències, falten hores. Aqueixa percepció, és ben cert, si encara a sobre llevam qualche aturada som morts, som morts!, perquè la gent diu: "aquí, a part que no ho veuen, no tenen sensibilitat", i en aquest punt estam totalment d'acord.

I acab amb una qüestió. Crec que, com diuen en castellà, *no hay mal que por bien no venga*, i en això jo vull agrair al Govern de la Sra. Armengol i al seu conseller que maldament no hàgim estat d'acord amb els autobusos turístics des de l'aeroport -ja veurem la foto *finish* com serà, d'aquest assumpte-, o com ara tenim l'enuig molt gros en el tema de les freqüències, almanco els agraeisc que ho hagin posat damunt la taula i hi hagi polèmica d'aquest tema. Si hi ha polèmica d'aquest tema i se'n parla potser es resoldrà, i els dic això convençut que potser això pot ser la solució, ja que està damunt la taula pot ser bo, i ara que el Partit Popular presenta aquesta moció crec que pot ser bo que d'una vegada per totes tots ens posem d'acord i siguem capaços de planificar no el que farem la setmana que ve, sinó què faran l'any 2032.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. A l'hora de planificar el transport públic els problemes bàsics que ens podem trobar són unes pautes de mobilitat que evolucionen molt ràpid, una planificació inadequada, la interrupció del viatge en els transbords, la qual cosa produeix pèrdua de temps i desconcert per a aquells viatgers no habituals, o les xarxes

multimodals, en què és necessària la integració de les tres polítiques del sistema de transport encaminades a aconseguir la mobilitat sostenible, açò és tècnica o física, és a dir, els transbords, funcional i tarifària.

I és que la mobilitat sostenible és un element clau en aquest debat. És fonamental que a l'hora de parlar de les polítiques per potenciar aquesta mobilitat es contemplin diversos objectius: configurar un model de transport més eficient per millorar la competitivitat del sistema productiu, millorar la integració social dels ciutadans aportant una accessibilitat més universal, incrementar la qualitat de vida dels ciutadans, no comprometre les condicions de salut dels ciutadans i aportar més seguretat en els seus desplaçaments.

La moció que avui debatem avançam que no la podem votar a favor perquè la seva redacció, des del nostre punt de vista, conté incoherències. Passaré ara a explicar el per què del nostre no.

Al punt A.1, consideram que ambdós models, el ferroviari i les línies de bus, són totalment compatibles. El mateix pla director de 2006 no planteja aquesta incompatibilitat que plantegen. De fet, cal destacar que aquest mateix pla contempla la creació d'una línia ferroviària entre sa Pobla i Alcúdia.

Al punt A.2, plantegen que manca informació a l'expedient establert del Pla insular de servei de transport regular de viatgers per carretera. L'article 187 de la Llei 4/2014, de 20 de juny, de transport terrestres i mobilitat sostenible de les Illes Balears, determina el contingut mínim dels plans insulars, diagnòstic de la situació actual, objectius concrets, planificació integrada de l'oferta de serveis i infraestructures, anàlisi de la viabilitat, estudi economicofinancer o els procediments per fer-ne el seguiment. Justament aquesta és la informació que s'inclou al Pla insular de servei de transport regular de viatgers per carretera. Com que no es tracta d'una disposició administrativa no són necessaris els informes d'altres ens territorials. Tots aquests aspectes estan inclosos al Pla de transport.

Punt A.3, diuen vostès que hi ha una vulneració de les competències pròpies dels consells insulars, mentre que l'article 186.2 de la Llei 4/2014, de 20 de juny, diu que la iniciativa per elaborar i aprovar el Pla insular de servei de transport regular de viatgers per carretera correspon als organismes que exerceixen la gestió ordinària d'aquest transport públic a l'àmbit territorial respectiu. En el cas de Mallorca, aquest organisme és el Consorci de Transports de Mallorca. Per cert, i com ja li ha recordat la Sra. Campomar, l'inici del Pla insular de Mallorca es va acordar per unanimitat en la sessió del Consell d'Administració del Consorci de Transports de Mallorca, de data 12 de març de 2015, sent president el Sr. Gabriel Company. I com que es veu que no se'n recorda gaire la Sra. Cabrer li llegiré. Acord: "el Consell d'Administració acorda per unanimitat iniciar l'expedient d'elaboració a través de mitjans propis del Pla insular de serveis de transport regular de viatgers per carretera de l'illa de Mallorca".

Punt A.4, tampoc no podem estar d'acord amb aquest punt, parlen d'improvisació quan els tècnics del Consorci de

Transports l'han estudiat molt detalladament. A més, el Pla insular no determina que s'hagin de fer tercers carrils a les autopistes, en tot cas planteja que es puguin fer estudis de carrils bus VAO. Sense anar més enfora com l'aprovat pel govern municipal del Partit Popular de crear un carril bus a l'autopista Ma-19.

Punt B, de novembre de 2015 a febrer de 2016 es va realitzar una enquesta entre 1.277 usuaris en la qual se'ls va fer triar entre més parades als pobles i més temps de trajecte o menys parades, amb la consegüent reducció de temps de trajecte, resultant que un 62% va triar l'opció de menys parades. Així mateix, aquesta va ser la mateixa resposta donada als tallers de participació celebrats a Palma, Inca i Manacor. Per tant, la redacció d'aquest punt de la moció és errònia, el Pla insular cerca l'eficiència del transport públic.

Punt C, el Pla insular de servei de transport regular de viatgers per carretera al seu punt 5.3.1, implantació de serveis a l'aeroport, parla dels diferents beneficis d'implantar aquests serveis de bus regular directes a l'aeroport i en destaca generar ingressos addicionals al sistema interurbà del transport públic TIB. En efecte, les estimacions econòmiques del Consorci de Transports de Mallorca apunten que aquests serveis seran rendibles presentant un superàvit d'exploració que podrà ser redirigit cap a millorar els serveis TIB de les zones de Mallorca de demanda baixa o a bonificacions tarifàries a col·lectius socialment més desfavorits. Per tant, nosaltres entenem que la implantació d'aquests nous serveis redundarà positivament per a la resta dels usuaris.

D, tampoc no hi podem estar d'acord amb aquest darrer punt. Tornam a insistir que aquest pla no és una disposició administrativa, per tant, no necessita fer audiències amb altres ens territorials. Sí s'aposta per la transparència i la participació i, per açò, s'han fet els següents tràmits: tres tallers participatius amb sectors de transport i usuaris, informe del Consell Balear de Transports Terrestres, informe de la ponència d'usuaris i beneficiaris del Consorci de Transports de Mallorca, informe de la ponència d'operadors del Consorci de Transports de Mallorca, informe del Comitè Balear de Transport per Carretera, informació pública.

Vaig acabant. L'Estratègia Espanyola de Mobilitat Sostenible té 48 mesures estructurades en cinc àrees: territori, planificació del transport i les seves infraestructures, canvi climàtic i reducció de la dependència energètica, qualitat de l'aire i renou, seguretat i salut, i gestió de la demanda. Entre les mesures contemplades hi ha una especial atenció pel foment d'una mobilitat alternativa al vehicle privat i l'ús de les maneres més sostenibles, especialment la necessitat de cuidar les implicacions de la planificació urbanística en la generació de mobilitat.

El nostre posicionament pel tema de les esmenes és exactament igual que el d'El Pi i el de MÉS per Mallorca, totes a favor a excepció de les que tenim dubtes del nivell competencial.

Per consciència ambiental, mediambiental, pel futur dels nostres joves i atenent-nos als canvis actuals és necessari fer una aposta clara pel transport públic ben dissenyat i ben

gestionat per tal d'aconseguir les màximes d'eficiència i efectivitat. Creiem que aquestes són les directrius d'aquest govern i les compartim plenament.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Como todos sabemos, el 31 de diciembre de 2018 finalizan todos los contratos de gestión de servicios públicos de transporte interurbanos de viajeros, y por esta razón el Govern, el conseller, ha planificado la nueva oferta de servicio de transporte regular TIB a través de la elaboración del Plan insular de servicio de transporte regular de viajeros por carretera, una oferta que habrá de empezar a prestar sus servicios en Mallorca dentro de dos años. Este plan, según el conseller, ha de servir para elaborar los pliegos de licitación a finales de 2017 para que las nuevas concesiones puedan iniciar sus servicios el 1 de enero de 2019.

Desde Ciudadanos creemos que el transporte público es fundamental para el desarrollo y la cohesión de los habitantes de la isla y redonda en un beneficio para la sostenibilidad ambiental, beneficio que aumenta sustancialmente si además se apuesta por el vehículo eléctrico.

Que duda cabe que hoy por hoy el transporte público por carretera necesita de profundas mejoras en muchos aspectos y debemos aprovechar la redacción de este nuevo plan y las nuevas licitaciones para subsanarlos.

Aspectos que no funcionan, por ejemplo, son la equidad territorial, ya que en muchas localidades no están conectadas; se deben ampliar las frecuencias; información a tiempo real en las paradas; disminuir el tiempo del trayecto que en ocasiones duplica al del coche, y demasiadas veces los viajeros se quedan en tierra porque no caben en el autobús. En fin, no se satisface la demanda de los ciudadanos y muchos posibles usuarios acabarán optando por el vehículo privado.

Así, este nuevo plan tiene que buscar la calidad que se merecen los usuarios y a la vez ha de tener en cuenta que el transporte interurbano es un servicio de interés público, es decir, ha de ser accesible tarifariamente e implementarse con equidad territorial.

Compaginar ambos conceptos es complejo e implica planificar con el mayor rigor posible las rutas y la inversión para alcanzar la máxima eficiencia. No se puede dejar nada a la improvisación pues de todos es conocido que las dificultades que conlleva modificar *a posteriori* unos pliegos de licitación es enorme.

Consideramos, pues, que un plan insular de transporte que va a dirigir el modelo durante los próximos quince años debe venir avalado por unos estudios e informes técnicos y rigurosos, si no el plan se convierte en una mera declaración de intenciones y en absoluto cumplirá con su función.

Así pues, en lo que respecta a la moción nosotros apoyaremos el punto A.4, el B, el C y el D. En el punto A.4 de la moción se expone que existe una falta de estudios que evalúen las rutas que se proponen en el plan, yo añadiría incluso que faltan estudios que avalen las nuevas rutas. Leyendo el documento, conseller, resulta que las encuestas en las que se ha basado este govern para realizar el estudio y diagnóstico y con ello elaborar la nueva oferta son encuestas de movilidad de residentes en Mallorca realizadas en el año 2000 y 2009, sólo a residentes y sólo en los meses de invierno.

No se entiende, pues, que estas encuestas, con ellas, se llegue a la conclusión, por ejemplo, que la necesidad de nuevas líneas son las líneas turísticas, paraturísticas y en temporada de verano. De hecho, en el propio plan se reconoce el gran sesgo de estas encuestas al ser antiguas y no tener datos sobre el comportamiento de los turistas en verano, pero que se tiene previsto realizarlas. Sinceramente, esto no es serio.

Desde Ciudadanos consideramos que debemos hacer las cosas bien y que en el nuevo plan todas las rutas de transporte público que se implementen deberían tener un estudio actualizado de la demanda, que las avalen o que expliquen su necesidad pública, y debemos recordar que la Ley de 2014, de transportes terrestres y movilidad, sostiene, en su artículo 11.3, que no se pondrán nuevas líneas o servicios de transporte público sin un estudio técnico y económico previo. Ninguna de las rutas que se proponen en el nuevo plan tiene realizado ese informe y nos parece correcto que el plan se apruebe con los informes incluidos.

Por ello, también apoyaremos los puntos C y D que van en la misma dirección y piden que el plan insular incluya rutas claras, el déficit y beneficio previsto para cada una de ellas y el estudio de la prestación del servicio durante todo un año o seis meses, con previsión de la demanda.

También en estos puntos se pide que el plan se elabore y consensue de manera transparente con todos los sectores afectados, está claro que, visto lo ocurrido con el sector del taxi, se ha puesto de manifiesto que este Govern ha elaborado el plan pasando el rodillo y creando un conflicto que fácilmente se hubiera evitado.

Y siguiendo con la falta de estudios técnicos y de viabilidad de los que adolece el plan, cabe destacar que una de las medidas en las que este Govern quiere basar la reducción del tiempo del trayecto de cada viaje, es la construcción de un carril preferente en autopistas y carreteras. Llama la atención que, pese a lo que comporta esta medida en cuanto a presupuesto, territorio, y siendo una competencia del consejo no venga acompañada de ningún informe técnico ni económico de esta institución. De nuevo, no sabemos si estamos ante un plan o meramente ante una declaración de intenciones. Así pues, nos parece también correcto que el documento se apruebe con esos informes incluidos.

Y en cuanto a nuestro apoyo al punto B, comentar que el Govern, para justificar la reducción del número de paradas que se pretende imponer en las rutas, distanciándolas hasta en 800 metros, utiliza el argumento de que “caminar redundará en beneficio de la salud de los pasajeros”. Uno no sabe qué pensar cuando lee este apartado, lo cierto es que hay un gran número de viajeros con movilidad reducida o ancianos que utilizan el transporte público; a nuestro entender, este redactado debería ser eliminado del texto y estudiarse de una manera seria cómo implementar la reducción del número de paradas, si así se necesita, según la ruta de que se trate.

Y en cuanto a los puntos A.1, A.2 y A.3, nos vamos a abstener; desconocemos si este decreto es nulo de pleno derecho por los motivos que se explican, si bien es cierto que el Plan director sectorial, en sus propuestas de actuación, expone un corredor ferroviario como modelo de transporte entre el aeropuerto y diferentes urbes turísticas. Y también es cierto que el artículo 6.g) de la Ley de 2014, de transportes terrestres y movilidad sostenible de las Islas Baleares, especifica que los planes insulares se han de elaborar de acuerdo con las directrices de los planes sectoriales.

Sin embargo, el PSIB y MÉS han elaborado un plan insular de transporte en carretera cubriendo ya todas estas rutas en autobús, cuando, en principio, tenían que implementarse por transporte ferroviario. Está claro que contraviene las directrices del Plan sectorial de transporte, que es una apuesta clara por el tren, al contrario que la apuesta de este Govern.

También es cierto que, si bien el Plan insular de transporte en Mallorca, lo ha de elaborar el Govern, el plan conlleva unas medidas en carretera que son competencias del consejo.

Aún así, nos abstendremos en estos puntos, al desconocer si estas actuaciones hacen nulo de pleno derecho el decreto.

Y nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Bon dia, president. El PP ens presenta una moció sobre transport que, en tost de cercar una mobilitat més justa, més equitativa i eficient, més respectuosa amb el medi ambient i el territori, pretén donar-nos lliçons de seguretat jurídica. Com s'ha posat de moda dir aquí en el Parlament, al PP el transport públic l'ocupa, però no el preocupa.

El PP confon l'obertura del termini d'informació pública, el 24 de gener del 2017, amb l'aprovació inicial del pla, 19 de gener, i confon qui l'ha d'aprovar, el Consorci de Transports de Mallorca amb el Govern. Normativa d'aplicació: Llei 8/2006, de creació del consorci; autora: vostè, Sra. Cabrer.

Llei 4/2014, de transports, i Decret 58/2013, d'estatuts del consorci; autors: *la extraña pareja*, formada pel Sr. Bauzá i el

Sr. Company, tan amics com eren i tant com es tiren ara els plats bruts de freixura pel cap.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sra. Cabrer, qui va iniciar l'expedient d'aprovació del pla va ser el Sr. Company, i ja li han dit, acta del Consorci, punt 3: "Els plans insulars de servei de transport regular de viatgers per carretera són l'instrument que té per objecte la planificació i ordenació del transport públic regular de viatgers per carretera en tot l'àmbit insular. La iniciativa de voler aprovar i elaborar el pla, aquests plans corresponen a l'organisme que exerceix la gestió ordinària d'aquest transport públic en l'àmbit territorial respectiu. Així, el Consorci de Transports de Mallorca, d'acord amb el que disposen els articles 5 i 9 dels seus estatuts, assumeix les competències en matèria d'ordenació i gestió del transport públic regular de viatgers en l'àmbit territorial de l'illa de Mallorca." Li deixaré l'acta en el faristol, per si li fa il·lusió tenir-ne còpia.

La moció confon el Pla insular de serveis amb un pla director sectorial, tal vegada hauria de canviar d'assessors, Sra. Cabrer, vostè va crear el consorci i va fer el Pla director del 2006 el qual, per cert, no tenia el seu finançament previst ni contempla d'inici el metro de Palma. Ara pagam entre tots 10 euros per cada persona que puja al metro, i vostè ens ve a parlar de dèficit.

I en el paroxisme del rigor el PP reclama del Parlament que insti el Govern a deixar sense efecte, per il·legal, el pla, afirma que és nul de ple dret. Primer, que el competent no és el Govern, sinó el consorci, i segon, i sobretot, no es pot deixar sense efectes un pla que encara no té efectes, no pot ser nul de ple dret, perquè el pla no està aprovat i, per tant, no està en vigor.

El PP va presentar la interpel·lació per urgència i hem vist avui com la Sra. Prohens pujava al vagó en marxa i sense frens de la demagògia, en el seu desfici per quedar bé amb el sector del taxi i aprofitar la vaga d'SFM, per treure'n partit polític el PP ha envidat abans d'hora. Per cert, la Sra. Prohens parla de "caradurisme" polític, però quan li diuen aquí que el ministeri no ha tramitat la tarifa, no vol tramitar la tarifa plana, calla, i quan li diuen que la vaga d'SFM s'ha suspès, calla, portaveu muda quan li convé.

El pla no està aprovat, es contesten les al·legacions i les previsions són d'aprovar-lo el mes que ve. Per tant, han passat l'arada davant el bou.

La moció confon, com he dit, el pla insular de serveis amb un pla director, ignora la Llei de transports i oblida l'acord pres pel consorci, presidit pel Sr. Company, sobre com tramitar el pla, sobre qui és competent per fer-ho. La moció afirma que qui aprova el pla és el Govern, quan qui ho ha de fer és el consorci. I en el punt A.3 diu que la presumpta aprovació del pla vulnera les competències dels consells: "Es tracta d'una norma aprovada per un òrgan incompetent -es refereix al Govern- que seria nul·la de ple dret i vulnera tant l'article 70 i 72 de l'Estatut, etc." Però, en canvi, el punt D de la mateixa moció diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a tramitar un pla insular de transports per carretera".

Com quedam, quin punt té raó, el punt A.3, que afirma que el Govern no és competent, o el mateix punt C i D que afirmen, que diuen que el Govern faci el pla.

En una mateixa moció el PP fa dues interpretacions contradictòries de la norma, i després donen lliçons legals.

On han vist vostès que el pla contempli, punt 4 de la moció: "Inversions previstes de gran magnitud, tercers carrils d'autopistes". El Pla, en el punt 4.1, pàgina 48, allò que afirma és "Es proposa que el Consell de Mallorca, com a administració competent a tal efecte, estudiï la possibilitat de crear carrils bus VAO". Competència de transports, el consorci; competència de carreteres, el consell, no és tan difícil d'entendre.

El Sr. Gijón va fer befa aquí de la proposta d'aprofitar la mitjana de les autopistes per fer carrils bus VAO, per cert va ser ell qui va fer la interpel·lació, deu ser que l'han enviat vostès a passar una ITV política i per açò no intervé avui.

"Se plantea crear los siguientes ejes segregados para el autobús: entre Coll d'En Rabassa y Avingudes, en el sentido de entrada a la ciudad. Este nuevo carril se podría realizar a partir de la mediana central", Pla de mobilitat urbana sostenible de Palma, pàgina 173, aprovat el 2014, amb el Sr. Gijón, abans que anés a passar la ITV, ell n'era el primer tinent d'alcalde.

D'on treuen vostès que el 60% del dèficit previst és destini a les rutes de l'aeroport? El pla preveu, pàgines 77 i 78, que les línies seran rendibles, sempre segons els estudis tècnics i econòmics, ben el contrari de la rendibilitat del mètode (...).

El pla contempla tot allò que li exigeix la Llei de transports i molt més, tots els estudis són a l'expedient tant els tècnics com els econòmics. Ha estat consensuat el pla amb els sectors econòmics i socials, amb els ajuntaments i el consell, per més que vostè digui el contrari. I els canvis del pla que la moció imputa a la improvisació són conseqüència, precisament, del procés de debat i d'acord del mateix, sense imposicions.

I fa de pont, Sra. Cabrer, el pla cap al nou sistema de concessions que ha d'entrar en vigor el 2019, i crearà llocs de feina, que tampoc no és una cosa banal. Hem d'esperar a millorar el transport a què les noves concessions entrin en vigor? Hem d'esperar per tenir un transport eficient des de l'aeroport que, com diu el Pla director del 2006, puguem construir un tramvia? Res no impedeix, ni el pla director ni cap altra norma, que mentrestant es millori el servei amb autobusos, que es redueixi el trànsit privat i s'afavoreixi el medi ambient.

Així, ara, si Bauzá i Company no haguessin renunciat als 300 milions de conveni ferroviari, i si vostè no hagués canviat de prioritats en el pla director, a favor del metro i sostenible, en contra del tren, ara parlariem de tota una altra cosa. O és que ho hem de fiar tot als taxis, *rent a cars* i als vehicles privats com sempre? Era açò el que cerca el PP amb la moció extorsionista, que no hi pugui haver un transport públic eficient? Vol seguir vostè la senda de destrucció del sistema de transports del binomi Bauzá-Company, el tàndem més letal per a l'interès públic que ha conegut mai aquesta terra? El Sr. Company va

tancar línies, va escapar horaris, va pujar preus, va retallar drets laborals, va fer fora treballadors injustament, 21 acomiadaments improcedents, 2,7 milions de sentències només a SFM, i va degradar el sistema de transport fins a fer-li perdre més de 650.000 usuaris en un any.

Ara els cinc maquinistes acomiadats fan més falta que mai.

S'han aconseguit recuperar més de 500.000 usuaris, però és insuficient, d'aquí la necessitat d'un pla insular. O allò que pretenien amb aquesta moció només era atiar el foc de la vaga d'SFM? La vaga s'ha suspès, el diàleg ha sortit efecte. Les reduccions que s'han fet fins ara a causa de la vaga de freqüències i d'increment de temps de viatge en alguna línia són circumstancials i transitòries i ara es podran recuperar. Moltes d'aquestes, a causa de la vaga i a causa de les retallades, s'han originat en els acomiadaments i en la degradació del sector públic perpetrat pel binomi Bauzá-Company, *tanto monta, monta tanto*. Ho ha deixat més que clar la presidenta avui matí, es necessita garantir l'estabilitat del sistema, que la gent conegui quan sortirà el tren; són mesures transitòries a l'espera d'acord, que es recuperi la normalitat que esperem amb la suspensió de la vaga que sigui ben prest.

Qüestionen també els criteris sobre localització de parades, es tracta d'aconseguir l'equilibri entre la facilitat d'accés al bus i un temps de viatge que no faci renunciar la gent al transport públic. Si hi ha parades cada 200 metres, els usuaris tindran un fàcil accés a l'autobús, però el bus es torbarà tant que deixarà de ser útil; tindrem moltes parades i molt a prop, però ens torbarem tant en arribar que continuarem agafant el vehicle privat. El transport públic tornaria a estar destinat, llavors, així, amb aquest criteri, només als seus usuaris captius, gent gran, infants i ciutadans sense carnet. Aquest és el sistema que aplica el PP quan governa, és l'equivalent d'aplicar criteris de caritat, de beneficència, als drets socials, a la salut i a l'educació. I el transport públic és un dret, la mobilitat és un dret, no són almoines.

L'equilibri entre la localització de les parades i un temps de viatge raonable no és fàcil, però és el millor criteri, tot i que és cert que n'hi ha d'altres. Ara, si els criteris a l'hora de determinar la localització de les parades són els mateixos que el jutge sospita que té el Sr. Gijón, tenim un problema. El transport públic de Mallorca ha recuperat un 17% d'usuaris en un any, s'han obert noves línies i se n'obriran ben prest moltes més, per a turistes també, però sobretot per a residents, s'han millorat les freqüències i s'han optimitzat un caramull de rutes, s'ha fet un pla insular de serveis, una important passa endavant.

“Si en algo está fracasando el Govern es en transporte público”, qui ho diu és la Sra. Prohens. Si en allò que la Sra. Prohens troba que fracassa el Govern és el transport i va així, la resta de conselleries deuen ser, amb perdó, l'hòstia!

Volíem proposar transaccions a les esmenes de Podem, no sabem si la Sra. Cabrer les acceptarà o no, en tot cas, però, estam d'acord amb la filosofia i, amb transaccions o no, aprovaríem els punts 1, 2 i 4, amb el dubte de la tercera, simplement per qüestions competencials, que entenem que també s'han de fer aquests plans.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, ha acabat el temps.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Si, acab, president. Simplement anunciar que votarem no a la moció, perquè volem votar a favor d'un transport públic, eficient i sostenible, suficient i equitatiu, que afavoreixi la seguretat vial i la qualitat ambiental.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, se li ha acabat el temps. Gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Bé, intervenció del grup parlamentari proponent, per indicar si accepta o no les esmenes, té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Agraïm, doncs, les paraules de Podemos que comparteixen amb nosaltres que s'ha de canviar de ruta en transport públic i que es fa tot el contrari en millorar aquest servei.

No acceptam les esmenes perquè són de substitució de la nostra moció. Compartim la filosofia, vostès tal vegada poden fer una proposició no de llei en aquest sentit i la debatem, però substituir el contingut per aquests punts, doncs no, nosaltres volem dur a votació el que hem preparat. Però bé, gràcies per les seves aportacions.

Sra. Campomar, la contundència de les seves afirmacions ens preocupen, perquè ens preocupa l'erràtica absorció intel·lectual que vostè té del transport públic de l'illa de Mallorca, encara que em preocupa molt més el seu nivell educatiu i la seva prepotència. I li dic...

(Algunes rialles, remor de veus i alguns aplaudiments)

... avui, li dic avui que a mi, a mi no em torni tractar d'imbècil, res més.

(Remor de veus)

A partir d'aquí, a partir d'aquí, dir vostè que un pla que es troba ara en informació pública, l'ha aprovat el Sr. Company, és preocupant, a no ser que vostè tengui un comportament compulsiu que li cega l'equanimitat i mínima objectivitat. Crec que tal vegada s'ha quedat entrebancada en el tren-tram-tren-tram, crec que es troba entrebancada en aquest tren-tram.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Perquè, perquè el pla insular es va aprovar inicialment en el Consell d'Administració del Consorci de Transports del dia 19 de gener del 2017. Qui governa? El Sr. Company? 19 de gener del 2017, a veure, i es va publicar en el BOIB el 24 de gener

del 2017 i ha estat en informació pública un mes i s'ha ampliat la informació pública, i ara s'han de contestar les al·legacions i el Grup Parlamentari Popular ha presentat al·legacions. Però que el Sr. Company digués que s'elabori un pla, perquè s'ha aprovat una llei, no és aprovar el contingut d'un pla amb unes rutes i un model i dir que la gent tindrà menys aturades i caminarà més, aquests dois no els diem en el Partit Popular, em sap greu però no els diem!

Sr. Font, agraeix les seves paraules, agraeix el seu suport parcial. Efectivament, el soterrament de les vies del tren a Palma va ser una decisió valenta, de fer una obra que estava prevista, amb vint anys que s'havia de fer, perquè això suposa el naixement de poder dur el transport ferroviari i de metro on vulguem, tenir aquest soterrament i aquesta estació intermodal, perquè no es podia xapar més la ciutat de Palma, i això ho vàrem fer des del Govern del Partit Popular, malgrat que sigui tan injuriada va ser una obra doncs molt important.

I efectivament, vostè deia, un altre metro hagués fet jo, bé, va ser el de la Universitat, que ara hauria d'haver continuat ja al Parc Bit i a Son Espases, que aquest és el gran error de la mobilitat, que ningú no hagi pres aquesta decisió, que el metro vingui...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... en superfície, en superfície, no soterrat, en superfície al Parc BIT i a Son Espases.

Senyora de MÉS per Menorca, també agrair el seu to, dir que ja li he contestat respecte de l'aprovació del pla.

I del Pla director sectorial de transports dir que, efectivament, té una vigència indefinida, el que deia el decret és que s'ha de revisar a partir del 2012, però té una vigència indefinida mentre no es modifiqui. I això és l'important, que això és el primer que s'hauria d'haver fet.

Agraeix les paraules de la representant de Ciutadans, que també compartim el contingut i el seu suport parcial.

Al representant del PSOE només li diré que s'ha canviat la camisa, s'ha canviat la camisa, ara ja no és insularista el Sr. Company, vostè s'imagina que a Menorca, que vostè era el conseller de Transports, el Govern, i vostè no té la competència transferida, però té la competència pròpia i ni tan sols demana informe al Consell de Menorca, per tornar ficar rutes, crear concessions, vostè s'ho imagina, ni informe? No defensa ni que hi hagi un informe del Consell de Mallorca, que afecta a l'aeroport, té les competències en carreteres, té la competència pròpia en transport terrestre encara que no estigui transferit; ja dic, s'ha girat la camisa, és el seu problema, però és molt sorprenent.

Jo dic que vostès tenen un problema i és votar en contra d'aquesta moció perquè la moció és sòlida i transparent i aquest pla és obscur i *cutre* i tan *cutre* és que ara el que diu el Sr. Marc Pons no és el que diu el pla, no sé via oralment el pla perquè no és el mateix el que va canviant cada dia.

El transport públic del tercer pacte de progrés és un autèntic caos, és una dura estocada en paraules de col·lectius i usuaris i partits d'esquerra, aquesta és la seva gestió en exclusiva ni la meua ni la del Sr. Company que el contrari, el GOB el va felicitar perquè s'havia millorat el transport ferroviari i no varen tenir cap paga.

Vostès han d'assumir la seva responsabilitat, han de canviar els gestors, han de dialogar, no han d'imposar, és important dialogar amb treballadors, usuaris, institucions, col·lectius; escoltin, dialoguin i veuran com han de donar un gir radical i fer marxa enrere en totes aquestes improvisacions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cabrer... Sra. Cabrer, accepta votació separada punt per punt? Sí... Sra. Cabrer, a la lletra A també accepta votació separada dels punts que hi ha també? Sí? D'acord.

Doncs passam a la votació del punt A, que el votarem punt per punt.

Votació del punt A.1. Votam.

20 vots a favor; 33 en contra; 5 abstencions.

Votació del punt A.2. Votam.

20 vots a favor; 33 en contra; 5 abstencions.

Votació del punt A.3. Votam.

19 vots a favor; 32 en contra; 6 abstencions.

Votació del punt A.4. Votam.

24 vots a favor; 33 en contra; cap abstenció.

Passam a la votació del punt B. Votam.

25 vots a favor; 32 en contra; 1 abstenció.

Passam a la votació del punt C. Votam.

25 vots a favor; 31 en contra; 1 abstenció.

Passam a la votació del punt D. Votam.

25 vots a favor; 31 en contra; 1 abstenció.

Doncs, seguidament passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 15235/16, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a la limitació dels deures escolars.

I, en primer lloc, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 15235/16, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a limitació dels deures escolars.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputats, benvinguts representants de la Federació d'Associacions de Pares de Mallorca, gràcies per ser aquí.

I permeti'm que comenci desitjant-los feliç dia de la poesia, moltes vegades celebrem molts dies, ens posem llaços, jo no sé si hi ha llaç del dia de la poesia...

(Alguns aplaudiments)

... però els desitjo feliç dia de la poesia i també de pas feliç primavera perquè supòs que per això avui és el dia de la poesia, i no volia deixar-ho passar per alt.

De totes maneres, avui els he vingut a parlar del temps lliure dels infants, dels infants, dels fillets, dels adolescents.

La convenció internacional dels drets dels infants estableix el dret de l'infant al descans i a l'esbarjo, al joc i a les activitats pròpies de la seva edat, aquesta evidentment no és una afirmació retòrica perquè, com vostès saben Espanya ha ratificat aquesta convenció internacional, i per tant, aquesta norma és una llei que s'ha de complir i per tant, no està fora de joc que ens preguntem com, en tant que autoritat educativa, garantim o contribuïm a garantir aquest dret que està reconegut internacionalment.

Està clar que l'obligació principal dels infants fora de l'àmbit familiar és assistir... seguir l'ensenyament obligatori que, com tots saben vostès, no els revelo res, bàsicament els ocupa els horaris dels matins dels dies laborables.

Tot i així hi ha el costum, la tradició o l'hàbit que les feines d'aquest sistema educatiu s'estenguin als capvespres o fins i tot també als caps de setmana, i en dic costum perquè no hi ha cap norma, no hi ha cap norma educativa que empari l'obligació dels fillets de fer feines fora de l'horari lectiu i, en canvi, hi ha normes, hi ha decrets tan estatals com autonòmics de drets i deures dels estudiants, drets i deures, i en canvi cap d'aquestes normes no recull el deure, fixin-s'hi, no ho troben curiosos?, drets i deures dels estudiants i en canvi al legislador se li ha passat per alt incloure això que curiosament anomenem deures. Jo ho trobo molt estrany i potser per això he portat aquí aquesta proposició.

Els pedagogs i els mestres han escrit molt i han reflexionat molt sobre els deures escolars, sobre la seva conveniència, sobre la seva no conveniència i com es poden imaginar hi ha opinions per a tots els gustos. Jo, la veritat, crec que no és

aquest el moment d'entrar en un debat pedagògic perquè no ens pertoca, però sí que vull assenyalar alguns punts que em sembla que són força indiscutibles sobre la problemàtica dels deures.

Un és que normalment quan debatem sobre aquesta realitat en parlem de forma generalitzada i posem en un mateix sac feines que són molt diferents, per exemple, des d'acabar el que no s'ha fet a classe o repetir el que s'ha fet a classe que estaria en un extrem, fins a altres feines que crec que tots estariem d'acord que és molt difícil fer dins l'aula com per exemple llegir un llibre, fer un treball o preparar-se per un examen. Per tant, aquí hi ha un primer error al quan podem caure, que és generalitzar les diferents feines que acostumen a substanciar els deures escolars i que nosaltres hem volgut distingir en la nostra proposició no de llei.

I després també hi ha un error de generalització que és més l'homogeneïtzació en l'encomana dels deures, és a dir, és pensar que tots els fillets són iguals i que, per tant, a tots se'ls pot encomanar els mateixos drets de forma indistinta i a mi això em fa pensar que podem trobar-nos amb el cas que estiguem encomanant a un fillet una feina que no ha entès i que per tant, serà incapaç de fer a casa i per tant, aquells deures són totalment inútils i en l'altre extrem fer-li fer, a un alumne que ho ha entès perfectament i que ho ha assumit perfectament, fer-li fer aquella feina i per tant, també serà inútil. Per tant, crec que si volem tractar aquesta qüestió d'una forma, ja dic, sense poder entrar al fons del debat pedagògic, però d'una forma rigorosa, hem de tenir en compte que el que hem d'evitar és aquesta generalització i aquesta homogeneïtzació de l'encomana de deures.

Els que tenim fills en edat escolar, que aquí supòs que som molts per la mitjana d'edat, sabem que la major part de deures que s'encomanen als fillets segueixen el patró de les tasques memorístiques i repetitives que es fan al matí, no dic que no n'hi hagi d'altres i que de vegades als nostres fills els encomanin feines que a tots ens semblen la mar de bé, però no podem ignorar ni podem amagar el cap sota l'ala que la major part de les feines que s'encomanen segueixen aquest patró. De manera que, almenys en la meua opinió, el que sembla clar és que aquesta generalització i de forma homogènia de les feines escolars, no respon tant a un plantejament pedagògic o educatiu, sinó simplement a una manera de compensar les limitacions del sistema, que, com vostès saben, tal com està configurat avui en dia, es basa en la idea de transferir, una idea que a mi em sembla totalment superada, que es fa en la idea de transferir, de transferir a aquest sistema, el procés d'aprenentatge consistiria en transferir uns continguts, com una substància que es transfereix dels llibres, o del cap del docent al cap dels estudiants. És una metàfora que a mi em sembla totalment desencertada, però que la poso sobre la taula perquè precisament crec que, tal com està configurat avui en dia, el sistema educatiu, es basa en aquesta idea, sobretot a partir de la idea central de currículum, currículum entès com aquesta substància, com aquest contingut que cal transferir d'uns a altres.

Enlloc de qüestionar la vàlida pedagògica d'aquest currículum enciclopèdic, entès com deia, com un conjunt de continguts que cal transferir, es compensa la ineficiència del sistema per assolir aquesta transferència del currículum, de

manera que s'intenta aconseguir per quantitat el que el sistema no és capaç d'aconseguir en qualitat. I en resumir aquesta idea vaig trobar una cita del pedagog Enric Prats, que crec que defineix molt clarament la problemàtica que genera aquest intent de compensar les ineficiències del sistema, diu Prats: "escriure, o encara pitjor, reescriure llistes llargues d'oracions, o repetir exercicis i més exercicis idèntics el que s'ha fet a l'escola, converteixen els deures a casa en una tasca avorrida i inútil. Dos antidots contra la motivació i l'interès per aprendre". Per tant, impugnant totalment aquesta idea que dèiem de l'aprenentatge com a transferència de continguts.

D'altra banda, és evident, o em sembla evident que és possible compaginar la naturalesa lúdica del temps lliure, que com deia, tenen dret els nostres infants, amb tasques que fomentin l'adquisició de despreses actituds i competències fonamentals per al desenvolupament dels infants i que normalment no es desenvolupen dintre de l'aula. A la proposició no de llei en cito diverses, i ara no repetiré per falta de temps, per exemple llegir un llibre, la lectura lliure seria una feina que entraria dintre d'aquest capítol.

En tot cas la nostra idea és que l'encomana d'aquestes feines, que sí que em semblen adequades, ha de respondre a un pla previst en el projecte educatiu, la qual cosa vol dir que ha de ser conegut pels pares, que ha de ser compartit, que ha de ser participat per les famílies. I que, per tant, no pot obeir al resultat de la suma de petites decisions unilaterals de cada docent. És a dir, ens trobem en una situació que cada docent encomana una petita part de feina que considera..., és a dir, d'alguna manera l'arbre no li deixa veure el bosc, que considera que no afecta el dret del jove al gaudi del seu temps lliure, però el problema és que la suma de totes aquestes petites decisions acaben sobrecarregant l'agenda dels fillets i per tant, comprometent aquest dret al temps lliure, que d'alguna manera és el que perseguim, fer eficaç aquest dret amb aquesta proposició no de llei.

Hi ha un tema que també no hem de passar per alt i és important i és com afecta això la salut dels fillets, perquè aquest no és un tema banal, no és un tema que puguem pensar que bé, els fillets ja se sap, s'han fet deures tota la vida, tenim l'obligació de si detectem que hi ha un problema, intentar trobar-hi solucions. L'OCDE ha fet un estudi sobre la intensitat dels deures en els països que formen part de l'OCDE i ha resultat que a Espanya els fillets dediquen una mitjana de 6,5 hores setmanals a les feines de casa, mentre que la mitjana dels països de l'OCDE no arriba a les 5 hores. Hi ha una enquesta sobre salut escolar de l'OMS, l'Organització Mundial de la Salut, que assenyala Espanya com un dels països amb un percentatge major de fillets que es senten pressionats pels deures. Per tant, tornem al principi, el dret a jugar i a gaudir del temps lliure.

Nosaltres creiem que no hem de dir, en el cas justificat en què s'hagin de posar deures, no ens pertoca a nosaltres dir quants ni com s'han de posar. Aquesta és feina dels professionals, està clar, però sí que és la nostra obligació cridar l'atenció sobre el risc que petites decisions individuals dels diferents professors que té un fillet, puguin sobrecarregar la seva agenda i puguin posar en entredit el seu dret a gaudir del temps lliure.

Per tot això, i ja vaig a la part propositiva del que hem vingut a presentar avui, el que demanam és que s'estableixi que els objectius del sistema s'hagin d'assolir en horari lectiu com a norma general, i és molt important aquesta idea, com a norma general per tot el que he dit abans dels problemes que suposa la generalització i la homogeneïtzació en la forma de (...) aquesta problemàtica. I dic com a norma general, perquè em sembla bé i també ho diem, és el segon punt de la proposició no de llei, que s'aprofitei el temps lliure per encomanar feines compatibles amb el temps lliure, valgui la redundància que seria, com els deia, el segon punt. Açò evidentment en un exercici de l'autonomia del centre, perquè aquesta proposta, tal com diu la nostra proposició no de llei, ha de ser una iniciativa del claustre, amb la participació de les famílies i ha de ser públic, per afavorir també el dret de l'acció dels centres que assisteix els pares.

I amb açò Sr. President, acab aquesta primera intervenció i esper amb interès el posicionament de la resta de grups.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. 16910 i 16911/16. Té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Venim aquí avui a parlar d'un tema que és un tema que porta molt de temps debatent-se, porta molt de temps parlant-se, el tema del debat dels deures és un tema recurrent, és un tema recurrent perquè darrerament es fa més viu, arran de la primera vaga de deures que hi va haver. Però a partir d'aquí es plantegen tota una sèrie de debats.

En primer lloc, voldria fer referència al títol de la proposició no de llei, que ja parteix..., posa un títol com limitar la realització de tasques. Jo crec que el títol, en comptes de limitar, podria posar un altre tipus de paraula, com ara regular, organitzar, ordenar, perquè realment si limitem ja d'entrada, comencem a llevar.

El que està clar és que el debat és al carrer i nosaltres l'hem dut aquí al Parlament, el Sr. Castells, a través de la seva proposició, el porta aquí perquè és un debat que s'ha de fer, però és un debat complex. El tema de deures és un debat que crec que el primer que hauríem de fer és establir quin concepte tenim cadascú dels deures, en cada etapa el concepte de deures és diferent, en cada nivell el concepte de deures és diferent, i fins i tot el concepte de deures per a cada nen és diferent. Els deures els nens uns s'ho agafen com a deures i altres nens s'ho agafen com a activitat. I enllaço això perquè després veus que hi ha molts nens i nenes que per les tardes tenen activitats extraescolars que volen fer i per a molts també són deures. Les

activitats extraescolars que els nens fan a les tardes, que van i fan ballet, fan natació i fan no sé què, per a molts d'ells es converteix en uns deures també, perquè és una obligació més.

Però bé, independentment d'això, crec que en el tema de deures hi ha diferents debats, hi ha un debat pedagògic a què ha fet referència el Sr. Castells, en el qual tenim..., es veu que els deures tenen uns aspectes que poden ser positius, com és disciplina, hàbits, etc. I uns aspectes també negatius, com són cansament, augment de les diferències entre alumnes, és a dir, els deures en si el que fan, també està clar, és que els alumnes que no tenen dificultats els resulta més fàcil fer els deures que els alumnes que tenen més dificultats. Per tant, això també augmenta les diferències, perquè els mateixos deures fan que uns nens tinguin més temps de lleure que no uns altres. I això també ve definit pel caràcter general que (...).

També hi ha un debat que jo he qualificat de debat social, que és del qual parlo, que són els deures. Moltes vegades també sento parlar a les famílies i veus com les famílies estan angoixades pel tema dels deures, perquè sembla que els deures es posen a les famílies i no als alumnes. Jo això ho dic amb coneixement de causa perquè els pares vénen a queixar-se que els he posat molts de deures. Jo alguna vegada he posat deures, he posat deures als alumnes no als pares. El que passa és que els pares ho agafen com una obligació. Per tant, això també.

Clar, això també falta veure el tipus de deure que es plantegen, si es plantegen uns deures en els quals els alumnes és autònom i els pot fer tot sol no implica l'obligació dels pares. Per tant, moltes vegades els deures també dificulten la conciliació, la famosa conciliació de la vida familiar, però també la conciliació d'aquestes activitats extraescolars. És a dir, hi ha a moltes bandes els nens per les tardes fan natació, després van a futbol i després van a classes d'anglès, clar, quan arriben a la nit estan esgotats.

Finalment, tenim el debat professional, el debat professional dintre de cada centre, hi ha diferències. Tenim, per una banda, el concepte d'autonomia del centre, que ja s'ha fet referència aquí, és a dir, cada centre en funció de la seva autonomia ha de saber quina és la seva organització curricular, i també cal dir que amb el canvi, amb la imposició de la LOMQE, la LOMQE ha augmentat el currículum de caràcter memorístic i el de caràcter conceptual ha augmentat i, per tant, això també dificulta. És a dir, tenim un problema greu i és que s'ha augmentat la càrrega conceptual dels currículums i, per tant, la part competencial no. Què passa? A l'hora de plantejar una estratègia docent, l'estratègia de continguts és tan alta que s'han de coordinar amb el tema de la càrrega competencial.

Per tant, crec que tot això, en certa manera, s'ha d'ordenar. La proposició no de llei parla d'establir una normativa, nosaltres per això hem plantejat les esmenes en comptes de normativa, nosaltres hem plantejat el desenvolupament de recomanacions, orientacions, etc., perquè al final, al final, dintre de tot això crec que els mateixos pares també tenen aquesta concepció que els deures en si no són dolents sempre i quan hi hagi una ordenació que podríem resumir amb seny. Seny per poder aprofitar aquests aspectes positius que puguin tenir els deures, seny per poder evolucionar, és a dir, la societat evolucionar i, per tant, els continguts han evolucionat, les eines

també han evolucionat. Per tant, aquest caràcter memorístic i repetitiu tal vegada no pot ser, per tant, sí s'evoluciona és una passa endavant. Seny per eliminar la part conceptual i repetitiva de les possibles tasques i augmentar la part competencial. I seny també per augmentar el que es diu l'aspecte líquid de l'ensenyament en el qual es fa la transferència entre els alumnes i les seves famílies i el centre docent.

És a dir, una part de l'ensenyament moltes vegades s'utilitzen els coneixements de les famílies, els coneixements dels voltants. Per tant, aquesta connexió entre el centre i el món exterior s'ha de fer a través de les famílies. Jo, en el meu caire docent, sempre dic als meus alumnes que els instituts són com una espècie de laboratori, una espècie d'espai on es viu la realitat en un context controlat, però fa falta passar del context controlat al context exterior, i això passa per les famílies. Per tant, aquest aspecte líquid entre els dos és través dels deures, el que nosaltres denominam deures. A mi m'agrada denominar-los tasques perquè són tasques per poder augmentar les competències de cadascú i poder augmentar també l'autonomia de cadascú.

És a dir, en definitiva, crec que hem de parlar respecte dels deures és obrir el debat, crec que està molt bé que s'obri el debat, crec que és important que el debat estigui present, crec que és important que cada centre, cada escola, cada professor tinguin clar unes normes bàsiques per establir els seus propis límits, però també hem de tenir clar que els centres dintre la seva autonomia, els professors dintre de la seva autonomia pedagògica puguin decidir, que fins i tot les famílies ho poden considerar. Dintre de la societat hi ha un debat per part de les diferents famílies, uns diuen que sí, altres diuen que no, i també està clar que en definitiva el que hem de fer és ordenar, ordenar uns mínims, no regular-ho així en si, no normativitzar perquè al final estam establint els límits i trencam el concepte, però sí establir uns mínims, unes línies bàsiques per poder arribar a tenir uns deures que siguin uns deures basats en la individualitat de cada alumne i basats també en la coordinació dintre del centre. Molt bé.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casanova. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt per defensar l'esmena [RGE núm. 4242/17](#). Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president, senyors i senyores diputats, bon dia a tothom. Aquesta proposició no de llei tracta, així ho afirma el seu títol, de la limitació dels deures escolars. És veritat, tracta d'això, però només a primera vista, només de forma aparent. De fet, tracta una cosa molt més profunda, molt més transcendent com és el coneixement. Aquesta limitació dels deures que ens proposa el títol amaga en realitat, llegida l'exposició prèvia, una limitació del coneixement, més ben dit, va més enfora d'això, aspira a eliminar el coneixement de l'àmbit escolar.

Vagi per endavant que no és cap novetat venint de qui ve la proposició, ve del que fa més d'un quart de segle, de 1990 com a mínim, amb la promulgació de la LOGSE pregonen i apliquen renovacions pedagògiques i pràctiques avançades per vèncer la resistència al canvi d'un segment significatiu del professorat i eradicar, en definitiva, aquest model caduc, i acab d'usar en aquest frase totes expressions que figuren en el contingut d'aquesta iniciativa. Per tant, les posin entre cometes perquè no són meves, sinó de qui ha presentat aquesta proposició.

Els que defensen això, en una paraula, són els enemics del coneixement i de la seva transmissió, enemics declarats a més. Insistesc, n'hi ha prou a llegir tot aquest preàmbul d'aquesta proposició no de llei. Són els mateixos que varen prohibir amb la LOGSE que els nins poguessin aprendre a llegir i a escriure a partir dels tres anys, és ver que la LOCE ho va restituir el 2002 i que la LOE, que recuperava l'esperit i la lletra en gran part de la LOGSE, això ja no ho va modificar, és a dir, ja ho va mantenir l'any 2007. Segurament en vista dels resultats educatius que havia donat aquella idea primerenca. Però això era la intenció primera.

Aquests són també els mateixos que cada tres anys han comprovat com els resultats de l'informe PISA s'obstinen a afirmar la mediocritat dels joves espanyols, i entre ells la més que mediocre mediocritat dels joves balears, en comparació amb els de la resta de països desenvolupats. Són els mateixos, és clar, que davant les evidències posen en dubte la metodologia en què es fan aquestes proves i es neguen a admetre qualsevol forma d'avaluació externa comuna a tota Espanya o als països de l'OCDE. Dit d'una altra manera, són els que només accepten el judici dels seus, cuinat pels seus i validat pels seus. Són els mateixos que ara qüestionen, i posin de nou cometes, per favor, la mateixa existència d'un currículum, o sigui, d'allò que abans es deia pla d'estudis i programa de l'assignatura. O sigui, de la necessitat de fixar uns objectius vinculats a uns continguts a l'adquisició finalment d'uns coneixements.

Són els mateixos en fi, que imposen una metodologia i un concepte d'escola que no ha donat pràcticament cap fruit enlloc del món, més enllà de la satisfacció que en poden treure els quatre pedagogs que l'han alimentada des de les aules universitàries, amb els resultats que tots coneixem. Començant per cert, pels resultats obtinguts a la mateixa Facultat d'Educació de la Universitat de les Illes Balears, no és ver, Sr. Conseller?

I són els mateixos, no ho oblidéssim, que han aconseguit que les Illes Balears tinguin la taxa d'abandonament escolar prematur més alta d'Espanya. Aquesta taxa, contràriament a allò que imaginem, té molt a veure amb el descrèdit dels continguts i del coneixement. Els recoman que llegeixin el llibre d'E. D. Hirsch, *l'Escola que necessitam*. Allà veuran com no hi ha res millor que fomentar aquesta curiositat pel coneixement per reduir el fracàs escolar i l'abandonament prematur. I ho comprovaran amb fets i amb dades, no amb simples teories i aplicats a més a centres emplaçats on viu la població més humil, d'un nivell socioeconòmic més baix. Pensin que als Estats Units aquesta sopa d'all fa molt de temps que la varen descobrir.

Idò bé, amb aquest panorama que els acab de descriure, a vostè no se'ls acut res més que presentar una proposició no de llei perquè els alumnes deixin de tenir deures per fer a casa, com diu la proposta, no es prescriguin feines fora de l'horari lectiu. Evidentment vostès aquí, s'ha dit, no fan altra cosa que servir de corretja de transmissió de les associacions de pares, que són les que es varen mobilitzar no fa gaire en contra dels deures, aquella famosa i insòlita vaga convocada a tota Espanya. No especularé ara en quins poden ser els interessos d'aquests pares associats que per descomptat no representen, ni de molt, tots els pares d'alumnes. Però no deixa de ser curiós que els qui han de carregar amb la responsabilitat d'ajudar els fills a completar l'activitat lectiva quan tornen d'escola, sobretot si aquests fills encara són menuts, siguin justament els que es rebel·len contra els deures.

Com és natural i m'agradaria que quedés clar, no estic dient que s'hagi d'abusar dels deures, que s'hagin de carregar els infants amb un munt de feina perquè no facin altra cosa al llarg del dia i del cap de setmana, en absolut. És altament recomanable que aquesta càrrega de feina sigui la justa i si no fan falta deures magnífic, molt millor. Però el que no podem fer és excloure-los com a principi i, per cert, els don la raó quan afirmen que els currículums a segons quins nivells i ho han dit les dues persones que m'han precedit, són feixucs i de vegades fins i tot inabastables. Això sí que convendria revisar-ho i per tant, en això els don insistesc tota la raó. Confii que aquesta subcomissió que s'ha creat en el Congrés dels Diputats pugui tenir en compte també aquesta qüestió i la nova llei que se'n derivi la tingui també recollida.

Per altra banda, la seva proposta també pateix d'un altre defecte, al meu entendre, no fa cap distinció entre matèries ni entre edats, com si fos el mateix haver de fer deures d'una troncal, que d'una optativa, com si fos d'una assignatura més difícil que d'una de més senzilla, com si fos el mateix haver de fer deures en el primer cicle de primària, per exemple, que haver-los de fer en el batxillerat. No crec que cap pedagog, sigui de l'escola que sigui, s'atrevis a subscriure una norma com la que proposen sense aturar-se com a mínim a considerar aquests aspectes.

I després hi ha allò de la normativa, ja li ho ha comentat Sr. Castells el Sr. Casanova abans. Vostès que tant apel·len l'autonomia de centre, volen que sigui la conselleria la que promulgui la normativa que ha d'impedir, com a norma general, això és el que diu la seva proposta, que es prescriguin feines fora de l'horari lectiu. I els centres s'hi han de resignar, siguin d'infantil i de primària, siguin de secundària, tant si ofereixen també batxillerat, com si no ho fan. Cregui'm, l'únic que sap si convé o no convé posar deures és el mestre, és el professor, dependrà probablement del grup-classe que tinguí aquell any, dependrà probablement de la part de la matèria que estigui ensenyant, pot dependre fins i tot de com ha anat l'experiència mateixa de posar deures a aquells mateixos alumnes les vegades anteriors. És a dir, hi ha molts de factors en joc. Jo els deman per què no hi confien? Per què no ho deixen en les seves mans? O com a mínim, les mans del departament de què formen part. Aquest és el sentit en tot cas de l'esmena que nosaltres presentam i per això l'hem presentada.

I mirin, ahir mateix i ve a tomb del que comentam aquí, descobriem que no en tenen prou en voler eliminar els deures, sinó que ara també volen fer extensiva aquesta eliminació en els llibres de text. Segons aquesta proposició no de llei que acaben de presentar perquè sigui discutida en comissió, els llibres de text també són una rêmora per a l'actualització pedagògica. Perdonin, però de nou s'equivoquen, per descomptat que els llibres de text poden ser completats amb materials didàctics, per descomptat que determinats nivells fins i tot se'n pot prescindir, però no generalitzin una altra vegada, no vulguin imposar una metodologia a totes les etapes educatives. El temps de les revolucions, mal estar dir-ho, han passat, sobretot quan resulta que aquestes revolucions han acabat prou malament.

I un darrer consell, perquè també és una cosa que té a veure amb aquests darrers dies. Llegeixin si no ho han fet, el reportatge del *Dominical d'El Mundo* de diumenge passat, de fa un parell de dies, que tracta justament..., titulat *La buena educación* i que tracta justament del que avui discutim aquí -es troba també en xarxa, a part d'estar en paper, està també penjat a la web. Tracta en concret d'un col·legi, el Col·legi Joaquim Rovira, per ventura l'han llegit, en tot cas em perdonaran si ja coneixen el reportatge, que insisteixi sobre el que diu, el Col·legi Joaquim Rovira que està situat en el barri de La Florida a l'Hospitalet, per tant, de l'àrea metropolitana de Barcelona i en un dels barris més degradats i més conflictius justament d'aquesta àrea metropolitana. Té més d'un 90% d'alumnes estrangers, pràcticament tots ho són. Idò bé, resulta que és un dels millors de Catalunya, de tot Catalunya. Els seus resultats a primària, per exemple, estan molt per damunt de la mitja del nivell de centres considerats d'elit, centres de pagament, centres privats. I ho estan en català, en castellà, en anglès i sobretot i especialment en matemàtiques. A cinquè de primària, que és on està centrat el reportatge, el curs de què es parla més, fan servir materials didàctics, però també fan servir llibres de text. A cinquè de primària fan moltes activitats a l'escola, però també tenen deures. Ah, per cert, i l'avaluació que és una altra de les coses que vostès els posa bastant nerviosos quan se'n parla, és fonamental, els nins gaudeixen amb els exàmens.

Confïi què de tot el que acab de dir en treguin qualque lliçó.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. En torn de fixació de posicions pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Popular, Sr. Castells, no estam d'acord en regular per llei ni els deures escolars, ni delimitar-los, o decretar-los. De fet, li he de dir que nosaltres som l'únic grup que ha defensat que els deures escolars s'han d'establir dins l'àmbit docent, dins els plans d'actuació de cada centre i pels propis docents.

Consideram que s'ha de garantir i respectar l'autonomia pedagògica i organitzativa dels docents a l'hora d'establir les

tasques extraescolars d'estudi. Nosaltres pensam que els deures són i han de ser una part de la formació dels alumnes i han d'estar adaptades als temps i necessitats de cada nin o de cada nina, per tant, són els metres, no som nosaltres, els que han de decidir com han de ser, perquè siguin un complement adequat a l'activitat lectiva. Això dependrà del docent, segons el projecte educatiu de cada centre, segons les necessitats de cada aula, de cada nin, de l'entorn social, de les seves capacitats. La llei ja estableix unes pautes curriculars, uns continguts, estableixen unes línies per part de la conselleria del Govern. I establir pautes en els deures seria una intromissió, pensam en l'autonomia i la feina dels docents.

Pensam que el que intenten vostès és reproduir amb aquesta proposta una iniciativa socialista que ja va presentar el PSOE a nivell nacional a la Comissió d'Educació, on es va aprovar una resolució per regular els deures i els únics que varen votar en contra vàrem ser el Partit Popular. No estam d'acord que generin esclètxes socials, el que genera esclètxa social és la desigualtat econòmica o familiar que puguin tenir les famílies dels nins a ca seva. I és aquí on el Govern hauria d'actuar des de les seves competències per garantir el benestar.

No estam d'acord que els deures extra-escolars siguin tasques repetitives, sense finalitat, en això tampoc estam d'acord. Els docents ja contemplen en la seva tasca diària, que els deures han de tenir caràcter complementari de reforç, per reflexionar, per raonar, per insistir en allò après a l'aula. Vostè deia que els que tenim nins en edat escolar, sabem que les tasques lleven el temps lliure als nins, són tasques repetitives; jo li dic..., jo també tenc nins en edat escolar i els que tenim nins en edat escolar sabem que hi ha nins que duen deures cada dia, perquè necessiten repassar. Hi ha els nins que no ho necessiten i no els manen feines, no duen deures cada dia, dins les mateixes famílies; hi ha nins que necessiten adaptació curricular i necessiten suport cada dia. Dins una mateixa família podem trobar nins diferents, li dic jo perquè no m'ho invent, li dic perquè em passa, i segons les necessitats de cada nin són els mestres i els docents els que saben quins deures necessiten cada nin, quin suport, quin reforç o quina repetició, perquè aprenguin en una mateixa igualtat de condicions tot allò que se'ls ha ensenyat dins l'aula.

No estam d'acord, per tant, en considerar que són tasques repetitives, pensam que poca confiança tenen vostès en la tasca dels mestres si consideren que la feina que envien als nins són de forma repetitiva i avorrida, no són avorrides, són unes tasques necessàries. Evidentment, els mestres també són pares i mares de família i també saben el que passa dins les famílies dins les cases i la conciliació que s'ha de fer, i el temps lliure que necessiten els infants.

Tampoc no estam d'acord que sigui una pràctica anacrònica, el contrari, pensam que el que és anacrònic és ordenar o prohibir als docents que hagin de fer o deixin de fer deures, això és una pràctica que ja fa anys enrera que es va prohibir o es va decretar i es va demostrar que no era, a mitjans del segle passat, es varen prohibir els deures per decret, i es va demostrar que era una pràctica que no era positiva, que no era bona, no hem de tornar anys enrera, és això l'anacrònic, pensam nosaltres. I de fet, saben vostès que els informes de l'OCDE i de l'Associació Internacional per a l'Avaluació del

Rendiment Educatiu consideren que els deures escolars són una oportunitat més de l'aprenentatge.

Per tant, nosaltres, el Grup Parlamentari Popular pensam que no es tracta de qüestionar la conveniència dels deures, sinó de garantir que no hi hagi desavantatges ni socials ni econòmics que anul·lin aquesta consideració, per tant és en això que hauríem d'instar el Govern a fer feina, que desapareguin aquestes esclertes socials, i no a regular o limitar els deures que cada centre, cada docent, en funció del projecte que desplega, en funció de la seva autonomia i la seva competència i professionalitat, és qui ha de saber com s'ha de desplegar.

Per tant, nosaltres votarem en contra de la proposta, tant del punt 1, sobre regulació de deures, per inadequada i limitadora de l'autonomia de centres, com del punt 2, perquè consideram que, de forma coherent, estableix la possibilitat, per una altra banda, primer prohibeix els deures, i després, en el segon punt, estableix la possibilitat de desplegar activitats del projecte educatiu fora de l'horari lectiu. En què quedam? Fora de l'horari lectiu els nins han de fer deures, necessiten temps lliure? O ara no només limitarem els deures, però ara les tasques escolars passaran al temps lliure? També ens sembla que això sí que genera una esclerta social, perquè els nins necessiten tenir la mateixa formació dins les aules, dins un horari lectiu, i després, els que necessiten un reforç o un repàs, són els que ho han de fer. Però no traslladem l'horari lectiu, la feina pròpia d'horari lectiu, a un horari que és extraescolar, on els nins, en funció de les seves necessitats, s'han de dedicar a fer esports, a mirar la tele, a jugar o a repassar aquelles tasques que necessiten aquest suport.

I per altra banda, en relació amb l'explicació que s'ha donat a les esmenes, en general, tampoc no hi estam d'acord, pensam que el Parlament té altres feines; que duem molt retardades, a més, per ara dedicar-nos a fer observacions, recomanacions als centres, als docents, als centres educatius, a la manera com s'han de desplegar els projectes educatius; el que hem de fer és controlar l'acció del Govern, que facin aquella política educativa que correspon de forma general, com s'ha mostrat avui en altres àrees, dins els diferents centres educatius, dins les diferents aules, i no fent ambigües recomanacions ni orientacions que no ens corresponen i que semblen una espècie de brindis al sol, o d'entelèquia, que no ens duen enlloc.

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquesta proposta.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, treballadores de la cambra. Debatem un tema d'actualitat en el qual, irònicament, no ens trobam a la cua dels països de l'OCDE tractant-se d'educació. De fet, com s'indica en el text de la

proposició no de llei presentada per MÉS per Menorca, i com ha explicat el Sr. Castells, els nostres estudiants dediquen una mitjana de 6,5 hores setmanals a fer feines escolars a casa, mentre que la mitjana del conjunt de països de l'OCDE és de 4,9 hores.

Últimament s'ha parlat molt de deures escolars i dels efectes de la seva sobrecàrrega perquè, efectivament, s'ha generat una preocupació social respecte d'això. Organismes internacionals, com l'Organització Mundial de la Salut, o l'esmentada OCDE, informen de l'impacte que té la quantitat de feines escolars, les quals es tradueixen en molts casos en quadres d'estrès infantil, en deteriorament de la salut i en problemes a la vida familiar, per un costat. Però, per un altre costat, és ja sabut, com ja han assenyalat professors, professores, pedagogs i pedagogues, que tenen poc impacte en els resultats acadèmics o que, fins i tot, poden tenir un impacte contraproductiu, uns efectes negatius, precisament perquè per mor d'aquesta saturació es genera desinterès en els estudiants.

Saludem, per tant, aquesta proposta i plantegem la necessitat d'encetar un canvi d'arrel en la filosofia educativa pel que fa als deures escolars. Estam d'acord, per tant, que han de racionalitzar-se els deures, però s'ha d'anar més enllà, ja que en aquests moments la quantitat de feines, de feinetes, també, com es diu, que tenen els nostres nins i nines, quan surten de les escoles, perjudica en molts casos la vida de les famílies, especialment, especialment, Sra. Riera, és així, la d'aquelles famílies d'entorns socials més desfavorits.

Des de Podem hem insistit, i ho tornarem recordar ara, que l'aprenentatge no té un temps determinat, una persona no entra a l'escola i es posa a aprendre i surt de l'escola i deixa d'aprendre, les coses no funcionen així, no hi ha un interruptor que és *on* o *off* en el cas de l'aprenentatge, l'aprenentatge és múltiple i es produeix en espais molt diferents i es produeix al llarg de la vida. La part acadèmica és només un espai, és només una branca, que és el que es fa a l'escola; hem insistit molt, fins i tot també quan parlàvem d'infraestructures, que s'han de generar espais i temps per a la part del lleure, per jugar, per a qualsevol altre tipus d'activitat que no siguin estrictament les activitats acadèmiques. I aprofitem aquesta ocasió per deixar clar que volem que a l'escola hi hagi activitats d'aprenentatge que no siguin estrictament relacionades amb l'àmbit acadèmic, perquè pensam que també d'aquesta manera es pot aprendre.

Hi ha una frase d'un pare, a una notícia sobre aquest tema dels deures escolars, al voltant de la vaga de deures que es va convocar per part de la FEAPA, que em va resultar molt interessant i que deia: "Tant de bo tornéssim al que succeïa abans, abans un nin o una nina arribava a casa i t'explicava el que havia fet en el col·legi; ara arriba al col·legi i ha d'explicar tot el que ha hagut de fer a casa, s'ha invertit totalment el procés". Aquesta és la situació en la qual ens trobem en l'actualitat i per la qual donem suport a aquesta proposta de MÉS per Menorca.

I diré més, crec que és qüestió que no podem quedar-nos només en la superfície, no podem fer canvis epidèrmics en aquest sentit, sí que estam d'acord que s'han de racionalitzar les feines, com diu clarament el punt 1, l'alumnat hauria de poder..., però, com diu el punt 1 "l'alumnat hauria de poder

assolir els objectius d'aprenentatge dins l'horari lectiu i no deixar aquest assoliment dependent fora de l'horari lectiu”.

També pens que amb aquest fenomen que ja du desenvolupant-se uns anys hi té a veure la situació del nostre sistema educatiu, el Sr. Castells s'hi ha referit, i hi estic totalment d'acord, dient que sembla evident que el que es pretén és compensar les ineficiències del sistema; crec que aquest sistema precisament el que conté són moltes vegades són currículums absolutament inabastables, professorat que treballa sota molta pressió i també aquesta mateixa pressió es trasllada als centres, una qüestió de competició pels rànquings i a les mateixes famílies.

Fixi'ns, hi ha famílies que es troben angoixades perquè els seus fills i filles puguin entrar en el col·legi o en el centre que ells desitgin; els centres es troben angoixats per situar-se a la part alta del rànquing de resultats que ja es generen; els professionals es troben també angoixats perquè els al·lots i al·lotes treguin bones notes que permetin que els centres tirin endavant. Estam tots pressionats, i tota aquesta pressió sobre qui recau al final? Qui és que porta veritablement tota aquesta pressió? És l'alumnat, és l'alumnat el qual els pares i mares miren amb l'esperança que pugui tenir bones notes per poder entrar a un bon centre. L'alumne que el professor tracte que arribi al màxim possible en aquests exàmens, aquests exàmens que després, també, via LOMCE, s'han externalitzat i, bé, això ho hem aconseguit aturar aquí, que abans existien també, però que des de l'entrada en vigor d'aquesta llei del Partit Popular han tengut també conseqüències importants.

Estam tots pressionats i aquesta creixent pressió, aquesta bogeria, que realment no té sentit, impedeix un bon aprenentatge, i això és una contradicció que s'ha de posar de relleu.

Hem de recordar també que un centre educatiu és un centre que ha de garantir un dret bàsic, que és el dret a l'educació, no és una empresa que s'hagi de posar a competir amb una altra empresa. El que hem de garantir és l'aprenentatge, però també la felicitat dels nins i nines, que tenen tot el dret a ser feliços, i crec que de vegades es conculca aquest dret amb tota aquesta pressió; a viure la infància sense estrès, això és un dret; a gaudir-la d'una manera plena i sana, això és un dret, i les famílies tenen el deure d'educar els seus fills i filles, però també tenen el dret a viure amb alegria la seva educació, i no amb angoixa.

Un professor o una professora té tot el dret i tot el deure a donar el millor de si perquè l'estudiant aprengui, però també té el deure de generar el plaer d'aprendre, i tot això ho perdem amb aquesta dinàmica.

Crec, per tant, que és molt necessari un debat sobre tot això, cal replantejar el model educatiu i crec que la qualitat educativa també s'ha de plantejar des d'aquest punt de vista, des de com es genera aprenentatge fora de l'escola i dins l'escola.

Des del punt de vista del nostre grup parlamentari, consideram també que és fonamental la participació de les famílies i del professorat, perquè solament unint aquestes dues

òptiques començarem a parlar d'un canvi integral, d'un canvi consensuat, d'un canvi participat.

Per això em sembla que és molt adient la proposta de deures justs que plantejaven Eva Bailén i Ignacio Polo, que consta d'un procés participatiu entre professionals i famílies per començar una reflexió sobretot del que gira al voltant de les feines escolars. Estam d'acord que és molt complicat legislar sobre això, és complicat posar una norma aquí, perquè cada centre és diferent, perquè tenen autonomia, perquè cada nin és un univers, perquè cada aula té les seves dinàmiques; és molt complicat plantejar un nombre d'hores, què és el que s'ha de fer o què no es pot fer, però nosaltres entenem que sí s'ha de començar una reflexió i s'ha d'arribar a posar un marc en marxa, pel qual les feines es facin més dins l'escola que no fora de l'escola.

Per descomptat, per a nosaltres el fonamental és que cada centre, les famílies, professorat, alumnat, puguin disposar de temps per coordinar-se i també per assolir una manera unificada de donar tractament a aquesta situació. Plantejem, per tant, temps de coordinació i temps per veure com aquest tema de les tasques, que es deia abans, i dels deures pot sortir molt millor i pot tenir un millor aprofitament pels nostres estudiants.

Prou tenim a les escoles, amb els efectes de la LOMCE durant tot aquest temps, perquè, després d'aprovar es puguin també posar en marxa altres maneres d'examinar els nostres estudiants, amb tota la càrrega que ja he dit.

M'he quedat amb una qüestió de la intervenció del Sr. Pericay, i no sé si vostè és conscient que ha dit que els alumnes balears són mediocres, o si ha estat una interpretació per la meua part. Jo crec que això ho hauria de retirar, crec que no pot dir una cosa semblant dels nostres joves, els nostres joves no són mediocres, segurament haurem de parlar que el sistema educatiu té moltes mancances, que calen millores, que treballen sobre pressió, una pressió d'aquesta competició que aquesta societat genera, però jo no crec que calgui dir que els nostres estudiants són mediocres. Per tant, voldria dir-li que tal vegada s'ho vol repensar.

Per acabar, en tot cas, i en conclusió, estam d'acord amb la iniciativa presentada per MÉS per Menorca. Creiem que aquesta és una primera passa, però també que s'ha d'anar més enllà, que el problema dels deures no és més que la punta de l'iceberg del que passa avui amb el model educatiu. No és una poesia, però acab amb una màxima que potser podria avui començar a engegar: que els nostres estudiants se'n vagin a casa amb més curiositat que deures, crec que això és el veritablement important.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Busquets.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Gràcies, Sr. President. Donarem suport a la proposició no de llei presentada pel Grup MÉS per Menorca i consideram que les esmenes presentades pel Grup Socialista responen millor a la realitat normativa dels deures, perquè, certament, tot i que els deures són un aspecte de la vida escolar prou conegut, si llegim la normativa, les lleis diverses d'educació, els decrets, ordres, no hi trobam cap regulació que tracti el tema.

La veritat és que a l'hora de preparar la intervenció en aquesta proposició no de llei he copsat que hi ha força articles ben interessants de mestres i professorat, de directors de centres educatius, de professionals de la psicopedagogia, de pares i mares, tots i totes amb una preocupació i una passió comuna: la millora de l'educació. He pogut llegir reflexions interessantíssimes que, com aquesta, ens pot servir d'introducció: "En una societat com la nostra la generació de coneixement ha esdevingut, probablement, la forma més rellevant de treball, productivitat i competitivitat. Les activitats estratègicament dominants es produeixen cada vegada més amb interdependència global. L'escola, en aquest escenari, ha guanyat valor estratègic, però en la mesura que deixa enrera els paràmetres que establia la societat industrial ha perdut la seva posició tradicional en la conservació del saber i el monopoli de la seva transmissió entre generacions. Les solucions organitzatives pròpies de l'escola tradicional sovint resulten poc adequades per donar resposta a un context tan canviant i complex com aquest, en què l'acceleració dels processos d'innovació ha troba en el seu revers immediat, en la generació de pràctiques i sabers obsolets. Els centres educatius, en aquesta conjuntura, i de la mateixa manera que altres sectors de la nostra societat, encaren el repte de retrobar la seva ubicació. Les escoles tenen el desafiament d'esdevenir espais en què mestres, alumnes i famílies puguin trobar l'oportunitat de reconstruir el sentit de l'activitat educativa i obrir-la a través de nous vincles amb la comunitat educativa que en la societat xarxa s'ha d'estendre més que mai en el seu sentit més estrany."

I dins aquest replantejament d'una societat que canvia, que opta per la cultura *slow* abans que pels models precuinats, sorgeix un debat que implica la totalitat de la comunitat educativa, famílies, alumnat i professorat, el context ha propiciat fins i tot que el novembre del 2014 es publicàs el llibre del pedagog català, Jaume Funes, *Cal fer deures? Mares i pares que ajuden a aprendre*. La reflexió no és senzilla i la veritat no hi ha blanc ni negre, fins i tot cal veure que, a més de ser una qüestió central que implica famílies amb la seva realitat quotidiana és un símptoma, ens plantejam el tema dels deures perquè ens plantejam el model d'escola.

Tal vegada, ja que no hi ha cap tipus de normativa a tal efecte, es podria aprofitar aquest document, que és *Illes per un pacte*, que és a debat i que ha d'arribar a un moment o altre al Parlament, per introduir-hi algunes reflexions sobre el tema.

L'ensenyament tradicional es basa en la transmissió de coneixements a través d'aprenentatge de continguts, així posa deures que són, en gran mesura, tasques memorístiques, repetitives i que depenen excessivament del llibre de text. En canvi, l'educació innovadora parteix de la necessitat de saber,

de l'estímul de la curiositat, del desenvolupament de competències, del desenvolupament integral de l'ésser; així, els deures, entre cometes, van adreçats a l'aprofitament del temps lliure i de l'oci, a la interacció entre escola i família, al desenvolupament de la creativitat, al gaudi de la lectura, del joc.

Ja n'han parlat diversos diputats que han participat abans que jo, segons el darrer informe de l'OCDE la mitjana d'hores de deures setmanals està al voltant de les cinc hores, mentre que a Espanya se'n fan sis hores i mitja. A Finlàndia, país de reconegut prestigi pel seu sistema educatiu, és el lloc on els infants fan menys deures, tres hores setmanals, mentre que a Espanya és dels llocs on més se'n fan, seguits per Rússia, que arriba a nou hores i mitja, o Itàlia, amb vuit hores i mitja. El tema va arribar a ser tan extrem que a França les famílies es manifestaren en contra, i es varen posar un horabaixa en vaga sota el lema *Ce soir, pas de devoirs*. També sabem que les famílies a l'àmbit de l'estat segueixen aquesta mateixa jornada de vaga.

Han pensat alguna vegada que si als nostres fills els sumam, si parlam de primària, cinc hores de classes, més una hora i mitja d'activitats extraescolars, més dues hores de deures que arriba a fer algun infant, arribarien a vuit hores i mitja de jornada? Si això ho fes un treballador o una treballadora diríem que és explotació laboral.

També se n'ha parlat a bastament, que els deures tradicionals, lluny de servir per refermar coneixements apresos a classe, el que fan és agreujar desigualtats. Només triomfen aquells alumnes aplicats, de famílies estructurades, famílies amb estudis superiors, que tenen temps per dedicar als seus fills o doblers per pagar professorat o acadèmies de reforç. En el cas que convisquin dins una mateixa aula amb alumnes que no poden tenir les famílies al seu costat per ajudar-los, o que simplement no tenen la formació, simplement feim més ampla la franja de desigualtat. Fins i tot s'ha utilitzat erròniament la quantitat de deures com a indicador de qualitat de determinades escoles, i els deures també han estat una excusa per tenir entretinguts els infants mentre que els pares i les mares duen un ritme frenètic de vida.

Les recomanacions d'experts, si parlam de quantitat, o sigui d'horaris, és que a infantil no hi hagi deures; a primària, entre 8 i 10 anys hi hagi 15 minuts diaris; a primària entre 11 i 12 anys hi hagi uns 30 minuts diaris; i a secundària, a partir de 13-14 anys, comencin amb una hora diària. Però també volem parlar del contingut; els deures haurien de ser motivadors, que complementin les tasques que es fan a classes, com cercar informació, ampliar coneixements, compartir aprenentatges amb la família, tasques totes elles que connecten família i escola. I és que els deures, sobretot si són en excés, tenen aspectes negatius: envaeixen el temps familiar, substitueixen altres oportunitats per aprendre, moltes d'elles de la vida quotidiana i de les rutines de la vida de la família, i repeteixen rutines escolars. Però sens dubte també tenen aspectes positius, com tot en la vida; uns deures justos, ocasionals, afavoreixen l'organització dels alumnes, els fan desenvolupar la responsabilitat i l'autonomia personal i connecten l'escola amb la família.

Cal tenir en compte que només s'aprèn quan tenim el desig de saber. Els deures haurien de servir per atendre la vida; per això han de tenir un valor afegit i connectar sempre la vida amb l'escola, així que els deures poden ser llegir, escriure, ballar, dibuixar, cantar, fins i tot observar una posta de sol, anar al cine, cuinar, parlar amb els pares o amb la mare, riure, jugar, o simplement badar o somniar, i no només avui, que és el Dia mundial de la poesia.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Busquets. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, la primera pregunta que em faig és: tan poc confiam en els docents i la seva tasca que els hem de fiscalitzar fins i tot els deures que donen?

(*Remor de veus*)

Li reconec, Sr. Castells, que quan vaig veure la iniciativa vaig començar pel final, la part on es demana que el Parlament insti el Govern, i no vaig entendre res perquè, parlant en plata, MÉS per Menorca demana la intervenció directa de la tasca dels docents, i això escarrufa. Per aquest motiu ja li avanço que en cas que no acceptin les esmenes del PSIB votarem en contra d'aquesta iniciativa, perquè tot i que ho vesteix amb bones paraules el que es vol és fiscalitzar la feina d'aquest col·lectiu, un mal molt estès entre els polítics. D'educació pareix que tothom en sap.

Després vaig llegir l'exposició de motius; sincerament, va ser més gratificant, sobretot perquè enceta un debat enriquidor i genèric sobre el sistema educatiu, on explica el seu parer i el d'alguns experts sobre com es fan les coses i com s'haurien de fer. Des d'El Pi també ens agradaria que se superàs el sistema de transmissió de coneixements teòrics, que s'apostàs més per la pràctica que per la memòria i la repetició automàtica dels continguts, però aquest és un altre debat. Jo mateixa, en una pregunta al Ple del passat mes de novembre, vaig demanar al conseller d'Educació que obrís el diàleg entre famílies i centres i que se'n parlàs, perquè fins ara precisament el gran problema d'educació ha estat aquest: ha faltat el diàleg, ha faltat el consens, l'enteniment, però en cap cas no volíem que es normativitzàs els tema dels deures. No regulem per sobre de les nostres possibilitats.

El debat que planteja l'exposició de motius d'aquesta iniciativa és molt més ampli i passa per una llei educativa consensuada -aquí ens hi trobarà-, un intent que ja va fer l'exministre Àngel Gabilondo i que es podria estar reprenent, cosa que celebrem; passa per un canvi curricular, per entendre el sistema educatiu d'una altra manera; passa per canviar les formes que hi ha d'ensenyar i les formes que hi ha d'avaluar, i això vol el consens a nivell estatal i a nivell autonòmic de tots

els partits polítics i sobretot del sector educatiu, però en cap cas no passa per la seva proposta de fer una norma des de la conselleria per regular els deures que els professors envien als alumnes per fer a casa, i a més amb aplicació immediata el curs que ve.

I consti que els nins són nins i han de jugar. Coincidim plenament amb vostè, els drets de la infància s'han de respectar, i els pares són pares i no han de fer de mestres en el seu temps lliure, i amb això no contradic el que exposa. És cert que en moltes ocasions alguns mestres i professors donen massa deures, que estan per sobre de la mitjana europea i que això no s'hauria de consentir. És cert que els diferents professors d'un centre que imparteixen classe al mateix curs s'han de poder coordinar per tal que els alumnes no arribin a casa amb una pila d'activitats, però en cap cas la solució no és fer una norma des de la conselleria per controlar les escoles. El nostre partit defensa l'autonomia de centres i defensarà, per descomptat, la voluntat de cada professor per avaluar quina feina s'ha de fer a l'escola i quina feina s'ha de fer a casa, perquè -siguem realistes- això varia molt segons el nivell educatiu en què es troba.

Tot i això, evidentment, demanam una reflexió tant a professors com als centres sobre el paper que han de jugar aquests deures dins l'educació. No podem demanar més regulacions. Com he sentit dir al conseller Martí March en aquesta cambra, en educació com més regules, pitjor.

Ara bé, les esmenes que ha presentat el PSIB suavitzen molt la seva petició, i si les accepten votarem a favor de la seva iniciativa perquè, com li he dit, estam d'acord amb l'exposició; una cosa és regular i, l'altra, recomanar o fer orientacions pedagògiques; una cosa és ordenar i, l'altra, suggerir. Amb els suggeriments sí que es respecta l'autonomia de centre i el criteri professional, que són els que han de primar. Amb aquestes esmenes la seva iniciativa es converteix en una mà estesa i abandona el to normatiu, que al cap i a la fi és el que sobra dins l'educació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Intervenció del grup proponent per indicar si accepta les esmenes. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé, la veritat és que és impossible, malauradament, respondre a tot el que m'han dit, que agraeixo a tots les seves intervencions perquè realment s'han dit moltes coses i han sortit moltes coses.

El més sorprenent de tot, i he de començar per vostè, Sr. Pericay, és això dels que estem en contra del coneixement i hem sap greu dir-li que la frase... indefugible de la historiografia espanyola, que és *Muera la inteligencia*, ve d'una Espanya que és la seva Espanya, la meua Espanya era la del qui va patir aquesta frase que, com vostè sap, era Miguel de Unamuno.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, nosaltres no hem estat mai contra el coneixement. Vostè... i tot i així vostè ha tingut l'honestetat d'exposar una sèrie de concepcions sobre l'educació que demostren que vostè té una visió molt retrògrada de l'educació que es podria resumir en la idea de *la letra con sangre entra* i ha fet èmfasi en aquests conceptes, que jo ha he impugnat de bones a primeres, que és l'aprenentatge vist com a una transferència de continguts, la importància d'assumir uns continguts, l'objectiu del sistema educatiu com que els nens aprenguin coses i nosaltres estem en contra d'això.

Jo crec que el que és important és que aprenguin a aprendre, crec que l'important és l'interès, és la motivació o és la curiositat com ha dit la Sra. Camargo i, per tant, sí, evidentment tenim una concepció totalment diferent de l'educació.

I també li he de dir una cosa, amb tota la propaganda que vostè ha fet en parlar del sistema educatiu en el que teòricament jo o el meu grup... ens hem inscrit històricament li he de dir que no m'he sentit al·ludit en absolut. Crec que vostè, el tipus d'educació que ha dibuixat precisament és una educació que encara arrossega moltes rèmores de l'origen franquista que encara té la nostra escola amb tota una sèrie de dispositius que fan impossible, gairebé impossible, que evolucioni, com pot ser per exemple el sistema de selecció del professorat, la impossibilitat d'avaluar la feina del professorat, l'existència d'un currículum enciclopèdic que estan sotmesos a multitud d'interessos corporatius. Totes aquestes rèmores de l'ensenyament són les que més aviat defensen grups com el seu i amb les quals nosaltres hem estat sempre en contra. No m'he sentit en absolut al·ludit i per tant, tampoc no cal que m'hi allargui més.

Només li diré una cosa molt concreta, molt concreta del que vostè ha dit i li ho diré clarament: començar a llegir als tres anys és una animalada i això no ho dic jo, ho diuen els neurobiòlegs perquè un cervell... el cervell d'un nen de sis anys, només el 50% dels nens de sis anys tenen el cervell en condicions per aprendre a llegir, per als 50% que poden és fantàstic, per als que no poden és un martiri, evidentment.

Per tant, no parlem tant de suficiència del coneixement i de l'aprenentatge perquè hi ha molta a parlar d'això.

I estic totalment d'acord amb la idea de la Sra. Busquets, quantitat no garanteix millor aprenentatge, que semblava que era el que vostè defensava.

Quant a la Sra. Riera, li he de dir que ha utilitzat moltíssims llocs comuns, ha parlat d'un món imaginari totalment teòric on tot funciona de meravella, m'alegro que estigui totalment satisfeta de com funciona el sistema educatiu, és una excel·lent notícia per al Sr. Martí March saber que el Partit Popular considera que tot va tan bé dintre dels centres educatius.

A vostè li he de dir també que l'associació d'idees entre repetició i aprenentatge està totalment desfasada. Escolti, el que s'aprèn per repetició serveix per passar un examen, però no realment... no és realment aprenentatge. És clar, és que vostè

pensa que l'educació és passar exàmens, jo no, aquesta és la diferència.

Després insisteixen molt que volem regular, fins i tot el Sr. Casanova m'ha dit: "seria millor títol regular", escolti, perdoni, no, nosaltres més aviat el que volem és desregular perquè fixi's que nosaltres el que diem és: (...) autonomia de centre, estem totalment d'acord en l'autonomia de centre, però on s'acaba l'autonomia de centre?, home, autonomia de centre per fer coses dins el centre, o és que l'autonomia de centre també serveix perquè l'escola pugui disposar de la vida dels fillets en totes les hores?, no.

Autonomia de centre és per decidir la feina que es fa dins el centre i, un cop deixam això clar, el segon punt: anem totalment per l'autonomia de centre, que siguin els centres els que decideixin com s'ha d'articular tot això perquè... precisament, i els ho he explicat moltes vegades, és a dir, vostès no m'ho han negat, és a dir, aquí hi ha un problema que els docents, cadascun d'ells, amb tota la seva bona fe i la seva bona predisposició encarreguen un quart d'hora, ho deia la Sra. Busquets, un quart d'hora de feina, el que passa és que, és clar, si cada professor encarrega un quart d'hora de feina després la feina que arriba a casa és molt més d'un quart d'hora i senzillament nosaltres el que demanem és que l'autonomia pedagògica dels docents s'exerceixi, però de forma col·legiada, en lloc del fet que sigui una decisió independent, desconnectada de cada docent, que s'ajuntin tots els docents i que ho decideixin de forma col·legiada.

Sincerament, Sra. Sureda, preguntar-me si confiam en els docents, m'ha semblat una mica demagògic, jo ho he explicat bé, ara ho acabo d'explicar. Vostè vol superar el model, perfecte, superem-lo junts. Nosaltres no volem normativitzar els deures, ja ho he explicat.

Per acabar només vull explicar la transacció que proposo al Sr. Casanova perquè entenc i compartesc part del que ha plantejat. Jo li proposaria... és a dir, entenc que a vostès la paraula "normativa" els preocupa moltíssim i jo tampoc no és la que... la que més em tregui la son i per això li proposaria que en lloc de "normativa conduent a", ho poguéssim substituir per "les condicions perquè les concrecions", és a dir, "que la conselleria garanteixi les condicions perquè les concrecions curriculars" i si ho volen també, eliminar el final: "i que per tant, no es prescriguin feines fora d'aquest horari", perquè al cap i a la fi en aquest primer punt el que m'interessa és la prescripció en positiu i no en negatiu.

I per tant, en congruència amb això, amb el segon punt, eliminaríem l'expressió "a la normativa esmentada al punt anterior" i també eliminaríem la paraula "la possibilitat" perquè quedaria una mica estrany establir la possibilitat. Per tant, també la trauríem.

I això és tot. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

37 vots a favor; 21 en contra; cap abstenció.

Moltes gràcies, Sr. Castells.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, volia intervenir per al·lusions, no per debatre qüestions educatives, sinó per una cosa que ha dit el Sr. Castells en començar la seva intervenció... em referec a l'article 76 que em permet intervenir... En aquest moment vostè estava entrant, segurament no ha sentit...

EL SR. PRESIDENT:

Em sap greu, Sr. Pericay, en aquest moment jo no hi era, no puc donar la paraula...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

I el seu vicepresident...

(Remor de veus)

... que estava actuant com a president? Això és un escàndol, eh? Realment... realment... en fi, m'estim més callar, perquè encara constaria en acta.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi, Sr. Pericay, té un minut.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Bé, moltes gràcies, ni tan sols el necessit. Només volia fer constar que em sembla absolutament intolerable que un diputat d'aquesta casa, d'aquesta cambra m'associï amb el Sr. Millán-Astray i amb l'Espanya que aquest senyor representava, això és absolutament intolerable, Sr. Castells, o vostè ho retira -i esper que consti en acta- o li asseguro que això no quedarà aquí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Sr. Enric, accepta les transaccions que li ha proposat el Grup Parlamentari MÉS per Menorca?

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Sí, sí, acceptem la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Sr. Castells, podem votar la proposició no de llei tota conjunta amb les transaccions incorporades? Sí?

Idò passam a la votació de la proposició no de llei. Votam.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 14974/16, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Podem Illes Balears, Socialista, Popular, El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS i Mixt, relativa a regulació de l'exercici de les professions de l'esport.

Doncs passam a debatre la Proposició no de llei RGE núm. 14974/16, presentada pels grups parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Podem Illes Balears, Partit Socialista, Partit Popular, El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS i Grup Mixt, relativa a regulació de l'exercici de professions a l'esport.

Segons s'acordà a la sessió de la Junta de Portaveus de dia 15 de març, el debat consistirà en una sola intervenció de cinc minuts de cadascun dels grups parlamentaris. Les intervencions seran d'acord amb l'ordre dels grups que han signat la proposició no de llei.

Passam a les intervencions dels grups parlamentaris, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la diputada Sra. Bel Busquets.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom i una salutació especial als representants del món de l'esport que han impulsat aquesta iniciativa que duim avui al Parlament.

I avui venim a defensar aquesta proposició no de llei amb dos punts a destacar, i per calmar un poc els ànims, perquè, la veritat, que darrerament aquest parlament està tot molt "xispós". Per una banda, dur al Parlament un tema referent al món dels esports amb unanimitat, de fet és destacable perquè massa vegades sortim a les notícies quan ens discutim o quan estam en desacord i avui, en canvi, la notícia és la unanimitat a canalitzar una demanda dels representants del món esportiu, que també, per desgràcia el món esportiu ha sortit als mitjans de comunicació aquest cap de setmana per un fet lamentable a Alaró, allà on la violència es va apoderar del camp de futbol, i tot el suport, tant de la Conselleria de Transparència, Cultura i Esports, el director general d'Esports, els clubs i les federacions, que han sabut canalitzar una sortida en el sentit de treballar pels valors a l'esport.

Per altra banda, també un altre punt a destacar és que els grups parlamentaris ens posem d'acord per donar suport a una iniciativa que va néixer en el COLEF, el Col·legi Oficial de Llicenciats en Educació Física, com a representants del món esportiu, i per canalitzar aquest suport a través d'una iniciativa parlamentària, avui connectam de manera clara realitat i política, necessitat i proposició. I a què consisteix aquesta proposició?

Vivim a un moment en què la normalització de la pràctica esportiva en tots els sectors socials, amb un fort impacte en el sector econòmic, l'important desenvolupament de les disciplines esportives s'ofereixen als diferents gimnasos i altres centres privats i públics i motiva la necessitat de fer un pas

endavant en la promoció de l'esport, i aprofundir, o aprofitant el gran impuls econòmic d'aquesta activitat social, millorar l'oferta promovent una demanda basada en la qualitat i el respecte cap als drets dels consumidors i usuaris.

L'activitat física i l'esport han evolucionat considerablement al llarg dels darrers anys, no únicament a l'estat espanyol, sinó també ho ha fet a les nostres illes, aquest fet ha propiciat una augment de la demanda social d'educació en la salut, una necessitat de millorar la nostra imatge corporal, la forma física, així com la utilització i gestió del nostre temps d'oci, mitjançant la realització d'activitats recreatives de caràcter eminentment esportiu.

Aquesta evolució ha anat acompanyada per millora en les infraestructures i equipaments esportius, un augment i millora en els serveis esportius, una oferta més que diversa d'activitats esportives i també s'han actualitzat determinades titulacions acadèmiques i s'han creat noves titulacions. Però, tot i aquestes millores, el que manca és la corresponent regulació professional, aquest fet provoca sens dubte una problemàtica important dins el sector esportiu. L'ordenació inclusiva i adequada de les professions de l'esport garantirán la qualitat, la seguretat i la salut de les persones usuàries.

Per part del Govern de les Illes Balears hi ha la voluntat de regular en aquest àmbit, i mentre l'Estatut dona plena competència en matèria d'esport i lleure, en base a aquesta competència es va promulgar la Llei 3/1995 i la vigent Llei 14/2006, de l'esport de les Illes Balears, precisament en el primer capítol en què es parla que s'ha de regular aquesta formació tècnica i esportiva, per dur a terme activitats d'ensenyament, direcció, gestió, entrenament i qualsevol altre relacionats amb l'activitat física i l'esport, s'exigeix la titulació establerta per a cada cas a les disposicions vigents. Això no obstant, ens trobam amb la singularitat de no tenir la competència legislativa en matèria d'exercici de professions titulades, només Galícia i les Illes Balears es troben en aquesta situació. Aquest fet implica que per poder legislar des de les Illes Balears en matèria de professions titulades, seria necessari fer una petita modificació al nostre Estatut d'Autonomia.

Per tot això, tots els grups del Parlament, presentam la següent proposició no de llei que explicaré tot seguit.

En el punt 1: "El Parlament de les Illes Balears es compromet a incloure a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears la competència legislativa en matèria d'exercici de professions titulades per regular el sector esportiu professional, en cas que es realitzin modificacions a l'Estatut durant la present legislatura."

Punt 2: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern espanyol a transferir la competència de les Illes Balears en matèria d'exercici de professions titulades per poder regular el sector esportiu."

I punt 3: "El Parlament de les Illes Balears insta el Parlament espanyol a regular el sector esportiu professional a nivell estatal."

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Busquets. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Seré molt breu perquè realment la Sra. Busquets ho ha explicat bé, a més a més hi ha unanimitat de tots els grups.

La importància de l'esport a la nostra societat és òbvia, és indiscutible, és un fenomen social que afecta moltíssims àmbits, no només el de la formació i les noves professions, sinó noves activitats, fins i tot la indústria. Al voltant de l'esport s'ha generat una multitud d'activitat, i això passa amb moltes activitats noves, ara pens, com per exemple en el seu moment, una que ens afecta molt a nosaltres, el turisme també, no?, doncs que també es van haver de regular totes les professions vinculades al turisme, les titulacions del món del turisme, i cada vegada, doncs, que hi ha una activitat que era, bé, residual o... marginal, dintre de l'estructura bàsica d'activitats econòmiques, quan una nova activitat entra aquí, doncs, evidentment, es revelen moltes mancances que cal cobrir i molts forats que cal omplir.

Jo estic molt content que aquesta proposició l'haguem signada tots els grups, per no trencar l'ambient de concòrdia i de consens aquesta idea l'expressaré en forma de broma, que és que hi ha com a una mena de partit virtual, que li diríem "unanimitat balear", que és que hi ha coses que ens posem tots d'acord per fer-les tots conjuntament, però de vegades aquesta unanimitat, malauradament, no arriba fins on hauria d'arribar, esperem que en aquest cas això no succeeixi, i pens en un cas relacionat amb l'esport que ens ha passat molt sovint, i que, com que això es va fer públic cap al mes de desembre, que estàvem amb els pressuposts, i ha passat desapercebut, però, de fet, a la legislatura passada va haver-hi una proposició de llei que es va fer en aquest parlament, que es va enviar al Parlament espanyol perquè es regulés tota la relació contractual entre els clubs i monitors, que és un tema molt important, perquè obliga doncs... és a dir, la legislació actual obliga tots els clubs a donar d'alta tots aquests monitors, i això va córrer la mateixa sort que va córrer la nostra proposició de llei de la tarifa plana. Ho explico perquè és un tema que no hem tengut ocasió de comentar-ho en aquest parlament, i avui, que parlàvem d'esport, em semblava oportú, sobretot perquè l'origen és el mateix, la unanimitat balear.

Aleshores, a mi m'agradaria i espero, i n'estic convençut, que en aquest tema la unanimitat arribi fins al final.

Aquí demanam tres coses: modificar l'Estatut, açò és cosa nostra, recau sobre les nostres espatlles, no podem donar culpes a altres, però després... s'han formulat totes les possibles solucions.

La segona és sol·licitar a l'estat que ens transfereixi la competència, per tant això entra dintre de la motxilla del

Govern amb les seves reunions amb l'administració de l'Estat, reclamar aquesta competència.

I finalment, demanar que el Parlament ho reguli, aquesta a mi em sembla..., bé, això potser els partits que tenen representació en el Congrés de l'Estat són els que haurien d'assumir aquest encàrrec però entenc que a nosaltres el que ens interessa és poder-ho regular nosaltres i no que es reguli des de Madrid, per tant em sembla que és la solució menys desitjable.

Esperem, doncs, que aquesta unanimitat arribi fins al final, però de moment en el principi mostrem-la i, per tant, evidentment, com no pot ser d'altra manera, hi votarem a favor.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el diputat Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, president, senyores diputades, senyors diputats, treballadors i treballadores de la casa i públic que ens visita, i especialment avui els representants del món de l'esport.

Abans de començar la meva intervenció volem dir des de Podem no a la violència en els camps. Hem vist, amb tristesa i amb preocupació, com s'han succeït diferents incidents aquests dies a Alaró, Lluçmajor, Eivissa, on una batalla campal entre pares o l'agressió d'un àrbitre han estat els deplorables resultats per part de pares o el públic; és molt trist veure com en edats molt joves, on l'esport hauria de ser un joc i un bon moment per inculcar uns valors, veiem de forma alarmant com es converteix en una lluita per ser el millor, guanyar o ser més competitiu. Com a docent, dir que aquest no és el camí.

Per tant, avui faig present la campanya Posam valors a l'esport que des del Govern s'ha engegat. Podem veure, poden veure tots i totes al meu escó els quatre cartells que ha elaborat la conselleria per als esportistes, per als pares i mares, formadors i públic, per tant és responsabilitat de totes i tots que el bon joc sempre sigui present als camps esportius.

I ja centrant el debat en el tema que tractam avui, dir que aquesta iniciativa podria ser una més de les que hem debatut i votat durant aquesta legislatura i una de tantes que han passat per aquest parlament, però no ho és, per diferents motius o, almenys, així ho considerem des de Podem. Primer, ha aconseguit la unanimitat en la seva presentació, abans de ser debatuda i votada, com el Sr. Castells ha comentat. Quantes vegades ho hem aconseguit en aquesta legislatura? Només per a la tarifa plana dels 30 euros que hem comentat. La ciutadania espera el major consens dels diferents partits polítics en el Parlament.

Segon, es parla d'esport en aquest parlament, l'esport és una qüestió transversal en la nostra vida i, com no, a les diferents institucions de les nostres illes, bàsicament són els ajuntaments i els consells els que desenvolupen les accions i les

polítiques esportives en els diferents municipis i illes del nostre arxipèlag, a nivell autonòmic estam completament limitats, com ja s'ha comentat abans.

I tercer, és una demanda històrica, com molt bé es justifica a la motivació, durant aquests últims anys hi ha hagut un creixement de demanda de professionals per desenvolupar les tasques corresponents per oferir les activitats esportives demandades. La no regulació i l'intrusisme són dues qüestions cabdals perquè tinguem uns serveis que garanteixin qualitat, seguretat i salut en la pràctica esportiva de la ciutadania.

Des de Podem, hem de dir que ho portam al programa per a les eleccions del 26 de juny, era la proposta número 164, que feia referència a una llei de regulació de les professions de l'esport.

Avui fem un salt qualitatiu perquè aquesta demanda sigui una realitat, hem de fer feina al Parlament per modificar l'Estatut d'Autonomia, com comentava també el Sr. Castells, així com a Madrid també ho han de fer perquè ens transfereixin les competències.

I ja per acabar, i en positiu, ens permetran els representants del COLEF llançar-los una proposta, molts de nosaltres portem una vida sedentària i passem moltes hores asseguts, podem fer un taller per tenir una vida més saludable per als membres d'aquesta casa i els seus treballadors i treballadores? Segur que uns senzills exercicis d'estirament o alguna rutina millorarà la nostra salut, *mens sana in corpore sano*.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Xico Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Bon dia, moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, com han fet els meus companys, agrair la presència aquí de la gent del món de l'esport, és bo que els professionals de l'esport, quan es debaten aquests temes hi siguin presents.

Jo voldria, en primer lloc, com no pot ser d'altra manera estam tots d'acord i compartir el que s'ha dit fins ara, si no tot quasi tot, posar algun exemple. A ningú de nosaltres no se li ocorreria pensar que un hospital el pot dirigir una persona que habitualment ha passat, desgraciadament, molt de temps de la seva vida dins un hospital anant a consultes, visitant-lo metges, i per aquest coneixement que té dirigeix un hospital, a ningú no se li ocorreria.

A ningú no se li ocorreria que un centre, que una escola, que un institut pogués estar dirigit per una persona que culturalment té una formació molt alta, però que no té la titulació adient o no ha passat un camp o no ha estudiat pedagogia o psicologia en la mesura que ho ha de fer un professor o un director que es troba al front d'un centre.

Doncs aquestes coses que dic, avui en dia passen dins el món de l'esport. Desgraciadament, ens trobam instal·lacions o ens trobam gimnasos o ens trobam determinats centres que estan dirigits per persones que avui en dia tal vegada no tenen la formació apropiada per dirigir aquestes instal·lacions. I per què no la tenen? Perquè en aquest país fa quaranta anys que tenim promocions de llicenciats en educació física, avui graduats en ciències de l'activitat física i de l'esport, que són els que han d'estar al front de determinades instal·lacions de determinats clubs, de determinats col·lectius on hi ha gent jove, mitjana o adulta que fa esport.

La conseqüència d'aquestes coses, una conseqüència d'aquestes coses pot arribar a ser, i no culp ningú, que ens passin coses com les que passen a diferents estadis esportius, com veiem els caps de setmana. I ho dic perquè els que portam molts anys d'anar a instal·lacions esportives o a l'entorn de determinats esports, veiem que el que va passar aquí doncs està molt a prop de passar cada setmana. I si tenguéssim gent que quan hi ha col·lectius importants... dic això perquè no m'imagín que hi hagi clubs que tenen escoles amb 100 infants o amb 100 al·lots o amb 100 al·lotes fent esport i que qui coordina aquest club, ja no dic qui entrena un equip concret, qui coordini aquest club no té una titulació com la que hauríem d'exigir avui en dia per coordinar aquest tipus de clubs. Tal vegada aquestes coses les evitariem amb més facilitat, amb més formació.

Aquells que pensin que aquests problemes que tenim dins el món de l'esport avui els solucionarem amb una llei d'un dia per l'altre, estan equivocats, els resoldrem posant mesures que en la formació i en l'educació dels més petits, quan arribin a ser més adults tendran una formació, una educació esportiva com la que pensam que s'ha de tenir.

Educar els pares també és funció de mestres, d'educadors, d'ensenyants, de gent relacionada amb l'esport. Em sembla inconcebible que avui en dia encara entrem dins una instal·lació esportiva on hi ha al·lots i al·lotes de 4, de 5, de 6 anys que estan començant i n'hi ha prou a assegurar-ns i veure l'actitud que tenen alguns pares o mares o padrins o familiars o amics, això és inconcebible; crec que tots hem de començar a exigir, hem de començar a veure que és necessari que quan un pare, un familiar, un amic té una resposta inadequada dins una instal·lació esportiva, el responsable esportiu s'encarregui d'agafar aquell al·lot, de treure'l, de fer-lo assegurar una estona i llavors dir al pare, la mare, l'amic que mentre es facin segons quines coses, doncs aquest al·lot no pot participar d'allò, se'ls haurà d'ensenyar.

Com és inconcebible que un pare, que una mare, que un amic, que un familiar ens entri dins una aula mentre es fa una classe d'història a intervenir, a dir el que s'ha de fer o el que no s'ha de fer. Jo, almenys, estic molt cansat de demanar durant molts anys que els pares, mares, amics, vagin al futbol a dir "viva, bién, olé" i el que els agradi, però no a posar-se en el lloc dels educadors, dels entrenadors i molt menys voler que els seus fills i filles siguin atletes d'elit, simplement perquè són fills o filles seus. Vull dir que parlam d'un tema que abraça molt més del que molts ens podem imaginar avui, la responsabilitat de tirar endavant aquesta llei de l'esport, la responsabilitat d'evitar aquests problemes que trobam a

instal·lacions esportives es troba avui en mans nostres, no de ningú més. Opinar del que va passar a Alaró ho podem fer tots, ho pot fer tothom, però nosaltres no podem opinar, nosaltres tenim la responsabilitat d'ajudar a resoldre aquest problema, el qual, per a cada dia, amb la societat que tenim, serà més gros si no actuam de pressa, amb diligència i amb sentit comú.

Així que, crec que està en mans nostres, que la feina que s'ha fet fins ara està ben feta, però que en tenim molta, moltíssima per endavant i que ens hi hem de posar ara mateix.

Res més, moltes gràcies a tots.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tarrés. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Sara Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Bé, avui que parlam de l'esport, doncs també volem condemnar el trist espectacle que es produeix als nostres camps esportius i demanar la màxima implicació en la campanya de Posar valors a l'esport per part de tots.

Durant aquests anys hem assistit a un creixement exponencial quant a la pràctica esportiva, activitat física, per una gran part de la població, això es pot observar amb l'augment de proves esportives, competicions populars de tots els nivells i especialitats, fins i tot el naixement de moltes modalitats.

Per tots és sabut els beneficis que té la pràctica física per a les persones, però també és necessari ser conscients dels riscos que implica la seva mala execució. Aquest augment de practicants també va lligat al sorgiment de professionals de l'esport sense cap tipus de titulació reconeguda oficialment, que aprofiten un buit legal en el sector per realitzar la seva activitat sense una acreditació d'uns coneixements mínims per evitar posar en risc la salut de les persones. La Llei 10/90, de 15 d'octubre, de l'esport, i la 14/2006, de 17 d'octubre, de l'esport de es Illes Balears, han quedat desfasades per la realitat esportiva, al no regular de forma de clara l'exercici de les professions de l'esport.

L'article 43.3 de la Constitució Espanyola diu: "Els poders públics fomentaran l'educació sanitària, l'educació física i l'esport; així mateix facilitaran l'adequada utilització de l'oci". Entenem per esport l'esport per a tothom, i no només manifestacions competitives, sinó tota aquella pràctica i activitat física que es pugui realitzar ja sigui de forma supervisada o no. Que la menció a l'esport a la Constitució Espanyola s'hagi ubicat a l'article 43 té gran significat per als legisladors, però sembla que s'hagi oblidat. L'article 43.1 reconeix el dret a la protecció de la salut, i segueix al 43.2: "Competeix als poders públics organitzar i tutelar la salut pública a través de mesures preventives i prestacions i serveis necessaris". Amb el pas del temps pareix que el punt 1 i el punt 2 s'hagin desenvolupat enormement, i a ningú no se li escapa

la regulació estatal a nivell sanitari, fins ser un sector absent d'IVA, amb unes competències professionals molt clarament definides. Tots els estudis portats a terme fins ara mostren els beneficis d'un estil de vida activa; també està plenament demostrada la relació entre una falta d'activitat i sedentarisme i moltes malalties cròniques.

Per tant, atenent a la importància que pren el fet de l'activitat esportiva per a la salut de la població, considerant que la descripció de l'exercici físic és un fet complex que requereix d'uns coneixements amplis dels efectes i les adaptacions de l'exercici i la pràctica esportiva sobre el cos de les persones, creim que és de summa importància la regulació de les professions del sector esportiu. Algunes comunitats ja ho estan fent, però en el cas de les competències atribuïdes a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears no es reconeix la competència legislativa en matèria d'exercici de professions titulades. Per tot això, per unanimitat de tots els grups d'aquest parlament, presentam aqueixa proposició de llei que consideram que és de summa importància per a la salut dels nostres ciutadans i per a tot el sector esportiu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President, si m'ho permet, parlaré des de l'escó.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, benvinguts també els representants del món esportiu. Seré molt breu.

Evidentment ens sumam a la condemna dels fets que succeïren al camp de futbol aquest darrer cap de setmana, uns fets que desgraciadament veim cada setmana.

Pel que fa a la proposta per a la regulació de l'exercici de les professions de l'esport, sincerament poc més puc afegir per no repetir el que han exposat els meus companys. S'ha augmentat molt l'oferta i la pràctica esportiva en tots els sectors i això és positiu, però també és cert que tenim un risc, el de posar en perill la salut i la seguretat de les persones i per tant s'ha de regular. És una llàstima que no tenguem les competències legislatives, però esperem que se solucioni aviat. Només en queda donar l'enhorabona a aquest col·lectiu perquè una reivindicació feta des de fa anys dona una passa més per a la seva possible solució. També vull agrair a tots els grups parlamentaris, que malgrat els malentesos inicials hem sabut

estar a l'alçada i hem presentat aquesta iniciativa conjunta. Tant de bo aquest consens es torni a repetir sovint.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Señoras y señores diputados. Bienvenido el público presente, el mundo deportivo y los representantes del COLEF, que han impulsado esta iniciativa parlamentaria.

Esta proposición no de ley, que ha sido consensuada por todos los grupos -estamos de enhorabuena-, parte de una necesidad y de una asignatura pendiente que existe en materia del deporte tanto a nivel estatal como a nivel autonómico y que es la regulación del ejercicio de las profesiones del deporte, una asignatura pendiente que en Baleares posee el agravante que al no tener la competencia para legislar sobre ello dependemos de la legislación estatal que no llega, y este es el objetivo de esta iniciativa parlamentaria, la petición de la competencia para poder legislar a nivel autonómico, y que a su vez el Gobierno también elabore una normativa estatal que regule el sector deportivo profesional.

Como ya se ha dicho aquí, en los últimos años ha habido una gran evolución de las titulaciones deportivas. Tenemos los licenciados, los graduados, nos encontramos con los técnicos de grado medio y grado superior, donde en ambos ciclos se ofertan estudios de actividades deportivas en general, como del medio natural o específicos de distintas modalidades de deporte; también encontramos titulados por cursillos de formación, maestrías, etc. Todas estas titulaciones se han ido introduciendo y han producido una convivencia un tanto desordenada que es hoy por hoy la fuente de un problema adicional, como es el de establecer la conexión entre estas titulaciones con las respectivas habilitaciones profesionales, es decir, con un ámbito funcional o profesional que les sea propio, y es fácil deducir que la labor de la regulación del ejercicio profesional no es sencilla, pero también todo el sector reconoce que es necesaria y urgente para garantizar la prestación de servicios deportivos sanos y seguros en manos de profesiones cualificados, unos servicios deportivos cada vez más demandados por todas las edades, desde bebés, jóvenes, adultos y ancianos, y está sobradamente acreditado que el deporte es una actividad que resulta beneficiosa para los ciudadanos si se realiza en condiciones aceptables, pero puede constituir un grave riesgo si se realiza bajo la dirección o supervisión de personas sin la formación adecuada. Además está claro que la calidad del sistema deportivo balear depende en gran medida de que sea realizado por profesionales debidamente cualificados.

Así pues se necesita una ley que ordene el ejercicio de las profesiones del deporte a nivel estatal y autonómico como ya

existe en otras comunidades. En la Comunidad de Madrid, por ejemplo, esta ley se aprobó en noviembre de 2016 a través de la iniciativa de proposición de ley de Ciudadanos y ya ha entrado en vigor. En esta ley no sólo se abordan y solventan diferentes aspectos que mejoran otras leyes de ordenación profesional, sino que además es integradora, aspecto que es muy importante cuando se pretende regular un sector que carece de normativa, y es integradora puesto que nadie a la entrada en vigor de dicha ley se ha queda fuera del mercado laboral, ya que las personas que actualmente están ejerciendo pueden habilitarse, ya sea por experiencia profesional o porque tienen un amplio margen para obtener la titulación requerida.

Y ya para finalizar quiero comentar que Baleares, junto con Galicia, son las únicas dos comunidades que no tienen transferida esta competencia, por lo que ya se hace necesario modificar nuestro estatuto para añadir la competencia legislativa sobre el ejercicio de las profesiones tituladas del deporte.

Y nada más. Celebramos la unanimidad que ha conseguido esta iniciativa en pro del deporte, que tantos valores aporta a nuestros jóvenes como es el respeto, la convivencia, la deportividad y la competitividad bien entendida, y nuestra condena a los hechos sucedidos la semana pasada en el campo de fútbol de Alaró, y esperamos que el Govern balear trabaje con el respaldo de todos los grupos en encauzar y conseguir en breve la transferencia de esta competencia que ya tiene el resto de comunidades para que así el Parlamento pueda empezar a trabajar en la normativa.

Muchas gracias. Enhorabuena.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester.

Bé, doncs, puc entendre que aqueixa proposició no de llei queda aprovada per assentiment? Sí?

V. Votació del punt 3 de la Proposició no de llei RGE núm. 2476/17, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a no a l'energia nuclear, atès l'empat produït en comissió.

Doncs finalment passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon a la votació de punt 3 de la Proposició no de llei RGE núm. 2476/17, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a no a l'energia nuclear, atès l'empat produït a la comissió.

Atès que a la sessió de la Comissió d'Ordenació Territorial de dia 8 de març de 2017 es produí un empat a la votació del punt 3 de la proposició no de llei esmentada, després de les votacions previstes a l'article 95 del Reglament del Parlament, sotmetrem a votació aquest punt d'acord amb el que es preveu a l'article 95.3 del Reglament.

Idò passam a la votació. Votam.

18 vots a favor, 37 en contra i 1 abstenció.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.
Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
